

Barza a vizitat pe mama și cele două fiice

O mamă și cele două fiice ale ei au născut într'un răstimp de 65 de ore, astfel că unchiul și nepoții sunt de aceeași vârstă. Cele două tinere mame au căpătat un frate, în timp ce ele singure aduceau doi copii pe lume, iar mama lor a devenit bunică și mamă în același timp. Acest eveniment s'a întâmplat în spitalul din Jersey City. Fotografia noastră înfățișează: (centru) Mrs. L. Rushmann (38 de ani) cu fiul ei, în stânga fiica ei; Mrs. Irene Hampton (18 ani) cu fiica ei și în dreapta: cealaltă fiică, Mrs. Louise Rutherford (22 ani) cu fiul ei.

CEA MAI MICĂ MAȘINĂ DE SCRIS DIN LUME

EXAKTA

DRESDEN
Striesen 257

CELE DOUĂ APARATE PERFECTE, CU REFLEX Parallaxa suprimată. Dubla expunere exclusă. Obturator cu perdea, dela $\frac{1}{1000}$ — 12 secunde. Obiective interchangeabile (luminozitatea până la 1:1,9). Teleobiective și grandunghiular. Autodeclanșator. STANDARD-EXAKTA pentru rollfilme convenabile, de format 4x6,5. KINE-EXAKTA 24x36 mm. pentru filmul de cinema economic (36 fotografii dintr'o încărcătură).

Cereți prospecte gratuite la
Reprezentanța pentru România:
„VENDOR”, BUCUREȘTI, CALEA VICTORIEI 39

DE VANZARE IN MAGAZINELE DE SPECIALITATI

O fabrică de mașini de scris din Anglia a lansat acum un tip de mașină, care este cea mai mică din toate câte s'au găsit până acum în comerț. Ea este special construită pentru călătorie și nu este mai înaltă decât o cutie de chibrituri așezată în picioare. Noua mașină de scris în miniatură va fi expusă în curând la o expoziție a biroului, la Londra.

Fotografia noastră înfățișează: Noua mașină de scris „Baby”, care costă 9 lire sterline și jumătate. Mica mașină de scris ncape într'o servietă.

PENTRU
TOAMNA

DOMNII PRETENTIOȘI SE IMBRACĂ NUMAI

*la Vulturul de Mare
cu peștele în ghiare*

Theodor Atanasiu & Co S.A.

STR. BAZACĂ 7 STR. CAROL 76 · 78 · 80 · 82 STR. MALELO 21

A APĂRUT

MAGAZINUL

Pe luna Octombrie. — 160 pagini 25 lei.

Proasemele tuturor posturilor europene pe toate gamele de undă sunt redade amănunțit în excelentă revista
RADIO-ADEVĂRUL

Astrahanul negru - voga blănurilor de iarnă!

1 În iarna care vine, blana mielului persan va fi iar marea modă. Negrul predomină și se vor purta jachete, pelerine, ba chiar și tivuri la rochii din astrahan.

Fotografia noastră înfățișează o jachetă, o căciulă și un manșon de astrahan, completate prin garnitura din aceeași blană a fustei de postav.

ROCHIE DE SEARĂ 1937-1938!

2 Anita Louise poartă, în fotografia noastră, o rochie neagră de mătase grea, completată de o vestă albă de organdi brodat. De remarcat noua coafură introdusă la Hollywood.

ROCHII DE SEARĂ

3 Această rochie albă, de pichet, înfățișează linia care domină toamna aceasta, strânsă pe corp și legată cu corsajul în falduri, centura se prelungește într-o rochie clasică, lungă până în pământ. Umerii rămân goi.

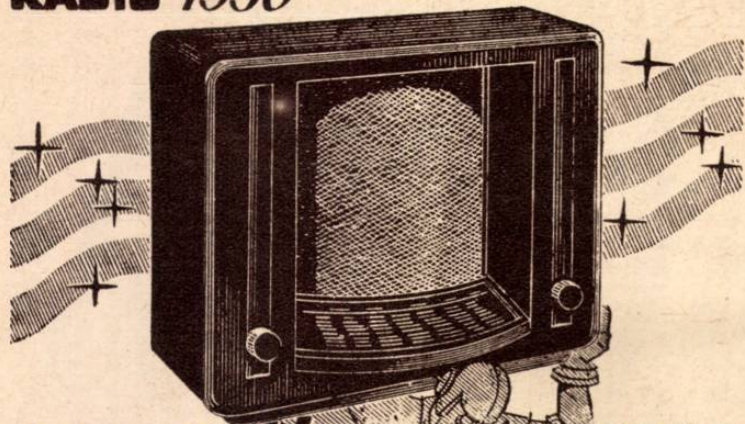

BLĂNURILE LA HOLLYWOOD

4 Acest cochet mantou de blană, purtat de Della Lind, este de hermină de vară, cu mânecile în formă de clopot și cu un guleraș „baby”.

PHILIPS deschide sezonul de RADIO 1938

CU MODELUL

Matador 1938

PHILIPS cea mai mare fabrică de radio din lume prezintă ultimile perfecționări pe lângă radiofonice. Modelele din seria simfonică 1938 vor fi o revelație pentru amatorii de radio.

PHILIPITE
SERENATA
CANTATA
SIMFONIA
cu baterie
„ARCA ROȘIA BALADA

PHILIPS *Seria Simfonică*
Radio

ECHIPATE CU RENUMITELE LĂMPI PHILIPS MINIWATT

Câteva detalii tehnice ale aparatului Matador 1938

Super heterodină cu 4+1 lămpi, cu octodă și duodiodă-triodă.

Vorbitor permanent dinamic.

Recepție bună pe toate gamele de unde.

Sensibilitate și claritate excepțional de bună.

Diatramă și tonul fin.

G... P... 19 Octombrie

1905

D-ta ești acela?

Sâmbătă 9 Octombrie, la ora indicată, au fost scoase succesiv la sorți literele G. și P. cifra 19, luna Octombrie și anul 1905, adică:

G... P... 19 Octombrie 1905

Persoana de naționalitate română al cărei

1. Nume de botez începe cu G,
2. Nume de familie începe cu P și care s'a născut în ziua de 19 Oct. 1905

Câștigă 1000 (una mie) lei

Și trebuie să facă dovadă, timp de 7 (șapte) zile cel mai târziu, fie prezentându-se personal la redacția noastră, fie trimițând un extras de pe certificatul de naștere, într-o scrisoare recomandată.

IMPORTANT

1. Pentru persoanele care au mai multe nume, nu contează decât primul nume înscris în registrele stării civile.
2. Pentru femeile căsătorite contează inițiala numelui soțului și nu aceea a numelui de fată.
3. Răspunsurile vor fi controlate după registrele stării civile.

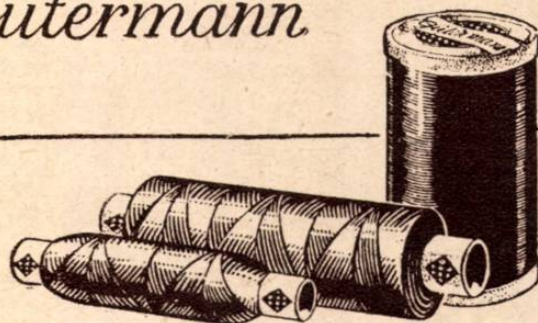
În cazul când mai multe persoane vor avea aceleași inițiale și aceeași dată a nașterii, premiul de 1000 lei va fi tras la sorți; restul concurenților vor primi fiecare câte 200 lei, în numerar.

MEDICII PRESCRIU NUMAI **BIRKENWASSER** CONTRA CĂDERII PĂRULUI

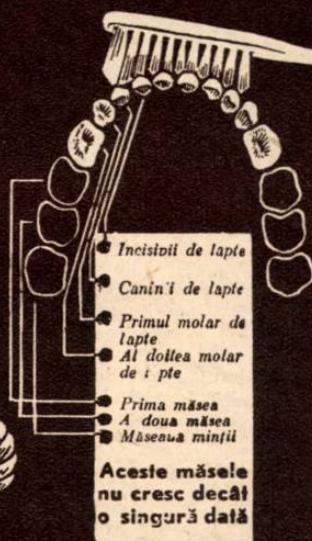
Cine este practic, coase cu **MĂTASE** naturală, căci **MĂTASEA** naturală e elastică, rezistentă și vopsită în culori garantate.

Întrebuințați deci **MĂTASEA** de cusut

Gütermann

OBSERVAȚI MARCA FABRICEI: TABLA DE ȘAH. LAVABILĂ ÎN APĂ CALDUȚĂ ȘI CU SĂPUN NEUTRU.

Incizorii de lapte
Canini de lapte
Primul molar de lapte
Al doilea molar de lapte
Prima masea
A doua masea
Masea minții

Aceste măsele nu cresc decât o singură dată

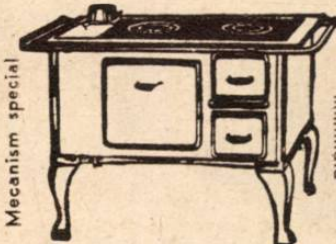
Ingrijiiți dinții de lapte!

E o greșală când se susține, că dinții de lapte nu trebuie îngrijiiți, fiindcă „ei cad oricum”. E inexact, fiindcă: 1. operația mestecării — așa cum este efectuată de dinții de lapte — are o înrâurire hotărâtoare asupra nutriției; 2. hrana bine mestecată procură în cantitate suficientă elementele indispensabile la formarea noilor dinți cari se găsesc în stare latentă sub dinții de lapte; 3. dinții de lapte, când nu sunt îngrijiiți cum trebuie, se îmbolnăvesc întrucât ca dinții neglijanți ai adulților; 4. căderea timpurie a dinților de lapte este vătămătoare formării și dezvoltării restului denturei. De la vârsta de 3 ani, copilul trebuie învățat să-și îngrijească dinții zilnic.

Pasta de dinți Chlorodont

Podoba bucătăriei

ESTE MAȘINA DE GĂTIT „ELITE” executată în teracotă albă cu căptușală refractară din șamotă.

Szántó, Oradea

Fabrica de sobe „ZEPHIR”. Rulete de lemn din Esslingen. Rulete din lame de oțel. Cereți catalogul gratis.

TRANSPIRAȚIA PICIOARELOR combată

PODEOL CSANDA

HOLLYWOOD

DESCOPERIRI FĂCUTE DE REPORTERUL

FRANCEZ, DR. MANFRED GEORG

FARA MASCA

B LAISE CENDRARS, care din dadaist convins a devenit un reporter la modă, iar stângăcia sa, transformată în luptă contra oricărei acțiuni, care are ceva comun cu frontul național, a deșteptat invidia și blestemul tuturor foștilor săi prieteni, a fost de curând la Hollywood. Nu pentru mult timp. Tocmai cât să poată compune pentru „Paris Soir” o serie de mari articole, publicate cu titluri de o șchioapă, în primele pagini. Cum el nu este un oarecare și știe să vadă și să tragă concluzii, rezultatul acestei călătorii ale cărei peripeții le-a descris sub titlul „La Mecque du Cinéma” (Mecca cinematografului), a fost foarte amuzant.

HOȚ IN SGĂRIE-NOR

D E pildă, el știe să arete de unde provin mărirea și scăderile, atât de des întâlnite, în filmul și viața americană. În Europa pătrunde un hoț într-un birou, fură cheile din camera portarului și-l doboară pe acesta. Vine poliția și nu-l găsește pe făptaș. Astfel poate suna o informație de trei rânduri la Paris-Praga-Viena. Dar cum este în America? Acolo hoțul comite în timpul nopții o spargere, într'un sgărie-nor. Dis de dimineață, poliția trebuie să încuie blocul și să-l percheziționeze. Pentru asta sunt necesari sute de polițiști. Căci există mii de birouri. Birourile au fost încuiate, cheile le are hoțul, care este bănuț de a fi ascuns în casă. Deci se aduce o armată de lăcătuși. Viața comercială a sgărie-norului e oprită. Se primesc circa 50.000 de telefoane, 25.000 de funcționari au vacanță. Imprejurimile sunt pline de aceștia și de curioși. Un hoț, care nu poate fi găsit, schimbă viața a zeci de mii de oameni, pentru o zi întreagă.

PĂZITORII PARADISULUI

G ROTESCUL are mult efect în filmul american. Hollywoodul este deschis pentru toată lumea, dar vai de cei cari vin. Cendrars descrie înduioșător, încercările pe

care le-a făcut ca să treacă peste avizele fixate pe porțile studiourilor, cari anunță: „Așteptați în zadar. Cererea dv. nu poate fi rezolvată. Nu faceți decât să vă pierdeți timpul. Recomandați-le nu vă vor servi la nimic. Aci nu este loc pentru Dv. Intrarea interzisă”.

Cine nu se sperie de asta? Chiar Cendrars, ziaristul, a avut mult de furcă. Niciodată n'a răușit să aibă o convorbire în aceste studii, căci portarii nu-l lăsau să treacă. Majoritatea lor erau brutali sau nepăsători. Numai la „United Artists” era un om foarte politicos, care conducea pe vizitator într'o cameră încântătoare, în care se găsea un trandafir în vază, țigări și ziare, dar asta era totul. Telefonul acestui birou era deranjat, nu exista nici o sonerie, era pur și simplu o cursă pentru vizitatori. Studioul Metro Goldwyn face excepție. Reporterul îi aduce laude. În acest studio vizita sa și-a atins scopul.

FOTOGRAFII ȘI SCRISORI DE DRAGOSTE

C ASA „Paramount” singură a expediat anul trecut 750.000 fotografii da-ale artiștilor săi, presei și admiratorilor. Clara Bow, care a bătut toate recordurile de până acum ale sex-appeal-ului (în necazul Greta și al Marlenei), a primit, în timpul ei de vogă, 35.000 scrisori de dragoste, într'o singură săptămână. Inchipuți-vă

La New-York în cartierul zgărie norilor.

Clara Bow.

**GRETA
GARBO
SE
MĂRITĂ**

Greta Garbo e, aproape, singura stea de cinema fără scandaluri amoroase. S'au încercat reporterii americani să-i iscodească viața internă, doar vor găsi elemente

de senzație. Dar această femeie fatală de pe ecran, pare să fie o ființă cumpătată și muncitoare. Nici trecutul ei nu poartă urmele acelor sbucniri de artificii, cari orbeste și sgândără mulțimea. Fata aceasta coborâtă din munții Scandinaviei a rămas ascunsă în negurile patriei sale. Până acum, reporterii au mărșăluit și divorțat-o de nenumărate ori. Turburătoarea eroină de pe ecran trebuie să-și continue firea și în viața ei particulară. Degeaba. Greta Garbo e o fată muncitoare, care-și poartă nostalgia după locurile din preajma locului natal. De astă dată, se pare că presa are dreptate. Greta Garbo va deveni soția lui Leopold Stokowski, dirijorul Filarmonice din Filadelfia. O deziluzie pentru gazetari și iubitorii de senzație.

Scandinavă Greta își trăiește viața ca într'o simfonie de Grieg. Sbuclum și armonie, revoltă și smerenie sufletească. Stridența a supărat-o întotdeauna și de aceea a evitat scandalurile.

ce activitate trebuie să fie la poșta din Hollywood.

O CIFRĂ TRAGICĂ

H OLLYWOOD, paradis de vis, din păcate numai pentru cei de afară! Priviți tabela găsită în statisticele primăriei. La New-York, s'au sinucis în 1930, la o populație de 6.930.445 suflete: 1873 bărbați și femei, adică 19 la suta de mii. La Los Angeles-Hollywood însă, cu o populație de 1.238.048 oameni, s'au înregistrat 439 sinucideri, adică 35 la suta de mii de locuitori.

HALAL ORGANIZAȚIE!

S E știe că la Hollywood se lucrează altfel decât în studiourile europene: timpul e socotit cu minutul. Organizația și activitatea sunt controlate până în cele mai mici amănunte. În fiecare studio de film există 68 de secțiuni speciale, începând de la biroul de recepționare a ideilor, trecând prin secția lecturii, până la secția unde se prefuesc costumele vechi. Un departament foarte puțin cunoscut de public este cel al „cetărilor”. În acest birou de informații, se primesc zilnic întrebări diferite, de felul următor:

Ce culoare are marea, la Saragossa? Câte fascii au fost aduse de Cesar, la Roma?

Cum se înfățișează culoarea și numărul automobilului consulului brazilian, la Bombay?

Cum e haina de dormit a unei jăvaneze? Din ce material se face? Ce formă are?

Se mai țin ședințe de noapte, în Parlamentul londonez? Cum este luminată sala, în acest caz?

Poartă vreuna din persoanele cari participă, perucă? La toate aceste întrebări se dau răspunsurile prin telefon, adică, în cazul că nuse știe răspunsul la vreuna din ele, se cer informații pe calea cablului din toate colțurile lumii.

Fred Mac Murray a primit o uriașă carte poștală

5000 admiratori din orașul natal al artistului Fred Mac Murray i-au trimis o carte poștală uriașă, cu următorul text: „Dragă Fred. Locuitorii orașului tău natal te felicită cu ocazia onomastice tale și se bucură de ultimul tău film”. Semnat: 5000 iscălituri. Fotografia reprezintă pe Fred Murray cu misiva concetățenilor săi.

Părinții lui Liveanu și sora lui.

Jurații. În dreapta fotografiei d-na Liveanu cu avocații ei.

DOUĂ MĂSURI — DOUĂ MORALE

ACTUL I: O familie în aparență fericită. Bărbatul și nevasta sunt tineri, au doi copii și duc o viață tihnită. Soțul are un prieten din copilărie, născut în același sat cu dânsul. — Ceeace urmează e o poveste banală.

ACTUL II, cel pe care l-am pomenit în urmă calcă legea prieteniei. Se îndrăgostește de soția amicului său și, deși însurat, e gata să-și părăsească și cămin și familie, ca să plece cu femeia pe care o iubește. Aceasta îndrăgește și ea pe prietenul soțului ei și ar voi ca — pe față, cinstit — să arate și bărbatului simțimintele pe care le încearcă, să-i ceară libertatea și să-și urmeze iubitul. Dar conveniențele și mai ales legile morale pe care societatea și le-a impus, o fac să șovăie. Iși iubește amantul cu toată patima primei iubiri adevărate, dar își iubește și copiii și știe că părăsindu-și căminul îi va pierde. În ACTUL III urmează ceea ce în mod fatal trebuia să se întâmple: soțul e informat și are dovezi de „trădarea soției”, de purtarea „nedemnă” a prietenului. Fire impulsivă, el ia revolverul și ucide pe trădător.

Epilogul: un om ucis, doi copii rămași orfani de tată, două căminuri distruse.

Justiția omenească are acum de cumpănit vina ucigașului. El a omorât un om, păcătuiind prin aceasta nu numai împotriva legilor scrise, dar și împotriva a ceea ce numește morală biologică. Această morală nu îngăduie suprimarea indivizilor între ei, căci astfel se periclitează existența speciei. Dar întrucât cel ucis, împreună cu soția „vinovată”, a călcat morală socială, morală pe care și-a impus-o societatea omenească, vina celui dintâi e mai mică.

În urma acestei drame cititorii vor putea trage fiecare concluziile pe care le va crede de cuviință. Dar presupunând că emanciparea femeii din zilele noastre nu s'ar fi mărginit numai la acceptarea femeii ca muncitoare, în acele ramuri de activitate, care altădată erau socotite exclusiv masculine, și la îngăduirea câtorva maimuțării de atitudini bărbătești, doamna Muși ar fi putut — fără nici o teamă — să mărturisească sincer soțului său schimbarea sentimentelor ei și dragostea neînfrănată care o arunca în brațele celui alt. Soții s'ar fi despărțit, fără ca societatea omenească să condamne pe femeia care și-a părăsit căminul pentru alt bărbat, tot așa cum nu condamnă pe bărbatul care-și părăsește căminul pentru altă femeie — mai ales dacă îngrijește materialicește de familia părăsită. Desigur că în acest caz n'am mai fi avut nici crima nici procesul dela Curtea cu Juri.

R.

Sâmbătă după amiază, Curtea cu Juri din București a pronunțat sentința în procesul crimei pasionale dela Wagon-Lits. Acuzatul, d. avocat Vasile Muși, a fost achitat. El a fost însă condamnat la plata de despăgubiri, către familia victimei: 400.000 lei doamnei Livianu și 800.000 lei celor doi copii orfani.

„Acuz!” D. procuror Benedict Stoenescu în timpul rechizitorului.

Acuzatul, avocatul Muși.

D-na Liveanu.

D-na Lizetta Muși.

Mici sfaturi Scherk

Vă va iubi mai mult doamnă, dacă-l scăpați de tortura cotidiană, de după ras. Oferiți un flacon de Tarr, care suprimă usturimea rasului, netezește pielea și-l ferește de infecții. Tarr face rasul o adevărată plăcere!

Tarr este un puternic desinfecțant. Calitățile sale antiseptice și microbicide sunt extraordinare de eficace. Tarr distruge numai focarele de bacterii după obraz ci și evită formarea puroiului verde și galben, cauza acnelor, punctelor negre, furunculilor etc. dacă este întrebuințat regulat după fiecare ras. O piele sănătoasă până'n adâncul porilor și perfect curată se obține numai cu Tarr. Flacoane a lei 51, 72 și 129.

O pudră superbă

minunat parfumată, fină ca atomul și invizibilă, este pudra Mystikum. Superioară tuturor celorlalte prin puritatea și finețea ei, are o aderență perfectă care vă va încânta. Pudra Mystikum este fabricată din materiile cele mai pure. Cutii a lei 35, 75 și 130.

Machilajul natural

caracterizează femeia elegantă. Si Dvs. veți reuși să fiți «naturală» întrebuințând fardul «Mystikum» Scherk — care aderă perfect dându-vă acea nuanță veritabilă pe care bărbații o apreciază atât de mult. Cutia lei 70.-

Loțiunea de față Scherk

Școala FRUMUȘETII

Începeți cu baza fundamentală a înfrumusețării: stergeți obrazul intens cu loțiunea de față Scherk! Pe urmă citiți cârticica atașată flaconului, care zice: numai pielea curată până'n adâncul porilor vă face frumoasă, și frumoasă puteți deveni îngrijindu-vă zilnic cu loțiunea de față Scherk. Flacoane a lei 62" 103" 164" 300" 475" SCHERK PARIS - BERLIN - NEWYORK

Din **MISTERELE** în **EXTREMUL** **SPIONAJULUI** **ORIENT**

Gâfâitul metalic al locomotivei se accelera, cu oftături tot mai scurte, tot mai apropiate. Primul moment al panicei trecuse și ca urmare firească emoția solidarizase pe oameni. Prin mai toate compartimentele se auziau dialoguri:

— În fine, bine c'am scăpat!
— Da, am avut mare noroc...
— Știi, bomba a căzut la cincizeci de pași în fața locomotivei...
— ...Dacă ar fi explodat, acum eram...

* * *

— Un lucru nu-mi pot explica: de ce au încercat avioanele să bombardeze un tren cu străini?
— Ca să te lămurești și ca să ne mai treacă vremea, o să-ți povestesc o întâmplare. Pentru că povestea mea să fie mai limpede, am s'o povestesc așa, ca și cum eu aș fi fost personajul principal. E o întâmplare autentică și — deși nu te cunosc decât de câteva sferturi de oră, totuși am încredere în dumneata și ți-o spun.

— Pe cât văd, se pare că...
— Te rog să urmărești cu atenție aventura ce-ți voi povesti și mai ales te rog să nu mă întrerupi.

— Prea bine, făgăduiesc.

— Așa dar, să încep:

Acum câteva luni locuiam în micul și necunoscutul oraș Han-Keu. Intr-o seară mă înapoiasem din colonia europeană și, obosit după repetatele partide de șah — căci în colțul acela uitat de Dumnezeu, șahul e singura distracție — m'am desbrăcat și m'am culcat.

N'am dormit mult, cam o jumătate de oră, când întorcându-mă, zăresc prin lumina ce se strecura parcemonioasă prin spațiile perdelei din pai de orez, o siluetă bărbătească, de proporții atletice, ce întunea asemenea unei pete negre, calea vederii mele. Necunoscutul, care pândise cu atenție, văzând că nu dorm se apropie de mine. Cu o voce șoptită dar hotărâtă, spuse:

„Nu te speria, că nu-ți fac nici un rău. Am venit la dumneata pentru afaceri”.

„Afaceri? La ora asta?”, am întrebat uimit.

„Da! Am venit pentru niște afaceri, însă înainte de a-ți arăta despre ce e vorba, vreau să-ți amintesc câte ceva din trecutul dumitale”.

„Dar n'ai de unde să mă cunoști și nici...”

„Totuși”, mă întrerupse necunoscutul, „sunt încredințat că cicatricea ce-o ai pe piept nu este urma unui accident de automobil, iar anumite clișee fotografice povestesc multe. Deasemenea sunt perfect documentat cu privire la sinuciderea tovarășului dumitale din New-York”.

„Bine, bine, spune-mi ce vrei!”

„Accepți?”

„Ce?”

„Dacă te-ai gândit la ce-am destăinuit mai înainte, ai accepta orice”.

„Hm, canală! Mă are 'n mână! Accept!”

„Mulțumesc. Eram sigur că un om ca dumneata n'o să mă refuze”.

„Ei, spune, ce vrei!”

„Da! Iată despre ce fel de afacere e vorba: ai aici — și necunoscutul îmi întinse un sul de hârtie — un document militar de mare importanță. Măine ai să pleci cu el la Nanking și de acolo documentul sau numai cuprinsul său trebuie să ajungă la Sikok. Dumneata ești agentul de spionaj chinez „S. 312”. La Nanking ai să te întâlnești cu „M. 813”, o agentă cu care ai să lucrezi mereu. „M. 813” o să te aștepte în port”.

„Dar dumneata cine ești?”

„Asta nu te privește. Mie-mi spuneți pe scurt „șeful”... Așadar, suntem înțeleși; mâine dimineață pleci... și încă ceva: uitasem să-ți spun că dacă reușești o să primești o răsplată bună”.

„Și dacă nu?”

„Hm... dacă nu?... om vedea. Acum poți să te culci. Pe mâine!”

* * *

Când mă văzu, își îndoi trupul și rosti o vagă formulă de politețe.

Era o cămărușă cu veleități occidentale. Printre mesele rotunde și mici, pe marmura cărora se sprijiniau coatele internaționale ale mateloților, roiau Chinezii mărunți, în kimonouri largi, caraghioase, acoperite în față de șorțuri albe, care evidențiau și mai mult galbenul de lămâie al feții. Intr'un colț, pe o estradă, o orchestră acompania discret cântecul pe care-l chinuia o chinezoaică:

I love you...
I love you...
I am the little China-woman
I love you...

Ușa se deschidea și se închidea mereu, primind publicul dornic de distracții eftine.

— „S. 312”, treci în camera mea! Am ridicat ochii, în fața mea stătea cântăreața de adineaori, micuța chinezoaică, ce mestecase între dinții ei ca perlele, cuvintele unui slow. Îmi zâmbea, întinzându-mi farfuria ei de lemn.

— Ei? Nu-mi dai nimic? — I-am aruncat un bănuț, care a sunat sec de lemnul farfuriei.

Am așteptat câteva clipe, apoi, cu un aer indiferent, m'am îndreptat pe ușa ce duce în dosul paravanelor de mătase, spre camerele personalului. Îndărătul acestei uși am fost întâmpinat de un om mărunț, cu ochii drepți, europeni, însă fața la fel de galbenă cu a celor din rasa lui Confucius. Când mă văzu, își îndoi trupul, aplecându-se parcă peste o bară formată de mâinile-i încrucișate, ascunse sub faldurile lucitoare ale kimonoului.

Intr'o engleză corectă, însă greu de înțeles din pricina accentului ciudat, rosti o vagă formulă de politețe și mișcând din albul ochilor, îmi arătă pe unde să trec.

Am pășit apăsător, mai mult ca să-mi fac curaj, pe coridorul cotit, înfundându-mă tot mai mult în singurătatea neliniștitoare ce mă cuprindea. Sgomotul pașilor mei cari loviau mozaicul, răsunau îndelung. Din loc în loc, câte o lampă cu ulei de rapiță răspândea puțină lumină împreună cu mirosul fad, acru și-mi profila fantomatic umbra pe albul pereților. Coridorul părea fără sfârșit. În cele din urmă, zăresc o ușă. Când am sosit în fața ei, un geam mic de sticlă se luminează și pe el stă scris: „Intră”.

Am intrat.

* * *

Pe paturi mari, din lemn nelustruit, stau întinse trupuri ce par fără de viață,

Chiar lângă ușă, pe o saltea neacoperită, un alb — ofițer englez pe cât îl arată uniforma — mai strânge între degetele-i tremurătoare, pipa. Prin atmosferă plutește miros dulceag și ca prin ceață văd o ușă ce se conturează în peretele din fund. O deschid, trec pragul și cad pe primul fotoliu ce-mi iese în cale.

* * *

— „S. 312” trebuie să duci documentul la Sikok. Șeful a dat dispoziții... Și'n timp ce vorbea, mica chinezoaică își desbracă rochia în care cântase mai înainte. Rămasă fără nici un vestmânt, își ondule trupul — galben și lucitor ca o bucată de soare, sau ca o bucată de aur topit — în câteva figuri de dans, un dans ce avea în el ceva din aroma exotică din fumătorii.

— Ești stingerit „S. 312”? Te socot camarad și nu mă sfiesc să joc în fața ta dansul ritual al opiumului... Ei lasă, nu fi atât de sfios și mai bine uite, ai puțin ulei de santal, masează-mi spatele, că parcă mi-e prins în plăci de fier.

Am luat mecanic sticla în mână și am picurat câteva boabe de chilimbar mirositor în palmă și tot mecanic am lăsat mâna să alunece pe trupul ei frumos. Niciun sgomot nu ajungea până la noi. Singură vocea ei tăia calm și convingător liniștea:

— E periculos să mergi până la Sikok, așa c'ar fi bine să recurgem la un truc.

— Ai vreo idee? — am întrebat.

— Da! A murit ieri, pe când fuma, un negustor japonez bogat, care face parte din secta Niu-Nira-Sikok.

— Si?

— Toți cei cari fac parte din această sectă trebuie să fie înmormântați, cu familiile lor, în cavernele din Sikok. Noi vom pune documentul în gura negustorului care a murit ieri, iar când cadavrul va ajunge la destinație, agenții noștri vor avea grije să scoată documentul.

— Am documentul la mine, îl putem ascunde acum, așa că atunci când...

— Nu! Acum ar fi periculos. Ne poate vedea cineva. Dă-mi-l mie și voi îngriji eu peste noapte! Sulul alb de hârtie dispăru discret într'un sertar.

* * *

Trenul se afla acum în dosul frontului. Liniștea din compartiment era întreruptă doar de ecoul canonadei din apropiere. Povestitorul tăcu, iar privirea lui se pierdu fără țință, pe fereastra vagonului. Celălalt băgă mâna în buzunar, acolo unde știa că are Browning-ul. Strângând nervos mânerul revolverului, el șopti:

— Ei, mai departe?

— Mai departe? auzi bubuitul tunului? Ai văzut bomba din fața locomotivei? Iți amintești de copiii care mor de foame, de morții și de răniții dela Canton? Mai departe vrei să știi? Ei bine! Mai departe a fost războiul, războiul datorit ușurinții dumitale, care te-ai lăsat...

— Ce vrei să spui?

— Agent „S. 312”, ne-ai trădat!

— Dar cine ești dumneata?

— Asta nu te privește. Mie-mi se spune, pe scurt, „șeful”.

* * *

În cel de al treilea compartiment din vagonul No. 5, un om a fost găsit împușcat.

Pe piept avea o cicatrice.

Din hârtiile găsite reiese că era ofițer în armata engleză, însă în urma unei afaceri tenebroase — o acuzare de omucidere, crimă comisă la New-York — a fost exclus din cadrele armatei.

Intr'unul din buzunare avea un Browning încărcat, dar glonte ucigătoare nu provenea de acolo. El nu se sinucisese.

Au fost înștiințate autoritățile și... se anchetează.

MIHAIL ANGHEL

Humor

INTRE BRAZI:

E scandalos să faci, fără rușine, nudism în halul ăsta !

Profesorul întreabă pe mamă: — Dela cine a moștenit copilul dumitale această uimitoare sete de știință? Mama răspunde: — Știința probabil dela mine, setea cu siguranță dela tat'său.

Mitică a fost invitat la masă. S'a servit friptura. Mitică mestecă și mestecă într'una.

— Tot respectul meu pentru soția dumitale! — spune el când în sfârșit a isbutit să înghită îmbucătura. — Față de ea, sunt un biet cărpaciul!

— Dar ce? te ocupi cu bucătăria? — întreabă măgulit stăpânul casei.

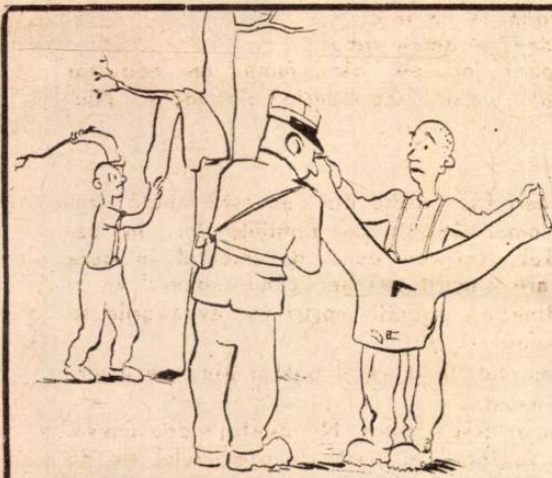
— A, nu, — rânjește Mitică — eu sunt într'o fabrică de gumilastic.

— Ei cum îți merge cu stupii de albine?

— Minunat! de fapt încă n'am strâns miere din faguri, dar albinele au înțepat până acum de două ori pe soacră-mea.

— Nu există nimic pe lume pe care să nu-l poți îndeplini cu răvnă și răbdare!

— Așa? Ei, ia încearcă, dacă poți, cu răvnă și răbdare, să bagi la loc în tub pasta de dinți!

UNDE E INIMA?

— Să trăiți domnule plutonier nu sau găsit decât prăpădii! ăștia de pantaloni, cum o să umblu cu ei?!

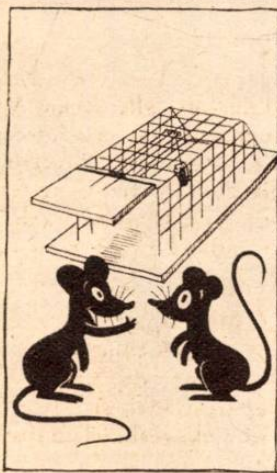
— Ce nu sunt destul de buni? Pentru un soldat adevărat principalul trebuie să fie ca în el să bată o inimă vitează, iubitoare de patrie!

— Ah, câine perfid ce ești, câtor vulpi le vei fi spus aceleași vorbe dulci!...

— Sărmanul Băzâilă! N'a vrut să înțeleagă că e periculos să faci looping-uri.

INTRE ANIMALE

— Te rog, după dumneata!

— Vezi oul al treilea din rândul de sus... ei bine, e al meu!

— Uite, ține 5 lei! — Păi nu-i decât un leu. — Cum, dumneata nu ești orb? — Nu, vărul meu e orb, dar m'a lăsat pe mine în loc, că el s'a dus la cinematograful!

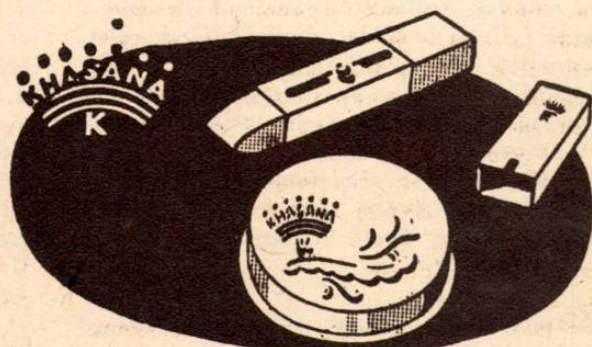
— Le vezi?! În fiecare an, cum începe vremea rece pleacă în Sud. Cum Dumnezeu s'or fi aranjând cu devizele?!

Infățișarea Dv.
întinetică și înfrumusețată

În câteva secunde, datorită rouge-ului de buze și obraz Khasana. Acest rouge minunat dă buzelor și obrazului o culoare trandafirie și sănătoasă.

Rouge-ul de buze și obraz Khasana nu se șterge, rezistă intemperiilor, apei și sărutărilor. Toate nuanțele moderne: superb, corail, carmin. Pentru fiecare tip de frumusețe, nuanța potrivită!

KHASANA

REDAȚI
DINȚILOR ÎNGĂLBENIȚI ȘI DECOLORAȚI
ALBEAȚA LOR NATURALĂ

Kolynos elimină rapid petele și decolorările și dă dinților o albeață sclipitoare. Încercați Kolynos și notați rezultatul.

Economisiți,
cumpărând tubul mare

KOLYNOS
DENTAL CREAM

ACUM S'A SFÂRȘIT CU
BOLILE DE PIELE!

Milioane de oameni s'au vindecat repede și ușor de boli de piele supărătoare, întrebându-se Pomada Cadum. Coșuri, înțepături de insecte, zgârieturi, iritațiuni dispar ca prin farmec! Pomada Cadum este indispensabilă pentru stăpîrea eczemelor, acnelor și pecinginei. E bine să aveți întotdeauna la îndemână Pomada Cadum.

CEREȚI NUMAI VERITABILA POMADĂ CADUM!

Togal

contra

reumatismului

Sigur vă veți vindeca de
Reumatism | Nevralgii
Gută | Răceli, Gripă
Sciatică | Durerii de cap

luând tablete Togal. Dacă peste 7000 de medici și-au exprimat în scris aprecierile lor cele mai elogioase asupra Togal-ului, puteți să-l întrebuințați și Dv. cu toată încrederea. Insistați deci asupra Togal-ului. La Farmacii și Droguerii. Lei 52., 130.- (și Lei 12.-).

SĂPTĂMÂNA TEATRALĂ

Deschiderea studioului Teatrului Național. — George și Margareth. — Săptămâna Caragiale. — „Noaptea de 13”...

1. Fațada studiului Teatrului Național.

2. D. A. Critico și d-ra Marietta Deculescu în actul III din „George și Margareth”.

3. Asistența la deschiderea studiului Teatrului Național.

(Fotografii „Cosmophot”)

Foarte frumoasă și foarte elegantă sala studiului Teatrului Național. Dacă și spectacolele care se vor juca acolo vor fi tot astfel, publicul bucureștean va trebui să fie recunoscător inițiativei creării unui teatru ajutător Naționalului. Studioul s'a deschis cu un spectacol Caragiale („Conu Leonida” și „D'ale Carnavalului”) iar a doua seară a prezentat George și Margareth de Gerald Savory. Este o piesă de fină observație, de situații admirabil realizate, cuprinzând mult omenesc. A fost și foarte bine jucată piesa. În special de d. G. Calboreanu, — simplu, bonom, reținut — și de d-ra Marietta Deculescu, — care tinde să se consacre, drept cea mai bună ingenuă a teatrului românesc. Teatrul Național se poate felicita pentru achiziția făcută în persoana d-rei Deculescu.

* * *

D. Sică Alexandrescu a ținut ca și S. C. I. T. A. să-l sărbă-

torescă pe Caragiale. Și ca prim rezultat al fuziunii cu Regina Maria ne-a prezentat un ansamblu de „vedete”. „Conu Leonida față cu reacțiunea” a fost interpretat de d-nii Maximilian și Timică. Două nume de mare răsunet care nu au corespuns. Au jucat mult prea lent, deslănat, fără vioiciune. S'au revanșat însă cu vârf și îndesat în „Noaptea Furtunoasă”. Dialogul de la început dintre d-nii Maximilian și Timică a fost admirabil susținut. Marele maestru a fost însă d. Ion Iancovescu care a dobândit o adevărată biruință în rolul lui Rică Venturiano. Foarte bun deasemeni traveștiul d-nei Leny Caler, în Spiridon. Chiriac al lui Atanasescu rămâne etern și de neînlocuit. După cum elogiile noastre trebuie adresate în egală măsură și d-nelor Maria Filotti și Sylvia Dumitrescu.

* * *

D. Ionel Țăranu, ne-a prezentat la Modern o piesă polițistă, „Noaptea de 13”. Un inel este furat într-o seară de logodnă. Cine l-a furat? Trei acte asistăm la pasionanta căutare a hoțului, căutare care până la urmă se transformă în descoperirea unui temut spion. Dacă ar fi să judecăm după încordarea cu care a fost urmărit spectacolul la premieră, ar trebui să-i pronosticăm o îndelungată serie. Noi i-o dorim, deoarece eforturile d-lui Țăranu merită să fie încununate de succes.

4. D. Ion Iancovescu în rolul lui Rică Venturiano din „Noaptea furtunoasă”.

5. D. V. Maximilian și G. Timică în „Conu Leonida”.

6. Un public foarte select a asistat la premiera de la Comedia. Reporterul nostru a prins acest instantaneu în timpul pauzei.

7. D-na Cella Marion, d. M. Balaban, d-na Dona Carozzi, d-nii Cernea, Ionel Țăranu, Rogalski și I. Anastasiad în actul I din „Noaptea de 13”...

O INDUSTRIE INTREAGĂ BAZATĂ PE BOALA DE STOMAC A BALENEI

Balena este ridicată pe vas.

La fel cum suferința stridiei dă naștere perlelor, iritația organică a balenei înseamnă un alt dar pentru femei. Chilimbarul cenușiu, care este o excrescență bolnăvicioasă și se poate asemui cu un cancer, având și un miros foarte neplăcut în momentul scoaterii, este substanța care dă „viață” parfumurilor. Mirosul greu pe care chilimbarul acesta îl are în momentul extragerii, dispare cu timpul, dar piatra aceasta are proprietatea de a „fixa” toate mirosurile și în special miremele dulci ale florilor. Fără chilimbarul cenușiu, parfumurile, de care se folosesc femeile elegante, ar dispărea fără urmă, și poate că industria parfumurilor nici n'ar exista.

Cu toate străduințele, știința — care a izbutit să fabrice perle artificiale, pe care cu greu le deosebim de cele veritabile — nu numai că n'a putut să reproducă chilimbarul cenușiu, dar n'a izbutit nici măcar să-l analizeze. Nu se cunoaște nimic din constituția acestei pietre, ba nici nu poate fi identificată cu precizie, și numai parfumiștii experimentați îl pot deosebi după mirosul său care aduce cu moscul sau cu pământul proaspăt arat. Nici prețul chilimbarului cenușiu nu este fixat. Se vinde pe piață întâmplător, după tocmeală.

Chilimbarul cenușiu se culege depe plaje, de obicei prin India, de către indigeni și e cu atât mai prețios, cu cât a fost mai spălat de apă.

Dupăcum am arătat, se întrebuințează ca fixativ pentru mirosuri, căci reține orice aromă. La fel cu cameleonul care împrumută culorile mediului, chilimbarul cenușiu prinde repede mireasma substanțelor înconjurătoare. Între flori va lua parfumul lor și-l va păstra, ca să-l predea apoi uleiurilor s'au alcoolului cu care va fi spălat. Chilimbarul cenușiu nu poate fi cumpărat decât de experți care să-i recunoască valoarea, deoarece se vinde netăiat. Partea cea mai prețioasă a sa e sâmburele, care e mic în raport cu volumul total. În afară de sâmbure, în rest, se pot găsi goluri sau buzunare pline cu materii nefolositoare sau cu apă.

Chilimbarul cenușiu e rar, pentru că el nu se formează decât în măruntaiele balenelor bolnave, pentru că cele mai adesea ele mor înainte de a-l da afară. E adevărat că balena, după moarte, plutește câteva zile pe apă, dar dacă nu e găsită în acest timp, ea nu va mai fi întâlnită niciodată, căci explodează dela sine și se cufundă apoi în fundurile oceanului.

Bărbații care aspiră, îmbătați, parfumul suav al câte unei femei frumoase, hebar n'au că extazul lor se datorează în mare parte, boalei unui cetaceu nefericit și bătrân.

Ida Lupino.

Rămânem uimiți în fața animalului gigantic care este balena, acest uriaș al mărilor, care cu câteva lovituri de aripi face șapte poște, plimbându-se dintr-o mare într'alta, stăpână netăgăduită a apelor.

Dar și balena cât e de mare, își are durerile și suferințele ei. Cea mai mare nenorocire care se abate asupra sa e o boală de stomac, pe care o capătă pe urma lăcomiei ei. Balenei îi plac mai ales caracatițele cele mari din mări. Dar adesea scoicile și părțile tari ale acestor caracatițe produc în măruntaiele balenei o infecție, depe urma căreia balena se simte rău. În jurul substanțelor supărătoare din aparatul digestiv al balenei, se formează un fel de piatră care se tot mărește și ia forma unei șunci, prelungindu-se și îngroșându-se. Aceste pietre alcătuiesc ceea ce se numește „chilimbarul cenușiu”. Se formează bulgări de chilimbar din acesta, în greutate de 7 până la 30 kilograme, ba s'au găsit unele bucăți de o jumătate de tonă.

Se înțelege dela sine că aceste pietre sunt un rău pentru balenă. Uneori însă cetaceul izbutește să le dea afară. Chilimbarul cenușiu plutește pe apă, ca o expectorație uriașă, luni și ani întregi, până când valurile îl aruncă pe vreo stâncă sau pe vreun banc de nisip. Acest chilimbar cenușiu în măruntaiele balenei e negru, datorită sepiilor (caracatiței) care au fost pricina formării lui. După ce a plutit sub razele soarelui și a petrecut mai multă vreme în apă, chilimbarul devine aproape alb. Chilimbarul cenușiu e foarte prețios pentru utilizarea care i s'a găsit și astfel răul balenei înseamnă îmbogățirea pescarilor, căci vasul balenier care — după mii de mile — întâlnește pe albastrul întins al oceanului o balenă anemiata de suferință, se poate socoti fericit că-și va câștiga 510.000.000 lei, de pe urma animalului.

Cunoașteți frumusețea desăvârșită, ce o obțin buzele Dv. prin MICHEL? Cât de moi devin ele? Cât de calde și atrăgătoare?

O ușoară atingere cu rouge-ul de buze MICHEL e suficientă pentru toată ziua, ea durează mai mult decât toate felurile de angajamente, sau întâlniri, și rezistă la orice vreme. MICHEL este într'adevăr indestructibil. Având o bază de cremă, el apără buzele de a se usca, sau de a crăpa. Prin culoarea sa, care flatează, gura Dv. obține frăgezime, frumusețe tinerească. Mirosul său este atât de delicat și de plăcut! Încercați MICHEL și vă veți convinge cât de dragălaşă pot fi buzele Dv. Feriți-vă de contrafaceri.

DAȚI BUZELOR DV. FRĂGEZIMEA TINEREASCĂ

7 NUANȚE FERMECĂTOARE

Blonde . Brunette . Cherry . Vivid
Capucine . Raspberry . Scarlet
Mărimi: De Luxe, Mare, Popular
Întrebuințați rouge-ul bine aderent pentru un ten incântător; pentru ochi: cosmeticul MICHEL, care nu usură și rezistă la apă.

Repr. Generală: „Parfemerie”
Str. Romulus No. 64
București

Michel

ROUGE DE BUZE

TRATAMENTUL TURBURĂRIILOR DIGESTIVE,

al bolilor de stomac cronice, la dureri de cap, lipsa poftei de mâncare, hiperaciditate, arsuri la stomac, stări nervoase și spasmodice tratate cu „Gastro D”, un produs descoperit în America de cei trei savanți geniali: Ivata, Sívata și Nacamura a făcut mare senzație

în cercurile medicale din țară și străinătate. Gastro D se găsește de vânzare la farmacii și drogherii; sau se expediază contra ramburs de Lei 135 de către farmacia „Thoiss” din București, calea Victoriei 124.

GRIPA
RĂCEALA
NEURALGIA

COSMETICA MEDICALĂ

Distrugerea definitivă a părului de prisos prin Diatermie după sistem Prof. Kromajer. Ingrijirea feței (coșuri, negi, etc.) prin masaje electrice și hormoni. Tratament contra căderii părului. Cură de slăbire. Informațiuni gratuite. Consult. 2-7 și cu ore reținute.

Bulev. Elisabeta nr. 3 A. vis-a-vis Cercul Militar. Tel. 3.28.35.

Citiți:

„MAGAZINUL”

revista publicului select

ALJECHIN

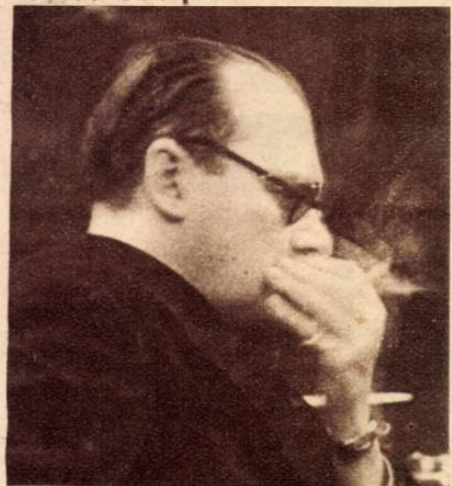
1) d2 — d4..

Un moment de răgaz...

Cel mai mare campion mondial...

23) Tf1 — a1..

Dificultate...

LUPTA PENTRU CAMPIONATUL MONDIAL DE ȘAH

Matchul revanșă Euwe-Aljechin

DUPĂCUM se știe, doctorul Max Euwe—profesor într'un liceu de fete și campion olandez de șah — a câștigat, în anul 1935, titlul de campion mondial, învingând, cu două puncte, într-o luptă aprigă de 30 partide, pe campionul mondial de până atunci, Aljechin. Imediat după match, Aljechin, care abia de putea să creadă că a fost învins, ceru revanșa noului campion. La 4 Octombrie curent, a început, în Olanda, noua luptă, care va dura până la 16 Decembrie. Atât Euwe cât și Aljechin s'au pregătit serios de luptă. Se vor juca iar 30 de partide. Câștigător va fi cel care va avea cel dintâi 15 puncte jumătate — adică o partidă va fi socotită ca un punct întreg, iar remisa o jumătate de punct. Dacă matchul se va termina cu 15:15, deci la egalitate, Euwe își va păstra titlul.

Fazele jocului sunt urmărite cu mare interes în lumea șahului. Majoritatea șahiștilor așteaptă victoria lui Euwe. Dar oricine va învinge, este sigur că nu va păstra mult timp titlul. Capablanca, căruia Aljechin în 1927, i-a răpit titlul, a încercat de atunci toate posibilitățile să recapete acest titlu și a și provocat pe învingătorul matchului de acum. Acest campionat urmează să aibă loc la Buenos-Aires.

O caracteristică interesantă a luptei dintre Euwe și Aljechin stă în faptul că cei doi maeștri sunt caractere extrem de opuse. În vreme ce Euwe olandez în vârstă de 36 ani, întrușchipează tipul liniștit și reținut, care nici nu bea, nici nu fumează și pare că n'are nervi, Aljechin, rus, este un pachet de nervi, mereu în mișcare, fumează o țigară după alta și bea nenumărate cafele, în timpul fiecărei partide.

PARTIDA

Nr. 1

Euwe

1. d2—d4
2. c2—c4
3. Cg1—f3
4. Cb1—c3
5. a2—e4
6. Cf3—e5
7. Ce5×c5
8. g2—g3
9. d4×e5
10. Nc1—f4
11. Nf1—g2
12. 0—0
13. Dd1—c1
14. Cc3—e4
15. a4—e5
16. a5—e6
17. Ce4×e5
18. Ce4—c5
19. Dc1×c5
20. Nf4—e3
21. Ta1×a6
22. Rg1×g2
23. Tf1—a1
24. Dc5×d6
25. Ta6×a7
26. Ta1×a7
27. Ne3—c5
28. Nc5—d4
29. Nd4—f6
30. Ng2—f1
31. Te7—g7†
32. Tg7×g4
33. Nf6×b2
34. Tg4—c4
35. Kf1—e2
36. Tc4—h4
37. Th4—f4
38. Tf4—c4
39. Re2—e3
40. g3—g4†

Intrerupere...

Jucată la

Amsterdam

Aljechin

1. d7—d5
2. c7—c6
3. Cg8—f6
4. d5×c4
5. Nc8—f5
6. Cb8—d7
7. Dd8—c7
8. e7—e5
9. Cd7×e5
10. Cf6—d7
11. f7—f6
12. Ta8—d8
13. Nf5—e6
14. Nf8—b4
15. 0—0
16. b7×a6
17. Cd7×e5
18. Nb4—c5
19. g7—g5
20. Ne6—d5
21. Nd5×g2
22. Tf8—f7
23. Dc7—d6
24. Td8×d6
25. Tf7×a7
26. Ce5—c4
27. Td6—e2
28. Te6×e6
29. g5—g4
30. Te2—c2
31. Rg2—f8
32. Cc4×b2
33. Tc2×b2
34. Tb2—b6
35. Rf8—f7
36. Rf7—g6
37. Tb6—b3
38. Tb3—b6
39. g6—f5
40. Rf5—e6

Intrerupere...

EUWE

1) ... d7 — d5

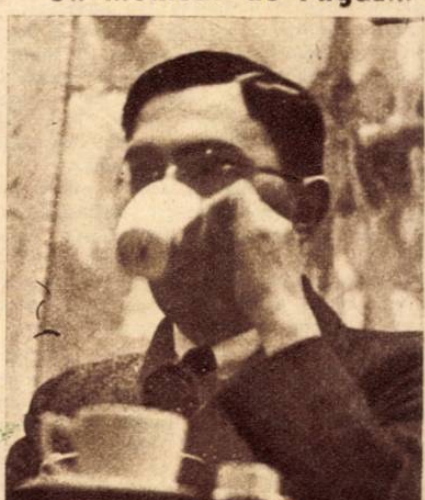
15) a4 a5, 0 0...

16) a5 — a6 (45 minute de gândire!)

Un moment de răgaz...

Descătușare...

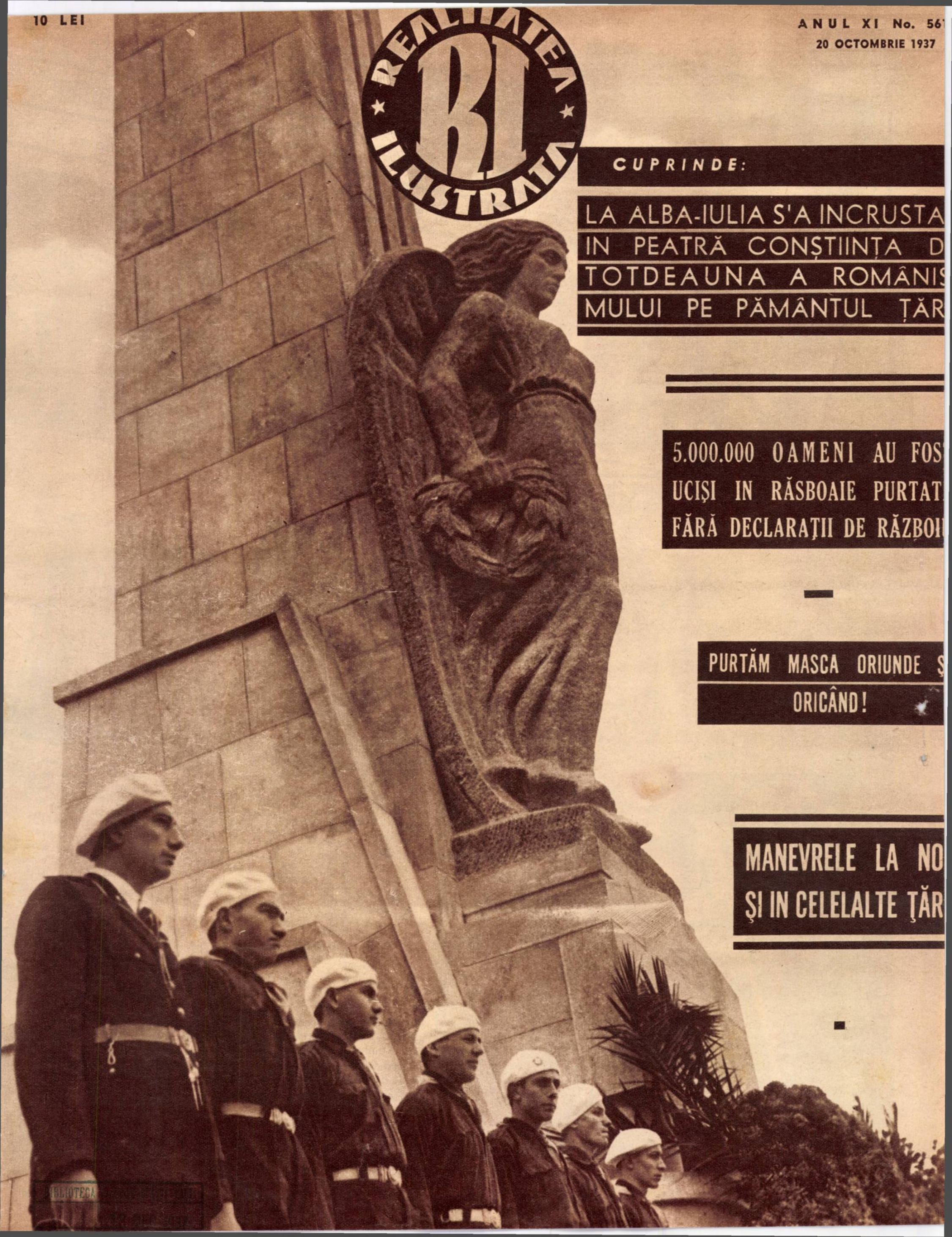
CUPRINDE:

LA ALBA-IULIA S'A INCRUSTAT
IN PEATRĂ CONȘTIINȚA D
TOTDEAUNA A ROMÂNIS
MULUI PE PĂMÂNTUL ȚĂR

5.000.000 OAMENI AU FOS
UCIȘI IN RĂȘBOAIE PURTAT
FĂRĂ DECLARAȚII DE RĂZBOI

PURTĂM MASCA ORIUNDE Ș
ORICÂND!

MANEVRELE LA NO
ȘI IN CELELALTE ȚĂR

M. S. Regele și domni: general Ilasievici, general Sichișiu, lt. col. Tătărescu și maior Radu Irimescu, urmărind desfășurarea operațiunilor.

Manevre: repetiție generală, pentru o piesă pe care nimeni n'ar vrea s'o joace „Războiul“, căci: „Si vis pacem, para bellum“...*)

Manevre în străinătate.

Manevre în țară

M. S. Regele și domni: general Gămelin, general Ionescu Ștefan, general I. Sichișiu, general Ilasievici și general Rizeanu (în fund), pe câmpul de manevre.

Artileria pregătindu-se de atac.

Avant-post de infanterie.

Atașatii militari japonezi la manevrele regale.

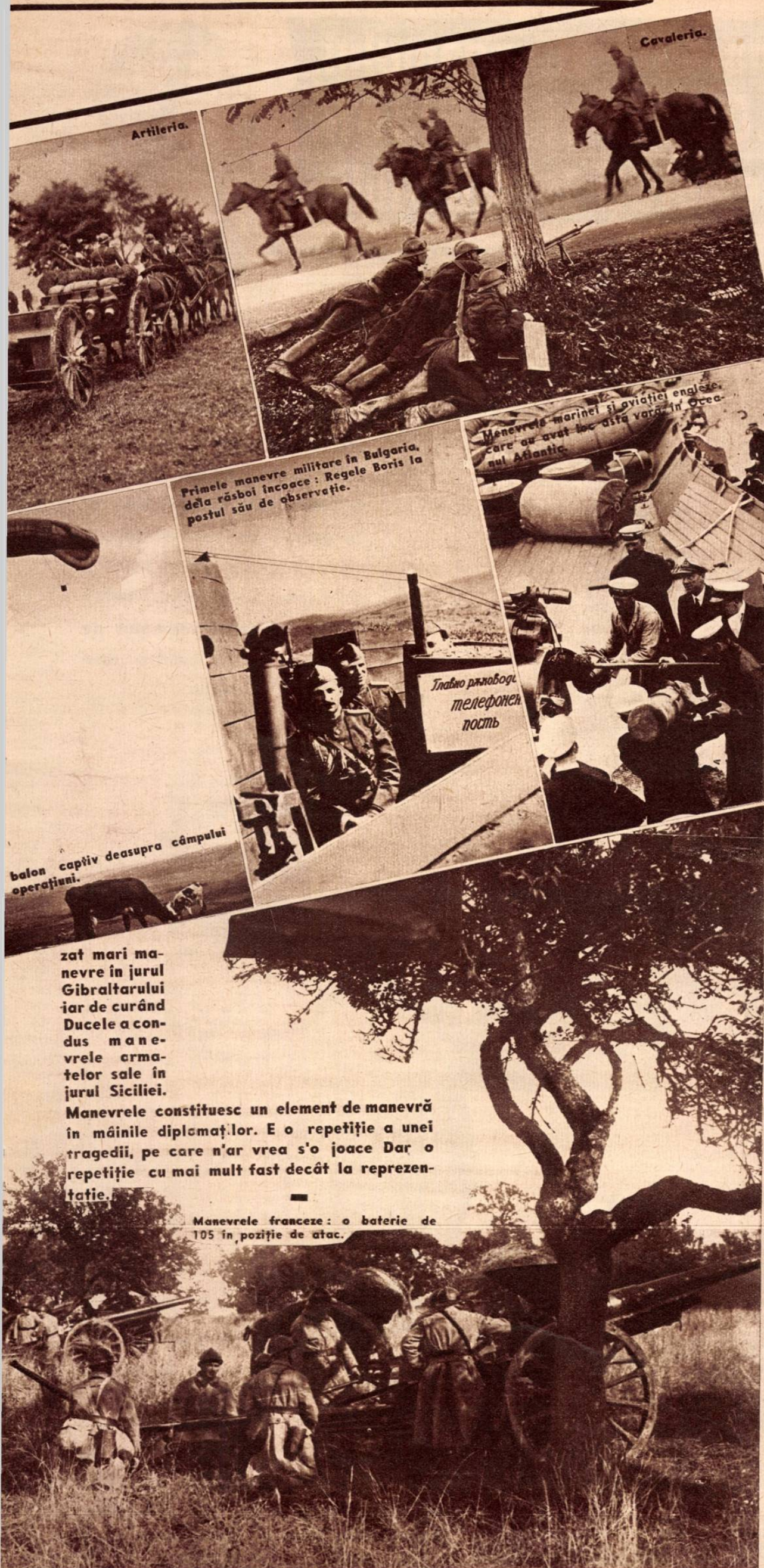

Manevrele s'au născut odată cu armata permanentă a statelor moderne. Alexandru Macedon, Hannibal și toți marii căpitani de oaste ai timpurilor trecute n'au făcut manevre. Primele lor înfrângeri au fost cele mai bune lecții de tactică și strategie. În epoca armatelor mercenare, generalii nu aveau decât soldații necesari pentru menținerea privilegiilor rangului lor. Abia în vremurile noastre, armata a devenit o școală a războiului, iar manevra militară și-a găsit un rost. Mai ales de când pacea și războiul au intrat în bucătăria diplomației. În fond oricât de folositoare ar fi manevrele pentru instrucția armatei, ele nu contează prea mult în război. La 1914 s'a văzut că experiența manevrelor din timp de pace a fost ca și o maximă înțeleaptă pentru un om la începutul carierei sale. Când se aplică povata, se folosește de băta care-i cade sub mână.

Dar în vremurile noastre, când Marte a învățat elocința diplomatică și sforăie dintre culise, manevrele constituie un important instrument politic. Ele sunt o indicație și un avertisment. Când Ducele s'a certat, mai acum câțiva ani, cu Führerul pe chestia Austriei, armata italiană a făcut manevre în Tirol. După orice încredere între Franța și Italia, manevrele franceze au loc la granițele de sud. După războiul abisinian, flota engleză a organi-

*) Dacă vrei pace, pregătește-te de război.

Artileria.

Cavaleria.

Primele manevre militare în Bulgaria, de la război încoace: Regele Boris la postul său de observație.

Manevrele marinei și aviației engleze, care au avut loc astă vară în Oceanul Atlantic.

Главный железнодорожный телефонный постъ

balon captiv deasupra câmpului operațiunii.

zată mari manevre în jurul Gibraltarului iar de curând Ducele a condus manevrele armatelor sale în jurul Siciliei.

Manevrele constituiesc un element de manevră în mâinile diplomaților. E o repetiție a unei tragedii, pe care n'ar vrea s'o joace Dar o repetiție cu mai mult fast decât la reprezentatie.

Manevrele franceze: o baterie de 105 în poziție de atac.

Problema frumuseții- îngrijirea tenului!

Pentru obținerea unui ten frumos trebuie să curățăm porii adânc. Un preparat special pentru această curățire este **Three Flowers Cleansing Cream Richard Hudnut**.

Această Cremă se lichefiază ușor, datorită temperaturii pielii și astfel pătrunde în pori, pe cari îi purifică.

Pentru ca tenul să se mențină frumos, nu e suficient ca pielea să fie numai curățată; ea trebuie și tonificată, hrănită și ocrotită zilnic. Aceasta se face sistematic și fără nici o dificultate, cu cele 5 preparate de înfrumusețare **Three Flowers Richard Hudnut**.

Îngrijirea frumuseții cu preparatele de înfrumusețare **Three Flowers Richard Hudnut** e cea mai bună, fiind completă și totuși simplă.

RICHARD HUDNUT

Three Flowers Beauty Treatment

Cei trei martiri ai neamului, HORIA, CLOȘCA și CRIȘAN, au fost comemorați la Alba-Iulia

← Horia, după o stampă din colecția Ion I. C. Brătianu.

— Cloșca, după o stampă din colecția Ion I. C. Brătianu. →

Într'un cadru de înălțătoare măreție, în prezența Suveranului, a membrilor guvernului, a înalților demnitari și a personalităților de seamă ale țării, a avut loc la Alba-Iulia, sfântul oraș al unirii, comemorarea celor trei martiri ai neamului, Horia, Cloșca și Crișan, cari în 1784, și-au dat sufletul pentru patrie.

Națiunea întreagă s'a raliat astfel sărbătoririi amintirii nepieritoare a căpeteniilor marei revoluții românești din Ardeal, dela 1784-1785. Revoluția lui Horia, Cloșca și Crișan a fost cea dintâi revoluție țărănească, exclusiv țărănească și prin conducători, și prin oaste, dezvoltată într'un cadru de re-

Monumentul lui Horia, Cloșca și Crișan, la Alba-Iulia. →

vindecări naționale și sociale, cerute întâi cu demnitate și apărare apoi cu bărbăție și elan.

Strălucita cinstire a memoriei celor trei martiri, constituie cel mai înalt omagiu de recunoștință pe care statul român îl aduce țărănimii române ardelen, care, cea dintâi, a dat sângeros semnalul de luptă, de jertfă, pentru desrobirea Ardealului.

Reproducere după o sculptură de Onofrei, înfățișând pe Horia.

Martiriul. În ziua hotărâtă pentru execuție, erau de față peste 6000 oameni din comitetul Hunedoara, Cluj, Sibiu, aduși cu sila să vadă moartea prin tortură. Întâi a fost frânt cu roată, Cloșca, primind 20 de lovituri dela picioare la cap. Horia a primit două lovituri de roată, una la flulul piciorului drept și alta la piept. Trupurile lor au fost apoi despicate, capul și membrele duse la răspântii, pe unde au făcut răscoala, iar măruntaiele și inima îngropate în locul de tortură. Românii miloși i-au adus trupul și l-au îngropat la Tebea, punându-l la căpătâi un gorun, care astăzi se numește gorunul lui Horia. (I. C. Băcilă).

Peste 60.000 de țărari, cu zeci de fanfare, cu sute de steaguri, au defilat prin fața Suveranului, la Alba-Iulia, transformând astfel festivitatea într'o mare sărbătoare națională.

1. Defilarea la serbarea dela Alba-Iulia.
2. Membrii guvernului la serbări.
3. M. S. Regele, prințul de Hohenzollern și Marele Voevod Mihai, părăsind cetatea.
4. Domnul Valer Pop rostindu-și cuvântarea.

Prima condiție a unui ten cu adevărat frumos, este proaspețiunea sa naturală. E o însușire a tenului, care se pierde însă foarte ușor prin întrebuințarea unui săpun de proastă calitate!
Baza elementară a oricărei îngrijiri a tenului trebuie să fie un săpun de calitate: Elida Lilas Grand Luxe. Spuma sa fină desprinde din porii epidermei orice murdărie ce ar periclita tenul; îngrijește pielea, conservându-i finețea și trăgezimea.

ȘI NU UITAȚI:
Pentru protecția și înfrumusețarea tenului în timpul zilei:
Elida Ideal Creme

Pentru curățirea și alimentarea pielii în timpul nopții:
Elida Cold Cream cu Citron

ELIDA
Lilas Grand Luxe

Grație inițiativei federației de tir, de sub președinția d-lui George A. Plagino, care este în același timp și președintele uniunii federațiilor de sport, România a fost din nou gazdă, organizând concursul interbalcanic de tir.

Concursul a avut loc pentru cupele oferite de M. S. Regele Carol II al României, M. S. Regele George al Greciei și M. S. Regele Boris al Bulgariei.

Spre deosebire de alți sportivi care ne vizitează, această ramură e practică de persoane mai vârstnice. Reprezentanții străini care au venit din partea Bulgariei și Greciei, sunt oameni cu situații preponderente în țările lor.

Publicăm aci un grup al concurenților la concursul de tir interbalcanic și doi dintre concurenții străini, fotografiați în timpul tragerii.

Foto Berman.

Concursul interbalcanic de tir

FAPTELE SĂPTĂMÂNII

Otrava civilizației

În anul 1803, Robert Fulton arăta parizienilor prima barcă cu aburi, plutind pe Sena. Tot Parisul era adunat să vadă trăsura plutitoare. A doua zi, Fulton oferi invenția lui Napoleon, care se pregătea să atace Anglia. Împăratul nu se lăsă convins.

„Fum și aburi, fum și aburi, exclamă împăratul, Fulton e un șarlatan”. Aventura engleză a împăratului eșuă. Peste 18 ani, Napoleon era prizonier pe Sf. Elena.

Într-o zi cum stătea pe un vârf de stâncă, el zări un vapor cu aburi plutind pe mare.

„Acolo plutește marea mea eroare” zise împăratul. Mașina doborîse pe Napoleon și ridica Anglia la rangul de putere a lumii.

Ne-am amintit de acest episod, cu prilejul conferinței d-lui general Manolache, intitulată „Otrăvurile civilizației”. Natural, mașina e socotită printre aceste otrăvuri. Socotim, că mașina nu e otravă, ci dozarea ei. Mașina e un element esențial al progresului. Dar omul, care înghite dintr'odată cea mai eficientă rețetă, trebuie să moară. Noi n'am știut să dozăm elementele civilizației. Deaceia rețeta a devenit otravă.

Elogiul Nebuniei

Cu diligența, cu luntrea, pe jos și în carele țărănești, Thomas Morus făcuse drumul la Roma, la sfârșitul secolului al 16-lea, ca să obțină dela Papa, binecuvântarea creștinească a utopiei sale și să-i ia de părtaș pe amicul său Erasmus, la planul de refacere a lumii. Erasmus, intelectual rafinat și sceptic, îndră-

gostit de bucoavnele și de tartajele soioase ale tomurilor sale, a scris: „Maria sau Elogiul Nebuniei”; satiră perfidă la adresa prietenului Morus.

Filosoful englez simțise, depe atunci, causticitatea primelor picături ale otravei civilizației. Visul lui era să creeze o insulă izolată, pe care să nu existe nici ipocrizia, nici minciuna. Insula „Utopia” trebuie să fie întruchiparea fericirii desăvârșite. În odaia lui vătuită cu nepăsarea clasică de cărturar, Erasmus înseamnă în „Elogiul Nebuniei”, că zadarnică e lupta pentru o mai bună rânduială a celor lumești, iar acela care stăruie pe acest drum, merită doar compătimirea noastră.

Thomas Morus fu foarte mâhnit de refuzul prietenului său, Erasmus. Se întoarse la Londra, unde regele, alt bun prieten, îl rugă să-și abjure Utopia. La refuzul lui Morus, regele ordonă să fie decapitat.

Când muzele tac

În țările unde se aude prea mult svon de arme, muzele au amuțit. Scriitorii se frământă într'un misticism din ce în ce mai haotic, sau își șle-

fuesc buchile sub ultramicroscopul esteticii. Războiul din Spania și din China a rezolvat întrucâtva, șomajul scriitorilor. Ziarele și-au recrutat corespondenții de război, din mijlocul lor. Pe urmele armatelor, umblă scriitorii și culeg faptele de sânge și de foc ale soldaților.

Pe lângă glorifi-

carea necesară, scriitorul autentic retrăiește viața și suferințele populației, bătute de jalea morții. După ce asistă la luptele desfășurate, la câțiva kilometri depărtare, corespondentul-scriitor, coboară în vale și adună, în sufletul lui, vaietele răniților și aspectul lugubru al mormanelor de cadavre. Și-atunci, fără să vrea, devine protestatar și fraza sa se încordează, sub presiunea unui protest refutat.

Un scriitor german, depe frontul chinez, ne prezintă desfășurarea coloanelor japoneze, ca „Șiruri paralele de furnici”. Vede explozia obuzelor, mișcarea artileriei, până când vine amurgul și îmbrățișază pe toți.

Trei zile a stat scriitorul la binocul unui general. A treia zi a venit ploaia. „Nourii acoperă cerul. Furtuna se deslănțuie peste noi și peste combatanți; valurile de apă sting bălăia, răstoarnă văile și cuprind împrejurimile, într'o mare cenușie”.

În contemplarea poetică, scriitorul se contopește cu natura, care îmbrățișază pe Chinezii și pe Japonezi sub hlamida ei verde, de pace și speranță.

Ultimul acord e povestea unui soldat japonez. „Soldatul aiurează: L-am ținut de gât, până a venit un camarad și l-a răpus cu un glonte.”

Japonezul e la spital. Noaptea el vede fața Chinezului și nu izbutește să scape de această vedenie.”

Scriitorul nu face comentarii, dar în fundul sufletului său, ploaia, care stinge focul bălăiei, vedenia soldatului, vor rămâne, în bilanțul moral, când pacea va da răgazul să fixeze epopeea războiului.

Greva sobarilor

Asociația sobarilor a trimis ziarelelor un protest, în care arată că patronii se servesc de ucenici și salahori, pentru a executa comenzi. Lucrătorii sobari sunt sabotaji și deaceia au hotărât să se pună în grevă. De două săptămâni, lucrătorii sobari stau cu brațele încrucișate.

Se înțelege, că blockhouse-urile, cu instalațiile moderne, stau mai presus de agitația bieților sobari. Ele se uită cu dispreț la casele și cocioabele dela picioarele lor de beton, cari așteaptă cu teamă, primele semne ale iernii. Sobe coșcovite se trezesc din letargia lor caniculară și se sgribulesc, la primele adieri reci ale toamnei. Vântul umed suflă prin plămâniilor lor desfundați. Populația fără calorifer își așteaptă sobarii, cari au declarat grevă. Și în fiecare zi, pasul vătuit al iernii se apropie pe furiș.

Nervoșii mor curând!

Ați observat la Dvs. din când în când unul dintre următoarele semne al unei apropiate istoviri a nervilor?

Irascibilitate, rea dispoziție, tremurături, neliniștet, bătăi de inimă, amețelă, frică, insomnie, vise urite, amorțirea membrelor, sperieturi, prea mare irascibilitate provocată de contraziceri, zgomete, mirosuri, dorință după stupefiante, de tutun, alcool, ceai, cafea, bătaia pleoapelor, nădăfuri, toane, lipsă de memorie sau a graiului, dorință sau fobii ciudate. Când unul sau mai multe din aceste semne de nervozitate se ivesc la d-vs., atunci nervii d-vs. sunt serios slăbiți și au nevoie de întărire.

Nu lăsați ca această stare să dăinuiească, căci s'ar putea produce deranjări serioase ale activității mintale, ca aiureli sau acte necontrolate, iar o îmbătrânire prematură și moartea sunt consecințele.

Indiferent de unde provine slăbirea nervilor d-vs., eu vă invit să-mi scrieți. Sunt cu plăcere dispus dispus să vă explic gratis și fără cheltueli de porto o metodă foarte simplă,

care vă va provoca o surpriză plăcută. Ați cheltuit poate deja mulți bani și multă răbdare pentru diferite remedii și în cel mai bun caz ați obținut numai o ușurare trecătoare. Eu vă pot asigura, că cunosc o metodă excelentă, pentru a lupta împotriva slăbirii nervilor d-vs.

Această metodă provoacă în același timp o îmbunătățire a dispoziției, a plăcerii de viață, a energiei și a puterii de muncă ba unii mi-au scris chiar că se simt ca nou născuți după întrebuințarea ei. Aceasta este atestat și de către certificate medicale. Vă costă numai o carte poștală. Vă trimit o carte foarte instructivă complet gratis.

Dacă nu puteți scrie imediat, păstrați acest anunț.

Postsammelstelle: ERNST PASTERNAK Berlin S.O

Michaelkirchplatz 13 Abt. 187.

În depozite, clădirile cu lemne așteaptă și ele, amenințătoare. Sobarii și nevoiașii tremură de frig. Dacă patronii vor continua să lucreze cu Salahorii, ne vom trezi când primii fulgi vor cădea, leneși, pe geamuri, la gura tristă a sobei. Cerem satisfacerea doleanțelor lucrătorilor sobari, în numele sobelor oropsite. Sau... vom avea o scuză să nu cumpărăm lemnele, cari nu vor să se ieftenească.

Aniversarea dela Alba-Iulia

Eroismul și martirajul celor trei țărani din Ardeal, cari au strigat libertate, înainte de revoluția franceză, află diverse comentarii în presa noastră. Mînt ascuțite, limbi pline de voroavă intelectuală, oameni cu multă carte caută să pună în adevărata ei lumină, fapta celor trei țărani: Horia, Cloșca și Crișan.

„A fost răzbunarea obiduiților și ofensaților“, spune marele nostru scriitor Mihail Sadoveanu. Nicăieri în Europa, feudalismul nu s'a manifestat într'o formă mai hrăpăreață și mai barbară ca în Ungaria și nicăieri n'a fost iobagul mai tiranizat, ca în Transilvania. Ca să se înțeleagă cruzimea exploataților din trecut, e destul să semnalăm că chiar, astăzi, în Ungaria, latifundiarii refuză să cunoască drepturile muncitorilor de pământ.

„Martirajul de acum un secol și jumătate al simplilor țărani iobagi Horia, Cloșca și Crișan, scrie d. dr. Lupu, a întreținut dealungul generațiilor focul sacru al conștiinței naționale și dreptății sociale“.

Profesorul Rădulescu-Motru constată că „Horia, Cloșca și Crișan, sunt primii apostoli ai democrației noastre naționale; ei fiind primii cari au plătit, în mod eroic, cu sângele lor, îndreptățirea poporului român la o viață demnă și liberă de sub jugul iobăgiei“.

„Trei țărani români din Ardeal au răsturnat țaria Austriei fudule, trei țărani români s'au făcut aurul veșniciei, care strălucește azi pe cerul îngânduratei Europe“, spune atît de lapidar poetul ardelean Emil Isac.

„Revoluția aceasta rămâne punctul cel mai luminos din întreg trecutul nostru“, scrie d. Octavian Prie, rectorul Academiei Comerciale din Cluj.

Acestea sunt prețuirile intelectualilor. Ce spun țărani, urmași ai soldaților din oastea revoluționară a celor trei eroi? Ar fi singurul și marele elogiu al revoluției lui Horia.

Ce sunt pactele?

Dela războiu încoace, lumea a fost cuprinsă de pactomanie. Un gazetar mucalit, și înarmat cu multă răbdare, s'a pus, odată, să numere câte pacte s'au încheiat între popoare, începând cu tratatul dela Versailles. Erau vreo 500 la număr.

Tot timpul, adversarii pactelor și tratatelor afirmău că întreaga paperaserie pactică n'are nicio eficacitate. Un singur obuz e suficient să aprindă tot vrăful de hîrtii și pactul devine un „petec de hîrtie“.

Iată, că s'a încheiat un pact de neagresiune între Germania și Belgia. După îndelungate negocieri s'a ajuns la o declarație a guvernului german, prin care afirmă voința sa de a respecta inviolabilitatea teritoriului belgian. Care va să zică, într'un viitor războiu, în occidentul Europei, Belgia va putea fi liniștită. Anglia și Franța au garantat, de mult, granițele Belgiei, iar acum a obținut și garanția Germaniei. Țară fericită! Din păcate în istoria, nu prea îndepărtată, a acestei țări, mai există povestea cu un pact, care a devenit „un petec de hîrtie“. Deaceia, Belgia va primi cu satisfacție toate aceste declarații, dar va continua să se înarmeze. Căci, pactul e un contract, care nu se respectă.

I. MOLDOVEANU

O plantă medicinală,

de curând descoperită în America, a stîrnit senzație pretutindeni. Atît cercurile medicale din Statele-Unite cît și din Europa, au rămas surprinse de extraordinarul succes obținut în știință cu această plantă medicinală.

Chiar în cazurile cronice de maladii de stomac și intestine, medicamentul acesta a întrecut toate așteptările. Nenumă-

rați bolnavi cari pierduseră toate speranțele într'o eventuală însănătoșire, ne trimit scrisori de mulțumire, confirmând puterea curativă a Gastro D-ului.

Este recomandat de medici. Cereți la farmacia și drogherii Gastro D., sau prin poștă contra ramburs de lei 135, dela Farmacia Thoiss, București, Calea Victoriei 124.

PRIMUL INSTITUT COSMETIC MEDICAL

B-dul Carol 57 fost 39. D-NA Dr. M. RABINOVICI. Telef. 3.52.73 dermatolog specializată la Paris și Viena, tratează: negi, pistrii, coșuri etc. Ingrijirea feței cu hormoni și masaje pneumatice. Distrugerea radicală a părului de prisos. Slăbirea locală a corpului prin masaje electrice. Cons. 10-12-3-7. Se aplică masca „Hollywood“. Miercuri informațiuni gratuite.

Cum este organizată Straja Țării

Primum următoarele:

DOMNULE DIRECTOR!

Intrucât revista Realitatea Ilustrată cu No. 560 din 13 Octombrie 1937 dă publicității câteva fotografii, luate cu ocazia vizitei Majestății Sale Regelui Carol al II-lea la Centrul de Străjeri Sf. Gheorghe și comuna Araci, însoțite de o scurtă informație, al cărui conținut este greșit, țin să aduc pe această cale rectificările acelei notițe informative.

Straja Țării, marea mișcare de redresare morală, fizică, economică și socială a poporului român, creată în momente critice și în mari vremuri de prefaceri ale omenirii, de către providențialul nostru Suveran, Regele Carol al II-lea Consolidatorul, dispune între altele și de câteva Centre de Formație, în cadrul cărora se dă educație corespunzătoare acelor, ce sunt chemați să fie conducători de străjeri.

În Centrul Sf. Gheorghe am avut și eu fericirea să cunosc, în calitate de elev străjer, ce înseamnă să fi, gata la datorie și să cunoști adevăratul sens moral și practic al devisei Strajei Țării „Credință și muncă pentru Țară și Rege“.

Caracteristica activității străjerești, între altele, este și munca colectivă în interesul neamului, în interesul patriei. Unul pentru toți și toți pentru unul. Ochii noștri sunt ațintiți asupra Marelui Străjeri Conducătorul Suprem al Strajei Țării. Dela El emană mărețele principii, ce stau la baza muncii noastre anonime și eutuziaste.

Centrul de Străjeri Sf. Gheorghe pe lângă cursuri teoretice, face cu elevii săi și lucrări practice pe teren. Comuna Araci este unul din șantierul sale. Aici am învățat și eu să cunosc mijloacele cele mai bune pentru ridicarea și asanarea satelor. Maieștrii noștri neobosiți au fost actualul comandant al Strajei Țării, dl. maior adj. Teofil Sidorevici, comandantul Centrului de Inițiere dl. Lt. Colonel Panu și directorul de studii domnul profesor Gh. Bronzetti. Asanare, comunei Araci se datorește Strajei Țării și nici decum mie, care nu am făcut altceva, decît muncă colectivă, timp de câteva ore, în tovărășia camarazilor mei, elevi străjeri, cari au constituit Seria XXXIII.

Toate aceste serii au lucrat în Araci, au asanat ori deschis străzi, au făcut și reparat poduri, canaluri, au asanat familii, au ridicat valoarea omului și a colectivității în urma anchetelor sociale, ce le-au întreprins. Tot ce se vede azi în satul Araci este rodul muncii colective, entuziaste și altruiste a câtorva mii de elevi străjeri, cari au reușit să răstoarne nepriceperea, rutina și indolența și să electrizeze forțele amorțite ale țăranului nostru, care azi are încredere și lucrează la Araci cot la cot cu elementele din Straja Țării.

În fața Marelui Străjer au defilat țărani, țărance în haine comune de lucru, alături de noi, elevii străjeri, având și noi sape, lopeți, târnăcoape pe umeri. Ochii Marelui Străjer erau scăldați în lacrimi de bucurie și satisfacție. Ele au pătruns adânc în inimile noastre și au înălțat până la paroxism sentimentele noastre de credință și de adânc devotament. Această expresie de înaltă satisfacție nu mi s'a adresat mie, care am fost o simplă celulă în colectivitatea muncitoare. Fiecare din noi a muncit cu trup și suflet acolo unde a fost o-rânduit. Ea s'a adresat colectivității adânc pătrunsă de principiile „gata la datorie și credință și muncă pentru Țară și Rege“.

Vă rog încă odată a aduce cuvenita rectificare.

Sănătate! Docent Dr. Liviu Câmpeanu Comandant străjer Brașov, 16. X. 1937

VIM

CURĂȚĂ TOT

fără a sgârâi

și tacâmurile

CÂND A FOST ADUS SF. DUMITRU

LA BUCUREȘTI

Implinindu-se 200 de ani dela groaznica ciumă a lui Mavrocordat, povestim, după spusele martorilor oculari, cum ne-a salvat Sf. Dumitru, scăpându-ne din diferite molime și secete.

FĂCĂTORUL
DE MINUNI

Pe acele vremuri, când orașul lui Bucur era plin de băltoace, în cari se scurgeau apele menagere și străbătut de șanțuri rău mirositoare, mocirloase chiar în timpul verii, iar lumea bea apă infectată din Dâmbovița, nu este nici o mirare că strămoșii noștri nu mai puteau scăpa de molime.

Se spune că un boer bucureștean, anume Mantu, îngrijorat și el de această stare de lucruri, s'a gândit că orașul n'are liniște, deoarece nu e pus sub ocrotirea unui sfânt.

Prin 1777, adică exact acum 160 de ani, oștirile rusești, trecând prin țara noastră, au năvălit în Turcia, întinsă pe acea vreme până la sudul Dunării. Boerul Mantu, care aflase că niște turci din comuna Basarabof, de lângă Ruscuc, pescuieră moaștele Sfântului Dumitru pe râul Lom, care trece pe lângă acest sat, a rugat pe generalul rus Salticov să i le dăruiască lui, pentru a le duce la București, cari n'avea nici un fel de moaște.

Și astfel, s'a făcut că, acum 160 de ani, au fost așezate la Mitropolie, cu încuviințarea Mitropolitului Grigore, siciul Sfântului Dumitru, care mai făcuse minuni și prin Bulgaria. Locotenent-colonelul D. Papasoglu, în cartea sa „Istoria fondării orașului București”, tipărită în 1891, spune următoarele:

„Părintele meu și eu, precum și toți contemporanii mei, putem mărturisii, în frica lui Dumnezeu, că am văzut, cu ochii noștri, minunile săvârșite de acest sfânt”.

Prin secolul al XIX-lea, și pe la sfârșitul secolului al XVIII-lea, când nu existau la București nici doftori, nici serviciu sanitar, s'au făcut procesiunile cele mai grandioase cu aceste sfinte moaște. Luau parte la ele toți boerii, călări, pe cai focși, în frunte cu Vodă și Mitropolitul, înconjurat de tot clerul Capitalei, în odăjdii scumpe. Mii de oameni se îngrămădeau în jurul raclei și cine reușia să sărute mâna sfântului, se considera ca ocrotit de orice nenorocire, atât el cât și tot neamul lui.

Locotenentul Papasoglu povestește, ca martor ocular, cum sfântul ar fi potolit ciuma, pe vremea lui Caragea, la 1815, a stins holera pe vremea lui Kiselef, la 1831 și a făcut și alte multe minuni, aducând ploaie pe vremea secetelor.

CUM ERA SĂ FIE FURAT SFÂNTUL

O ultimă minune a făcut-o în 1917, când niște bulgari au furat siciul cu osemintele dela Mitropolie, ducându-le cu un automobil, până aproape de Giurgiu. Ei aveau de gând să le treacă dincolo de Dunăre, la Ruscuc. Dar sfântul s'a lăsat atât de greu — îmi povestesc niște bucureșteni bătrâni — încât au plesnit toate cauciucurile automobilului, care n'a mai putut fi urnit din loc, nici cu boii.

În urma intervențiilor făcute de Mitropolie, comandatura germană a luat partea noastră și moaștele Sfântului Dumitru au fost readuse în Capitală.

Am crezut interesant să reamintim toate aceste legende, acum, în ajunul sărbătoririi Sfântului Dumitru, când credincioșii vor veni din nou cu smerenie, să se închine la racla Sfântului. Se va comemora, de astă dată, aniversarea a două sute de ani dela groaznica molimă, depe vremea lui Mavrocordat, epidemie ce-a pus pe bucureșteni în căutarea unor „sfinte moaște”, care să ocrotească orașul, prilejuind astfel aducerea la București a Sfântului Dumitru din Basarabof.

ALEX. F. MIHAIL

1. Slujbă religioasă la moaștele Sf. Dumitru.

2. Transportarea moaștelor Sf. Dumitru la Patriarhie.

S

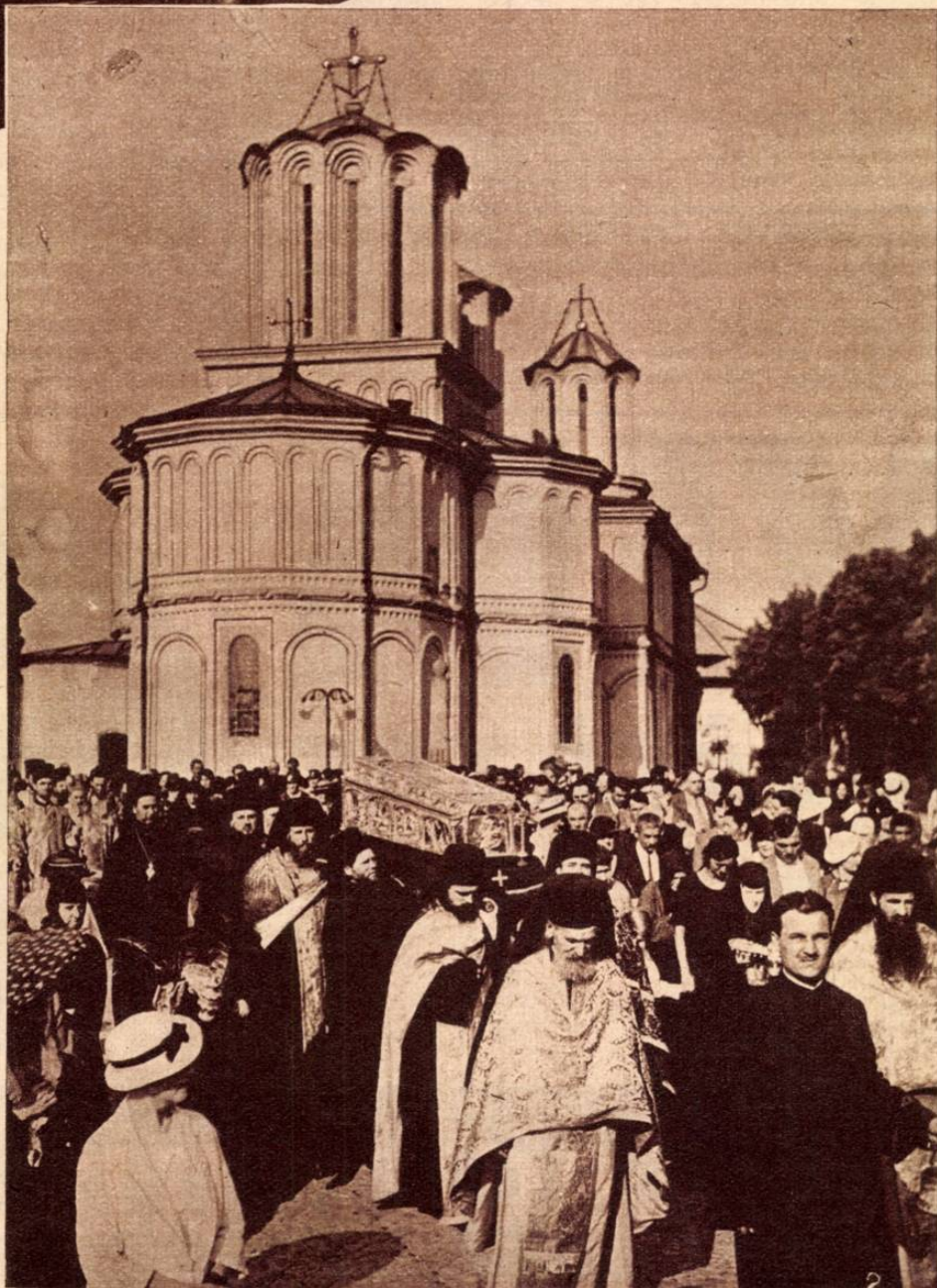
implinesc două veacuri de când, pe vremea celei de-a treia domnie a lui Constantin-Vodă Mavrocordat, au murit la București, numai într'un singur an, din pricina ciumei, treizeci și trei de mii de oameni. Printre aceștia au fost 233 de preoți și 3 arhierei, cari veniseră la căpătâiul muribunzilor.

Aproape se pustiise orașul! Dealtfel, ciuma și holera ne-au vizitat destul de des, în decursul vremurilor, iar poetul popular bucureștean spunea:

Unde's tufe prin potici,
Sunt morminte de voinici.
Unde's tufele mai dese,
Mormânturi de jupănese.
Unde's tufele mai rari,
Mormânturi de fete mari.
Unde's tufele mai vii,
Tot morminte de copii.

Ion Ghica povestește și el, în scrierile sale, despre acele timpuri. Între altele, citează următoarea frază caracteristică, din rapoartele către ocârmuire ale grogarilor, cari ridicau, cu cângi lungi, „morții” găsiți pe prispele caselor, pe lângă garduri, sau prin curți:

„Am încărcat cincisprezece morți, dar n'am îngropat decât paisprezece, căci unul s'a sculat din car și a fugit...”

ȘCOALELE DE CORECȚIE DIN ANGLIA

Școalele de corecție din Anglia sunt institute pedagogice. Tinerii cu defecte sufletești, căpătate din cauza împrejurărilor vitrege sau din naștere, sunt reeducați. Orice tânăr, care a comis o hoție sau chiar o crimă, nu e condamnat la închisoare, ci e trimis la institutele din Borstal, unde e pus într-o atmosferă sănătoasă. Muncește câmpul, învață o meserie, face sport, se ocupă cu muzica. Incet, încet, sufletul lui se adaptează noii vieți normale, caracterul lui se schimbă și după câțiva ani, societatea capătă un om normal, cu depline puteri de muncă.

Deocamdată, există 6 institute de reeducare pentru băieți și un institut pentru fete, unde sunt primiți tineri și fete între 16—23 ani. După cererea administrației institutelor, fețele elevilor sunt redată în alb, pentru ca să nu se compromită viitorul lor, când se vor reabilita.

— —
↑
Elevii institutului în drum spre munca câmpului. Brațele vânjoase vor răsturna brazde, în loc să răstoarne societatea.

←
O seară de muzică la institutul din Borstal. Atitudini de oameni cuminți și pașnici.

Marguerite Kozenn, cunoscută cântăreață din programele internaționale de radio, care a cântat și pe scena operei noastre, se caracterizează prin arta aleasă a execuției și prin vocea puternică, mai ales când ia notele de sus ale portativului. Ea cântă adesea în străinătate, melodii românești, obținând mare succes și critici elogioase.

INSTITUT COSMETIC MEDICAL

Sub conducerea unui medic dermatolog și unei doctoarițe din Berlin.
Indepărtarea definitivă a părului de prisos prin diatermie.
Ingrijirea medicală tenului și trupului etc.

Str. Brezoianu 9 III Telefon 35922

prin ce spală RADION?

Prin săpunul de calitate superioară ce conține

și care dizolvă murdăria. În acelaș timp însă prin oxigenul care se degajază la fierbere,

rufe devin albe ca zăpada (fără ca ele să fie atacate.)

2.

1. Masca teatrală n'a dispărut. Unele artiste se mai servesc de ea, pe scenă.

2. Masca sportivului. Football-iștii americani și jucătorii de rugby, ca și cei de basket-ball, sunt nevoiți să poarte această mască în timpul jocului. Paza bună trece primejdia real

Masca salvatorului : Acest costum din asbest permite salvatorului din mine să rămână mai mult timp în adâncul pământului, în galeriile inundate de gaze.

**din
ce
în ce
mai
mult
purtăm
masca**

Masca soldatului. Cine nu cunoaște rostul măștii anti-gaz, simbol al războiului modern?!

3. Masca industrială. Muncitorii, care lucrează metalele cu lampa de acetilenă, sunt obligați să poarte această mască.

4. Masca polițistului care mănuește aparatul pentru norii de gaze ce ascund orașele de atacul avioanelor.

Masca chirurgului: ca să evite introducerea de microbi în rana deschisă a bolnavului, chirurgul își pune și el o mască.

LA început a fost masca. Ea s'a ivit cu primele vedenii ale omului. În caverne și în păduri, în lupta cu fiarele și cu puterile naturii, omul a brăzdat pe fața lui toată gama fricei și a victoriei, a bucuriei și a înfrângerilor sale. În lupta grea pentru existență, omul primitiv a văzut, la fiecare pas, monștri cu chipuri ireale. Pornind să înfrunte puterile dușmănoase, omul primitiv și-a pus masca închipuită, ca să sperie furtuna și fulgerele, animalele și umbrele.

Și astăzi, triburile primitive poartă măștile idolilor. În lumea antică, la Greci și la Romani, teatrul reprezenta lupta între om și zei. Actorul apărea pe scenă cu mască, ce-i dădea acces în lumea zeilor.

În vremurile noastre, masca a ajuns stăpâna lumii. Actorul modern își face masca. În societate, fiecare își pune masca ce-i dă posibilitatea să aibă relații cu oamenii. Ce prăpastie între omul singur, care stă la gura sobei și același om, care trebuie să intre în gura lumii. Omul modern nu-și mai poartă propriul obraz, ci masca necesară.

Dela Vlădică până la opincă, o imensă gamă de măști care trădează atâtea caractere.

Vreți să culegeți succesul pe scena comediei umane? Arătați-vă cu măștile necesare și potri-viți-le bine. Căci masca face pe om.

Mască pentru dansul japonez „Bugako”, care datează din anul 200 înainte de Cristos.

Războiul din Abisinia.

Aspecte din lupte spaniole.

Revolta din Cuba.

Insurecția din Nicaragua.

5000 de milioane

IN EPOCA NOASTRĂ ȘI SE UCID O DECLARAȚII

De aproape 20 de ani, e pace pe pământ. Cel puțin în mod oficial. Totuși, în această perioadă, au pierit, ca un rezultat direct al conflictelor armate, cel puțin de șase ori atâția oameni cât am pierdut în războiul mondial. Când spunem „războiul” ne gândim la conflagrația 1914—18, dar actualul războiu din China este al optulea din cele care au izbucnit de atunci.

Acum câteva săptămâni s'a anunțat, oficial, că în Spania au fost uciși un milion de oameni, exact tributul de morți al Marelui Britannie în războiul mondial. La acest număr, se cuvine să adăugăm alte câteva zeci de mii de victime, ale căror morți n'au fost înregistrate, sau care vor muri cel mult într'un an, de aci în colo, de pe urma rănilor și a boalelor contractate, în cel mai teribil războiu civil ce s'a pomenit vreodată. Și nu se poate vorbi de un „războiu local”, întrucât toate națiunile lumii își au voluntari în aceste ostilități.

Brigada internațională, formată de antifasciști europeni și americani, număra la început, 4000 de oameni.

Cei mai mulți dintre voluntarii cari au întemeiat-o sunt astăzi morți, dar brigada își continuă existența și numără actualmente mai mulți oameni decât oricând. Rapoartele guvernamentale spun că cel puțin un sfert de milion de oameni au fost trimiși în rândurile lui Franco, de către Germania și Italia. Aceste rapoarte trebuiesc primite cu oarecare rezerve; totuși, nimeni nu contestă că în Spania luptă sute de mii de soldați străini.

UN CONFLICT ASTĂZI UITAT

PRIMUL războiu după cel mondial, a avut loc în 1923 și este acum aproape cu totul uitat. Cu doi ani mai înainte — un tânăr ofițer turc anume Mustafa Kemal fusese trimis în Anatolia, ca Inspector General al forțelor turcești de acolo, pentru că stăpînea guvernul, prin energicele-i opoziții, la termenii armistițiului. Guvernul crezuse că prin acest exil, Kemal avea să devie cu totul inofensiv; dar tânărul ofițer își strânse, dintre stîncile golașe ale Anatoliei, o armată, căreia îi insuflă zelul și curajul său. Cu această ceată de oameni, prost echipată, el porni la drum, străbătînd Turcia și neoprinde-se decât la porțile Constantinopolului, care pe atunci era ocupat de forțele aliaților.

Niciunul dintre inamicii Turciei nu mai avea chef de războiu. Aliații, cari se aflau în culmea oboșelii, văzură o soluție în vechea dușmănie dintre Grecia și Turcia. O puternică armată greacă, sprijinită de către Marile Puteri, porni împotriva lui Kemal și concomitent, sultanul își trimise rămășițele propriilor sale forțe imperiale, asupra generalului rebel. O vreme, Grecii nu întâmpinară decât o foarte slabă rezistență, dar ei nu cunoșteau geniul militar al lui Kemal și nici nu știau că poporul turc era animat de un spirit nou.

Printr'o serie de mișcări decisive, în care geniul strategic al lui Kemal compensă echipamentul slab al soldaților și lipsa aproape totală a artileriei, Grecii fură zdrobiți, aruncați îndărăt spre Salonic și împinși în mare. Fu un măcel înfiorător și în câteva luni numai, Grecii avură o sută de mii de morți.

Un moment se crezu că un nou războiu mondial avea să izbucnească, dar tactul și prudența Generalului Charles Harington, comandant britanic

în Turcia, localiză conflagrația, reducând-o la o mică dispută greco-turcă.

* * *

AR fi poate impropriu să numim războiu ostilitățile care au avut loc în Rusia după revoluție, pentru că acestea au fost o consecință a Conflagrației Mondiale. Cu toate acestea, fiecare țară din gruparea aliaților a fost reprezentată în lunga și sângeroasă campanie, care-a început în 1918 cu sosirea primelor trupe intervenționiste și s'a sfârșit cu definitivă înfrângere a Japonezilor, la Arhanghelsk, în 1921.

Anglia, America și Franța au trimis vreo 25.000 de oameni în ajutorul rușilor albi, cari se aflau sub conducerea Amiralului Colceag, și a generalilor Denikin și Wrangel. Iar Japonia trimisese aproape 100.000.

Guvernul revoluționar părea pierdut. Dar iată că un fost sergent cazac, anume Budjenny, recrută toți bărbații valizi pe cari-i putu găsi, formând cu ei cel mai mare corp de cavalerie ce s'a pomenit din zilele lui Frederick al Prusiei și până astăzi; străbătu apoi Rusia

Ultimul război Chino-Japonez.

1000 RĂZBOI

SE DAU LUPTE
AMENI FĂRĂ
DE RĂSBOI.

acest prilej ar fi cam de o sută. Asemenea ciocniri se produc astăzi săptămânal și sunt de regulă anunțate prin câteva rânduri, de ziarele ruse și japoneze.

* * *

ÎN 1920, când Bolivia și Paraguay-ul și-au declarat războiu,

Liga Națiunilor s'a scandalizat, iar Geneva a luat atitudinea unei mame supărate, al cărei copil s'ar fi luat la bătaie cu băiatul vecinului. Conflictul a izbucnit din cauza unui petec de pământ mlăștinos, cunoscut sub numele de Grand Chaco. Luptele s'au dus la început pe o scară restrânsă, dar mai pe urmă, indienii din ambele țări au fost recrutați în două mari armate. Curând intrară în acțiune tancuri și aeroplane, iar bieții oameni fură masacrați cu zecile de mii.

E mai bine de un an de când războiul a fost încheiat, totuși forțele de frontieră continuă să se ia la harță, oricâteori se văd, și aceste mici ciocniri pot lua oricând proporțiile unui războiu în lege.

MICILE RĂSBOAIE ALE ANGLIEI

AMERICA a trimis în 1927 numeroase vase de războiu spre Nicaragua, stat în America de Sud, deoarece se părea că nicaraguanii aveau să-și aleagă un președinte, care ar fi putut dăinui intereselor americane, în această țară. Generalul Sandino, liderul republican al Statului, se declară potrivnic yankeilor și aceștia începură războiul.

Dar până când generalul să cadă în luptă, iar forțele sale să fie sfărâmate, America a pierdut un număr de oameni cu mult mai mare decât acela sacrificat în războiul mexican, dela 1916. Totuși, aventura nicaraguană n'a fost calificată oficial, de războiu.

* * *

MAREA BRITANIE duce un războiu mai mult sau mai puțin permanent la frontiera de Nord-Vest a Indiei. În 1916 acesta a luat proporții, atunci când Afganistanul a declarat războiu Angliei, luptând cu tenacitate vreme de două luni, până când armata oacheșă a fost exterminată de aeroplane și de mari forțe terestre, sub conducerea faimosului general Deyer. De atunci, sau mai produs anual mici conflicte, culminând în actuala campanie contra fachirului de Ipi, în care participă vreo 40.000 de oameni, cu tancuri, aeroplane, etc.

* * *

UCERIREA Mancuriei de către Japonezi și a Abisiniei de către Italiani, sunt războaie recente, în care au căzut cel puțin un milion de oameni.

* * *

OBICEIUL de a declara războiu, pare acum cu totul ieșit din uz. Armate de sute de mii de oameni pot începe a se ucide, fără nicio declarație oficială.

S. D.

Război din America, Abisinia, Spania, China și India.

Turburări în India.

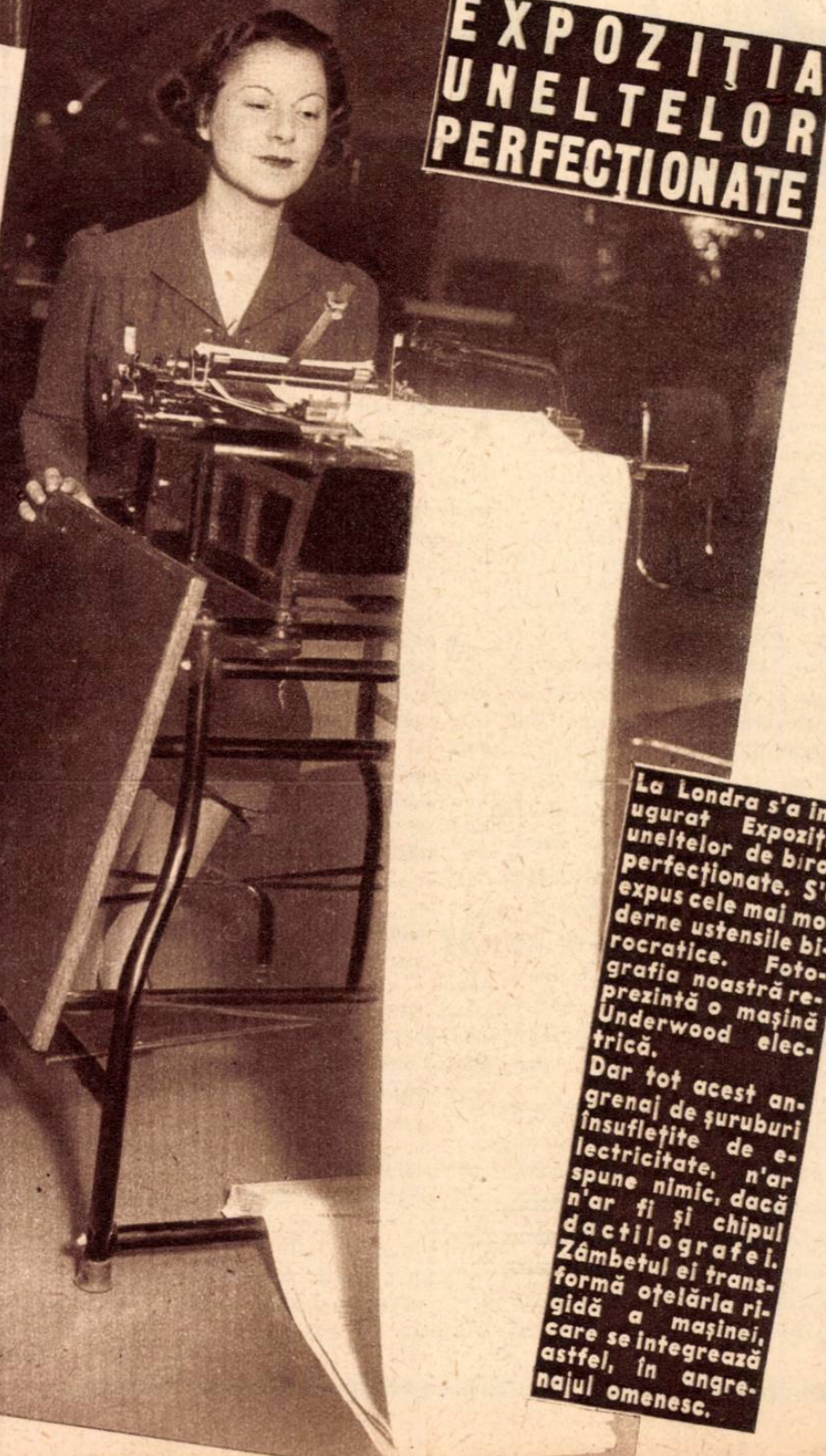
REVIN ZILELE DE ȘCOALĂ pentru elevii de... 83 ani

Părintele e mândru de copilul, care știe să citească înainte de a-l înscrie la școală. E un copil „deștept” și oridecâteori se ivește prilejul, micuțul e pus să-și arate acrobația mintală. Spre marea disperare a musafirilor și satisfacția naivă a părinților. Sunt astăzi atâtea copii „deștepți” în înțelesul pater al cuvântului, încât nu e departe vremea, când copiii analfabeți vor fi căutați și arătați cu degetul.

Părinții nu înțeleg, încă, alfabetul educației. Copilul cu adevărat „deștept” e cel mai analfabet și copilăros dintre copii, acela care aleargă, sburdă și necăjește cât mai mult pe cei mari. Singurul semn al „deșteptăciunii” e — curiozitatea. Acele întrebări fără sfârșit, cari plictisesc pe părinți, sunt semnele inteligenței. Și cu cât această curiozitate dăinuiește mai mult, cu atât omul e mai inteligent. Curiozitatea e primul semn al genialității. Că așa este, o dovedește fotografia noastră. Fred Davey de 83 ani, Ann Hemming de 79 ani și Albert Lobbing de 60 ani, s'au înscris la cursurile de adulți pentru... bătrânii trecuți de 60 ani. Școala condusă de dr. Charles E. Sharp se află în orașul Elvin — Illinois — din Statele Unite. Un popor care are bătrâni curioși și silitori la vârsta de 83 ani, e, firește, un popor, mare. La școala din Elvin se predau tot felul de chestiuni: economie politică, istorie, finanțe, matematică și... gospodărie.

EXPOZIȚIA UNELTELOR PERFECTIONATE

La Londra s'a inaugurat Expoziția uneltelor de birou perfecționate. S'a expus cele mai moderne ustensile birocratice. Fotografia noastră reprezintă o mașină Underwood electrică. Dar tot acest angrenaj de șuruburi însuflețite de electricitate, n'ar spune nimic, dacă n'ar fi și chipul dactilografiei. Zămbetul ei transformă oțelăria rigidă a mașinei, care se integrează astfel, în angrenajul omenesc.

BRASILIA DĂ FOC LA MILIOANE de SACI de CAFEĂ

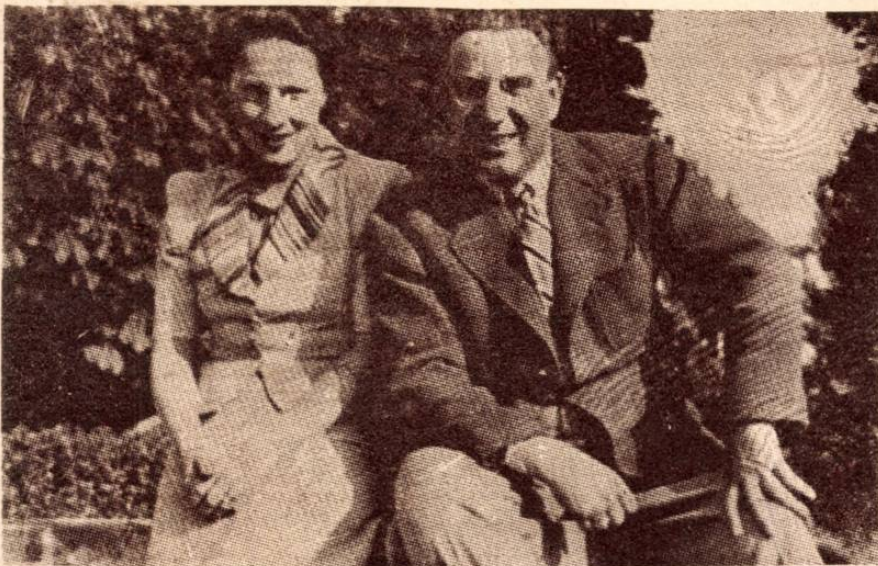

A fi reporter și pe deasupra american, înseamnă să fii mai iscoditor decât razele Roentgen și mai inventiv decât Edison. Un reporter trebuie să aibe cel puțin zeci de descoperiri pe zi, toate senzaționale și să fie făcute pe căi nebătute de nimeni. Reporterul fotograf Al. Mingalone primește ordinul șefului său să prezinte fotografia unei partide de golf din orașul Maine. Să ia fotografia la fața locului, e un lucru banal. Mister Mingalone e reporter fotograf și american. S'a încins omul cu câteva zeci de balonașe și ca să nu zboare prea sus, s'a fixat cu o sârmă de un țaruș. Astfel baloanele l-au ridicat până la înălțimea dorită. Când să se pună la lucru, sârma s'a desprins și omul a fost dus de baloane. A zburat așa vre-o 20 Kilometri, până când un țințăș a pocnit câteva balonașe. Reporterul a descins, viu și nevătămat. Iată-l în plin sbor, prins de obiectivul invidios al unui confrate.

AVIATORUL FARA VOIE

RICHARD TAUBER și DIANA NAPIER, ÎNAINTE DE PLECAREA ÎN AMERICA

Cunoscutul cântăreț Richard Tauber, angajat până la sfârșitul acestui an, pentru o serie de concerte în America, înainte de traversarea Oceanului, și-a patrecut concediul la băile Pistyan, unde l-a surprins fotograful nostru, într'un moment de neatenție. Înfățișăm aci fericita pereche, în convorbire intimă, într'un colț al oarcului din Pistyan.

PENTRU TOMMY

DOMNII PRETENTIOȘI SE IMBRACĂ NUMAI

*la Vulturul de Mare
cu prestele în ghiare*

Theodor Atanasiu & Co S.A.

STR. BAZAȘI 1 STR. CAROL 76 · 78 · 80 · 82 STR. MALEOR 21

Aceasta e nuanța exactă care se potrivește și încântă. De aceea alegeți după tabela Scherk, pudra Mystikum și fardul Mystikum potrivit — le la culoarea părului, pielii și ochilor. Ambele sunt extrem de fine și perfect aderente. Cereți tabela Scherk în orice magazin de specialitate.

**Pudra
Mystikum**
Compactul Mystikum (Fard)

SCHERK PARIS - BERLIN

**CHIRURGIE
ESTETICĂ**

Indepărtarea opera-
tivă a ridurilor

Dr. RUDOLF HOFFMAN
fost asistent la clinica univ. din Berlin

a nasului
urechilor

feței

gusei

și pieptului

Dr. RUDOLF HOFFMAN
fost asistent la clinica univ. din Berlin

INSTITUT de

COSMETICĂ

Îngrijirea feței. Distrugerea părului de prisos, a coșurilor, negilor etc. Masaje. Măști de înfrumusețare și întinerire. Masca Sanoffin.

ANNEMARIE HOFFMANN

BUCUREȘTI. — B-DUL DOMNITEI, 30 BIS — TEL. 4.19.50

MEDICII PRESCRIU NUMAI **BIRKENWASSER** CONTRA CĂDEREI PĂRULUI

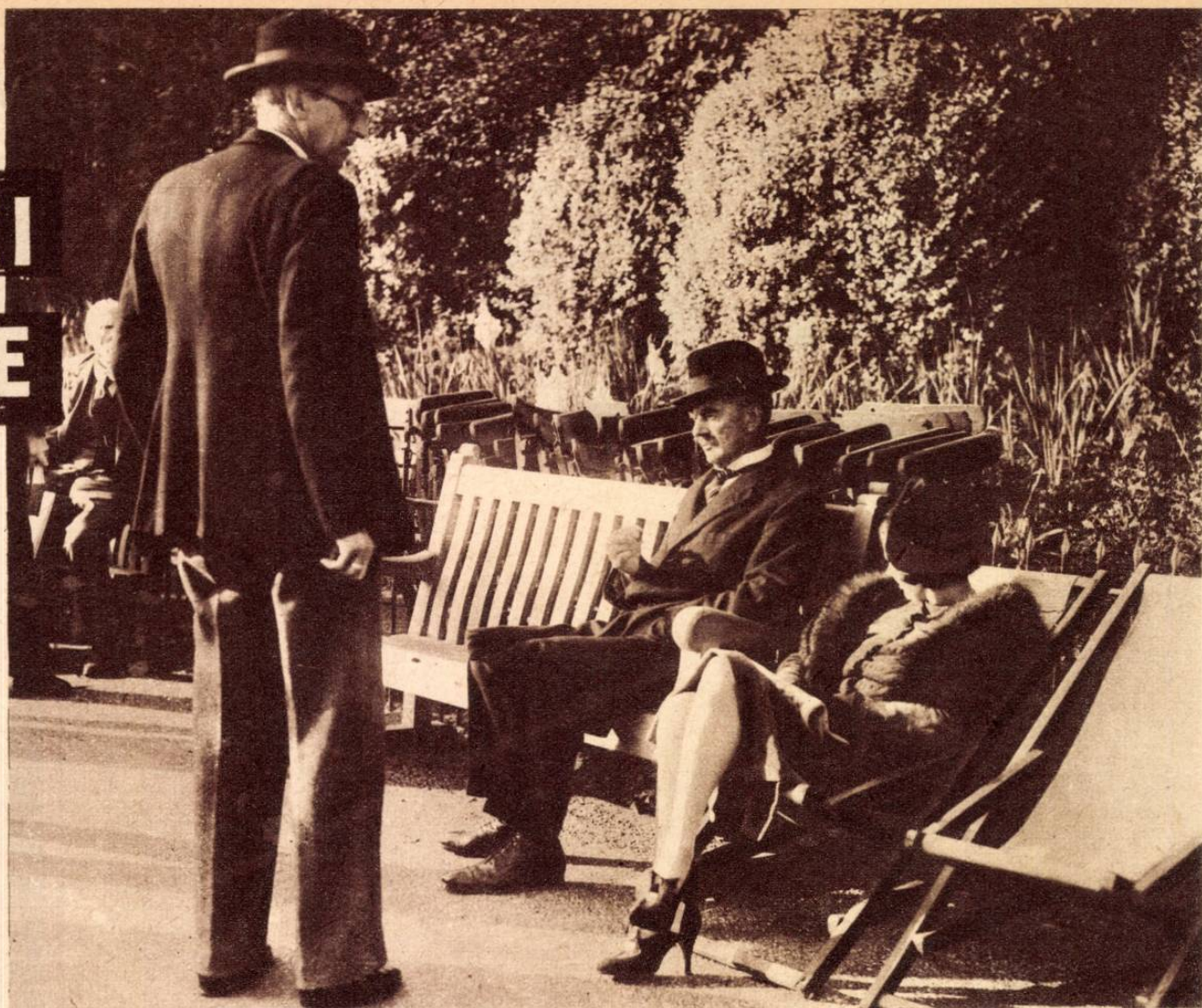

OAMENII ZILEI IN INTIMITATE

În clocotul evenimentelor internaționale, abia că mai deslușim tipurile oamenilor, ale căror nume se repetă mereu. Fiecare zi aduce o întâmplare nouă, senzațională, de care depinde viața sau moartea omenirii. Mussolini, Hitler, Chamberlain, Roosevelt sunt nume legate de pământul lumii, de goana evenimentelor. Uităm, cu toții, că aceste nume reprezintă persoane în carne și oase. Doar viața lor intimă ne desvăluie omenescul lor.

Vittorio Mussolini, fiul mai mare al Ducelui, a plecat în America. Desigur, că se pune ceva nou la cale. Alfons, fostul rege al Spaniei, a sosit la Lausanne, unde a fost văzut împreună cu fiica sa. E vorba de soarta Spaniei.

Neville Chamberlain, premierul Angliei, a fost surprins în portul St. James din Londra. Nu cumva și-a dat demisia? Orice gest al oamenilor zilei e interpretat ca un eveniment politic. Dar viața lor intimă desminte toate svonurile. În intimitate sunt oameni, ca și noi, cu bucuriile și neplăcerile lor.

În parcul St. James din Londra s'au instalat 325 bănci noi. Printre donatori se află regele, regina și regina-mamă. Mr. Neville Chamberlain, premierul Angliei, care-și face plimbarea de dimineață, încearcă una din băncile instalate.

↑ La manevrele armatei germane din Düsseldorf, s'a prăbușit o tribună, în care se afla și fiica fostului rege al Spaniei. Fotografia noastră reprezintă pe fiica regelui, cu piciorul fixat în ghips, plimbându-se cu tatăl ei la Lausanne.

La Hollywood s'a dat un bal în cinstea fiului lui Mussolini. Vittorio Mussolini dansând, strânge cu pasiune mediteraniană pe soția gazdei, Mrs. Hal Roach.

SĂPTĂMÂNA TEATRALĂ

Teatrul Național: „Durnoaia”
Opera Română: „Nunta lui Figaro”

O scenă din „Durnoaia” piesa d-lui Mihail Sorbul recent prezentată la Național. Dealungul celor patru acte au fost câteva momente bune — însă mult prea puține pentru a justifica piesa. În fotografia noastră se disting d-nii S. Atanasiu, N. Motoc, C. Mitru, Gr. Mărculescu, Jeana Argeșeanu, D. Mitru și d-na Argeșeanu dela Teatrul Național din Iași au debutat onorabil — mai ales primul — la București. Pentru a ne face însă o părere justă asupra lor trebuie să-i mai vedem. Lipsește din fotografie d-na Marioara Zimniceanu care a obținut un frumos succes personal în rolul de multe ori neverosimil al Durnoaiei.

Sala n'a fost prea elegantă la ultima premieră a Naționalului. Pentru prestigiul primei noastre scene ar trebui ca la premiere cel puțin ținuta de seară să fie obligatorie. Iar măsura ar trebui să fie urmată și de celelalte teatre.

Opera s'a deschis cu „Nunta lui Figaro”. Spectacolul a fost agreabil. Iată-i pe interpreți și șeful de orchestră, — de la stânga la dreapta: d-nele Tana Mănescu, Cojocăreanu, d. Secăreanu, d-na Crețoiu-Tassian, d. I. Nona Ottescu și d-na Guțianu, mulțumind aplauzelor călduroase ale publicului.

Însfârșit la Operă am văzut și prima sală elegantă (mai elegantă chiar decât acele dela spectacolul festiv Caragiale) din această stagiune. Doamne în toalete de seară, domni în smoking și frac așteaptă, în fotografia noastră, începutul actului II. Să nu vă imaginați însă că n'au fost în fotolii și domni în haine grise.

(Fotografii Cosmophot).

— 9. —

Primul dinte.

Ingrijirea dinților trebuie să înceapă cât mai de vreme posibil. E important ca dinții de lapte să se mențină sănătoși fiindcă în special copiii mici trebuie să mestice bine hrana, pentru a înlesni digerarea alimentelor, de care depinde creșterea și dezvoltarea lor. După un an încep să apară dinții de lapte. La vârsta de 3 ani, micul cetățean trebuie obișnuit să-și curețe singur dinții. Observați câtă bucurie îi procură această misiune! Dinți sănătoși sunt unul din cele mai prețioase bunuri pe cari i le puteți dăru. Repetați-i mereu aceste cuvinte:

*Cu dinți sănătoși și o gură sănătoasă
E corpul sănătos și viața e frumoasă.*

Pasta de dinți Chlorodont

GRIPA RĂCEALA NEURALGIA

COSMETICA MEDICALĂ

Distrugerea definitivă a părului de prisos prin Diatermie după sistem Prof. Kromajer. Ingrijirea feței (coșuri, negi, etc.) prin masaje electrice și hormoni. Tratament contra căderii părului. Cură de slăbire. Informațiuni gratuite. Consult. 2-7 și cu ore reținute. Bulev. Elisabeta nr. 3 A. vis-a-vis Cercul Militar. Tel. 3.28.35.

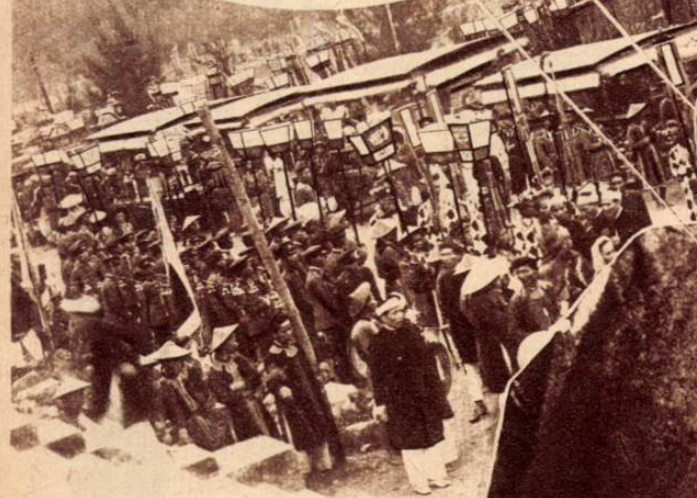
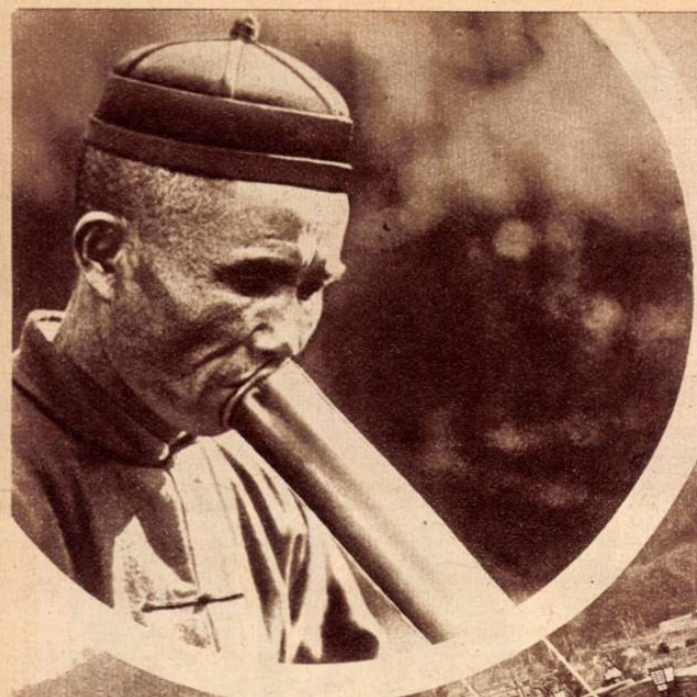
POMI FRUCTIFERI

Arbori pentru străzi, șosele și parcuri, arbuști floriferi, brazi, trandafiri, vițe altoite etc., de calitate superioară, furnizează: **Pepinierele ȘTIRBEY — Buftea** Reprezentanța generală în București II, Strada Banului 2 Catalog gratuit la cerere.

Citiți:

„MAGAZINUL”
revista publicului select

Ilustrațiile din această pagină înfățișază pitorescul tradițional și caracteristic, existent de veacuri între hotarele imense ale republicii chinezești supranumită cu drept cuvânt „Țara contrastelor”.

Ciudățeniile vieții în China

ADEVARAȚII cunoscători ai Chinei sunt acei cari spun că nu reușesc s'o cunoască. Iar un misionar francez pe care l-am întâlnit la Shanghai, scăpat ca prin minune de cruzimea briganzilor chinezi și care fusese în contact neîntrerupt cu poporul vorbindu-i cu ușurință limba și dialectele, mi-a spus: „După atâția ani trăiți în China, sunt convins că mijlocul cel mai nimerit, de a cunoaște această țară, este de a continua s'o studiem, renunțând a o mai înțelege”. De fapt, China apare ca o enigmă ce se reînnoiește și se complică la nesfârșit, mai cu seamă atunci când cercetătorul își închipuie că e aproape de deslegarea ei. Este țara haotică a extravaganțelor, a lucrurilor tălmăcite anapoda, a contrastelor paradoxale. Și se începe dela extravagante mici spre a se ajunge la acelea enorme, tragice...

PICIOARELE ȘI SOȚIILE

Se știe că veacuri de-arândul femeile chineze au purtat pantaloni. Nu șalvari, ci pantaloni. Simbol de autoritate? Nicidecum! Femeile nu comandă nicăieri și nimic. Purtau pantaloni, dar aveau picioarele schilodite, strânse zi și noapte în menghine de lemn, din cea mai fragedă copilarie; iar în unele regiuni din interiorul țării, precum și în sânul populațiilor dela munte, acest obicei barbar dăinuiește până astăzi. Pentru eleganță — s'a spus — pentru ca femeile să aibă picioarele mici cari fac mult mai grațioasă făptura lor... Basme!... Spre a le împiedica să umble cu ușurință, să fugă sau să aibă

libertatea de acțiune: iată pentru ce erau martirizate. Picioarele minuscule deveniau un lanț. E de-ajuns să vedem cum sunt nevoite să umble azi ființele cari de mici au fost supuse acestei torturi neomenoase. Încă ceva pe tema femeii și a contrastelor. De obicei, în China, femeia nu e maltrată, dar generalul Lang-Seu a pus în practică un sistem nou și rapid spre a se scutura de „Yamen-ul” său (harem de femei). Avea patrusprezece soții și nu-i mai plăceau deoarece îndrăgise o a cincisprezecea, cu care voia neapărat să se însoare. Dar a cincisprezecea era cam moffuroasă și nu îngăduia concurențe, ceea ce l-a îndemnat atunci pe general să se descotorosească, în două săptămâni, de toate femeile, împușcând zilnic câte una. În crudul său humor, el numia această serie de crime „exerciții de tragere la țintă”. Bănuți c'a fost pedepsit? De unde! La urma urmei, era vorba de un bărbat hotărât, doritor să-și recapete libertatea și apoi nu trebuie uitat că bărbatul acesta era un general care, la o adică, putea să cășuneze destule necazuri. Iar libertatea, precum știți, e sfântă.

BRIGANZII AUTORIZAȚI

Să luăm ca exemplu de ciudățenie istoria opiuului. În China, opiu e interzis cu strășnicie: se pedepsește cu moartea acela care face comerț, sau folosește acest ucigător stupefiant, dătător al iluziilor fugare de fericire. Din când în când, în piețele publice, se poate vedea execuția capitală a câte unui nenorocit, surpins c'a călcat legea. Crudă, dar îndreptățită pedeapsă, nu-i așa? Acum, iată cealaltă față a medaliei: Opiul e prohibit, însă cultura macului sălbatic, care-l produce, e în plină strălucire și zilnic se trimit cantități însemnate spre orașele unde consumul e mai abundent. Dar cu prudență. Care prudență constă în a obține sprijinul funcționarilor, totdeauna ceva mai puțin strașnici decât legile și gata oricând să arate că

sunt chiar miloși. E destul să fie plătiți, dar — înțelegeți — plătiți împărtește.

Și, băgați de seamă, funcționarii nu lucrează fără știrea sferelor guvernamentale: nu, nu! O parte din câștigurile contrabandei merge în tezaurul guvernului, sau în buzunarele guvernărilor, ceea ce în China este același lucru: doar au atâtă nevoie de bani și guvernul și guvernării!

Altceva: Chinezii nu prea îi au la inimă nici pe Europeni, nici pe Americani; cu alte cuvinte nu le plac oamenii de rasă albă și au dovedit cu prisosință acest sentiment, prin explozii dese de tragică xenofobie; pe de altă parte, toți acei cari au bani îi depozitează la băncile nesuferitelor Europeni sau Americani. Așa se face că băncile străine din Shanghai gem de depuneri de capitaluri chineze și, printre cei dintâi clienți, se numără totdeauna membrii și înalții funcționari ai guvernului. În China, brigandajul este o profesiune onorabilă și întru nimic disprețuită. E destul să fie făcută cu gust și amabilitate. Numeroși generali și-au început cariera, comandând bande de tâlhari, la atacul trenurilor și jefuirea orașelor.

Dar, vedeți, oamenii de-acolo se pot pune la adăpost, chiar și de neajunsurile brigandajului. N'au decât să se asigure. Băncile, instituțiile, particularii, plătesc căpeteniei briganzilor o sumă anumită și, o bucată de timp, nu-i mai supără nimeni; apoi, la scadență „contractul” e învins...

Cu toate astea, administrația briganzilor are lipsurile și scăderile ei, astfel că de multe ori, în localitățile provinciei Tsche-Ciuan și până la granița dinspre apus „clienții” se pomenesc vizitați de „perceptori” noi.

— Cum? Dar am plătit trimișilor dv!

— Rău ați făcut, căci nu erau autorizați; au fost niște escroci...

Și, de voie-de nevoie, „clienții” trebuie să plătească încă odată briganzilor onești și „autorizați”...

TUNSOAREA FEMEILOR

Ciudățeni vesele.

În Tsche-Ciuan lumea voia să aibă cale ferată. La urma urmei, de ce să fie privilegiate alte provincii, cari aveau căi ferate și Tsche-Ciuan — tocmai Tsche-Ciuan! — nu?

Așa dar guvernul provincial a aprobat un proiect, pentru construirea liniei ferate, care trebuia să facă legătura cu Hankeu. Cine învinuiește pe Chinezii că și pierd vremea cu nimicuri? Iată că putem da o desmințire. Odată aprobat proiectul, autoritățile provinciale au și emis un împrumut public, de o sută milioane dolari chinezi, adică vreo șase miliarde, în lei românești. Împrumut cam... obligatoriu, nu-i vorbă, dar care a fost repede acoperit, sau făcut să fie acoperit, prin felurite mijloace de constrângere și sprijinit cu o avalanșă de biruri noi. Este sau nu e calea ferată o operă de utilitate publică?

Dar nu trebuia să se piardă timpul. Și, spre a nu pierde timpul, autoritățile provinciale au hotărât că întâiul și cel mai folositor lucru de făcut era: o gară: o gară monumentală, care într'adevăr a fost construită la I-Ciang și inaugurată cu o ceremonie spectaculoasă.

Cu acel prilej s'a inaugurat și un... turn, menit să amintească tuturor memorabila inaugurare a căii ferate, cu discursuri și banchete. Deocamdată, calea ferată exista numai pe hârtie și în mintea inițiatorilor — dar ce-are aface! Trebuiau să economisească timp.

Vedeți însă că după ce gara a fost deschisă cu toată solemnitatea cuvenită, autoritățile provinciale au uitat să se mai ocupe și de calea ferată propriu zisă, iar odată cu ele, a uitat și populația. La drept vorbind, gară era, turn comemorativ era; partea grea se realizase, nu?

Trebuie să mai spunem că cele o sută de milioane s'au evaporat, ca și calea ferată?

Provincia Tsche-Ciuan, care simțea o nevoie atât de urgentă de trenuri, are — slavă Domnului! — destule mijloace și isvoare de avuție. Știți însă care dintre industriile ei e cea mai productivă? Tunsoarea femeilor, comerțul cu părul lor, foarte apreciat pentru finețe și rezistență.

Alt comerț înfloritor: pantofii. În China, afară de marile orașe (ba chiar și acolo, la oamenii din popor) toată lumea umblă în pantofi.

Până mai acum câțiva ani, până și soldații luptau în pantofi. Și alergau poate mai sprinteni decât acum, când poartă bocanci de piele.

Se spune că Chinezii sunt oameni cruzi și peste măsură de rafinați în torturi, în arta diabolică de a chinui ființele și a le face să sufere. E adevărat, dar sunt și foarte miloși... față de pești și de păsările...

VENIȚI, PEȘȚISORI!

De câte ori, când e vorba de celebrat un eveniment plăcut, sau să invoace zeii, spre a le acorda un hatâr, n'am văzut pe acești Chinezii, atât de simțitori, cumpărând din piață peștișori vii, sau păsările, pentru ca, după câteva clipe, să le redea libertatea!

E un gest de înaltă poezie și dragoste, care-ți stoarce lacrimi. Drept este că alături de locul unde li se dă drumul în apă, peștișorilor cumpărați, stau la pândă cete de pescari, spre a-i

pescui din nou, ba se întâmplă, de multe ori, ca acești oameni să fie sub ordinele Chinezelor mărinos, care acum vrea să reintre în stăpânirea banilor cheltuiți: dar fapta generoasă rămâne.

Gingășie sufletească, în care, când și când, se ivește câte o lacună.

În provincia Yuman, se văd adeseori, atârând de pereții caseilor, zeci de cuști mici, înșirate la rând. Păsările expuse la soare? Ași! Capetele retezate ale celor executați...

Iar pe străzile Pekingului, până mai acum câțiva timp, fotografii se întreceau, care mai de care, să fixeze pe placă, scene feroase de supliciu al condamnaților, cărora li se spinteca pân-tecele, înainte de-a fi spânzurați de un stâlp.

Dar păsările libere din colivii! Ah, ce poezie și nobilă simțire!...

* * *

Acum când Japonezii trec prin foc și sabie orașele și satele chineze de pe coastă, dornici să împlinescă visul lor milenar de expansiune, socotim nimerit să încheem rândurile de mai sus cu următoarea istorioară:

China, cu populația ei imensă, cu civilizația strălucită și tradițiile ei nu va putea fi colonizată. Vor trece câteva generații și cotropitorul de azi își va pierde urma, va fi absorbit cu desăvârșire, în acel haos.

Faimosul diplomat Li-Hung-Ciang, fusese însărcinat să negocieze pacea cu puterile europene, ale căror armate, comandate de mareșalul De Waldersee, intraseră în Peking, după potolirea mișcării xenofobe a „Boxerilor”.

După semnarea tratatului, Waldersee întrebă pe Li-Hung-Ciang?

— Cum explicați această resemnare a unui popor de patru sute milioane suflete, în fața unui pumn de europeni?

Li-Hung-Ciang, zâmbind enigmatic, zise:

— Cunoașteți istoria Chinei?

— Mai mult sau mai puțin... — răspunse mareșalul.

— Ei bine, ar trebui să știți că în secolul al XII-lea, China a fost invadată de tătari, că în secolul al XIII-lea a fost din nou invadată de tătari, că în secolul al XIV-lea a fost iarăși invadată de tătari și că invaziunile tătarilor s'au reînnoit în secolele XV, XVI și XVII. Ei bine, dragă conte, privește puțin în jurul d-tale: vezi cumva o urmă de tătari?

P. G. JANSEN

Dinți scilipitori

...un zâmbet atrăgător

Crema Dentară Antiseptică care redă strălucirea dinților îngălbeniți și decolorați

KOLYNOS-ul se bazează pe formula științifică a unui dentist cu reputație mondială. Ea realizează aseptia integrală a dinților și a gurei distrugând, milioane de bacterii, cauza decolorării și cariei. Kolynos diferă de alte preparate dentare pentru că el conține substanțe cari în pastele ordinare nu se găsesc. Acționează asupra dinților,

întocmai ca polisulor bijutierului asupra argintăriei mate.

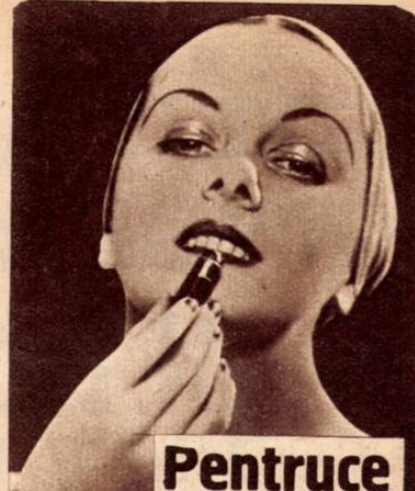
Kolynos durează, de două ori atâtă cât pastele ordinare, căci nu puneți decât jumătate din cantitatea obișnuită. Kolynos este atât de concentrat încât un singur centimetru asupra periei uscate, este suficient.

Încercați Kolynos, chiar azi.

Iluminați zâmbetul dv. cu Kolynos

Economisiți, cumpărând tubul mare

Pentru

preferă doamnele din toată lumea rouge-ul de buze american MICHEL?

PENTRUCĂ nuanțele culorilor sale sunt atât de delicioase și parfumul atât de ispititor. PENTRUCĂ menține buzele moi și atrăgătoare. PENTRUCĂ el este într'adevăr rezistent.

Încercați-l, spre a vă convinge. Când cumpărați, persistați de a vi se da veritabilul MICHEL, cu numele gravat în etui.

7 NUANȚE INCÂNTĂTOARE:

Blonde - Brunette - Cherry Capucine - Vivid - Raspberry - Scarlet

MĂRIMI: De Luxe, Mare, Popular

Tot așa cum vă va plăcea rouge-ul de buze MICHEL, tot astfel vă va plăcea și pudra MICHEL și fardul bine aderent MICHEL. Întrebuințați apoi pentru ochi, cosmeticul MICHEL, care rezistă la apă și nu uscă.

Michel

ROUGE DE BUZE

Repr. G-rală: „PARFEMERIC” București — Strada Romulus, 64

Torture digestive

Aveți o senzație de apăsare sau de oboseală, după mese, care face penibilă cea mai mică efortare? Sunteți încețâți de acrii sau de arsuri timp de ore întregi după ce ați mâncat?

Nu neglijați aceste dureri de stomac. Ele sunt consecința răgălelor, a gazelor și al altor mici mizerii digestive trecute aproape neobservate și cari pot degenera în gastralgie sau chiar în ulcer. Cea mai mare parte dintre durerile de stomac sunt datorite excesului de aciditate pe care este suficient de a-l neutraliza, luând o mică doză de Magnesia Bisurata pentru a avea o bună digestie. Magnesia Bisurata calmează mucoasele stomacului, iritate de către acid și accelerează evacuarea alimentelor.

Dela cea d'întăiu doză de Magnesia Bisurata veți simți o adevărată ușurare și în puțin timp indispozițiile de stomac vor face loc unei digestii normale și fără durere.

DIGESTIE ASIGURATA
PRIN
MAGNESIA
BISURATA

De vânzare în toate farmaciile și drogueriele. Lei 75 flaconul mic sau în format mare economic, lei 110.

FRED ASTAIRE și GINGER ROGERS

APAR PENTRU ULTIMA OARA ÎMPREUNĂ ÎN FILMUL „INVITAȚIA LA DANS”

DUPĂ un recent referendum american, Fred Astaire și Ginger Rogers sunt astăzi cele mai populare vedete ale Statelor Unite. Ele sunt, dealtfel, tot atât de iubite în lumea întreagă, fiindcă simbolizează un ideal cât se poate de conform epocii noastre: sunt admirabili comedienți, cântă cu farmec și grație și dansează miraculos. Sportul, acrobația, împletite cu un surâs, cu o romanță, cu umor, cu vervă, cu fantezie, iată cocktailul Fred Astaire-Ginger Rogers.

Magnifica pereche reapare pe ecranele noastre în ultimul film care l-au turnat împreună „INVITAȚIA LA DANS”. Este ultimul dar cel mai bun film al lor. Din toate punctele de vedere — scenariul, muzică, dans — filmul înfăptuiește minunea pe care puțini au mai crezut-o posibilă: reînnoiește complet genul. În adevăr, e ceva cu totul nou, deși eroii sunt aceiași.

Scenele de dans au un rost cu totul nou în desfășurarea acțiunii. Una din ele, cu deosebire, a stârnit uimire și admirația publicului din toate metropolele unde a rulat până acum filmul: dansul pe roțile, în care Fred Astaire și Ginger Rogers realizează aceleași virtuozități ca și Sonja Henie pe patine. Entuziasmul și excelența primire de care s'a bucurat filmul în străinătate sunt admirabil exprimate în această extrem de elogiasă cronică din marele hebdomadar parizian „MARIANNE”:

„L'Entrepreneur Mr. Petroff” (sub acest titlu a rulat INVITAȚIA LA DANS la Paris) e regizat cu precizie într'un ritm fermecător și fantastic. Este, credem, cea mai bună producție pe care ne-a dat-o colaborarea Fred Astaire-Ginger Rogers și reușita e completă. Nimic n'a fost neglijat, cel mai mic detaliu strălucește; totul e atât de perfect ca o caroserie americană, cu nichelul său strălucitor și toate acele accesorii inutile și fermecătoare care cuceresc femeile și fac pe bărbați să rădă... Fred Astaire și Ginger Rogers devin astfel un fel de binefăcători ai umanității impunând prin dictatura lor acest univers al muzicii de jazz, al luxului, al dansului, al freneziei, în care toate problemele sunt dinainte rezolvate...!”

Din critica apărută sub semnătura lui René Lehman în l'INTRANSIGEANT, spicuim următoarele rânduri:

„Din partea dansată, a filmului, remarcăm pastșa de dans clasic a lui Fred Astaire, dansul său în sala de mașini a vaporului, dansul său improvizat cu Ginger Rogers și baletul în care fetele poartă măști reproducând trăsăturile lui Ginger. Totul e magnific și fermecător și, ca de obicei, prezentat într'un fantastic ca-

dru de lux... În ansamblu, filmul reprezintă un efort considerabil și se impune printre cele mai frumoase realizări ale anului. De remarcat muzica lui George Gershwin, care prin noutatea ei dă și din acest punct de vedere o atracție specială filmului”. Amintim că George Gershwin, care a scris muzica pentru Fred Astaire în acest film, a compus faimoasa RHAPSODY IN BLUE. Partitura INVITAȚIEI LA DANS este penultima operă a genialului compozitor american mort atât de prematur. În adevăr, studiourile RADIO

PICTURES mai posedă manuscritele a șapte cântece pentru un viitor film al lui Fred Astaire.

Una din surprizele senzaționale ale filmului este apariția celebrei balerine americane Mariett Hoxter, maestra de balet a Operei Metropolitane din New-York, într'un dans clasic executat cu o artă desăvârșită, amintind de Tamara Karsavina.

Dealtfel, dansul clasic joacă un rol important în film, deoarece Fred Astaire, se dă drept un anume Petroff, dansator rus și rival al lui Serge Lifar. De-aci urmează parodia de dans clasic, pe care Fred o execută în mod strălucit, realizând unul din cele mai perfecte numere din câte a creat până astăzi.

Iată încă un extras din critica lui Gilbert Bernard apărută în LE PETIT PARISIEN :

„Acest băiat îndrăcit și această fată agilă, au ajuns să spară ecranul cu dansurile lor și să antreneze publicul în

ritmul aventurilor săltărețe care formează canavaua INVITAȚIEI LA DANS. Filmul e magnific, adorabil, „incântător”. Nici criticul lui PARIS MIDI nu-și ascunde entuziasmul :

„L'ENTREPRENANT MR. PETROFF” readuce pe ecranul francez cuplul aerian Ginger Rogers-Fred Astaire și o nouă minune se întâmplă : timp de două ore publicul petrece electrizat de frenezia unei virtuozități coreografice unice... O fantastică împletire de umor și muzică, de romanță și dans... Episoade pline de replici savuroase... Situații de un haz colosal... Melodii de o inspirație bogată... Suplețea unei interpretări fermecătoare, în care, alături de protagoniști, se relevă în primul rând, formidabilul comediant EDWARD EVERETT HORTON, apoi ERIC BLORE și frumoasa noastră compatriotă Ketti Gallian...”.

Fără îndoială că și publicul bucureștean va fi fascinat de această nouă capodoperă a colaborării, Fred Astaire-Ginger Rogers, menită să constituie în același timp ultima apariție împreună a acestor strălucitoare, incomparabile și inegalabile vedete ale filmului, ale dansului, ale muzicii.

Publicăm în aceste două pagini câteva fotografii sugestive din „Invitația la dans” ultimul film în care Fred Astaire și Ginger Rogers apar împreună. În acest film, celebrul cuplu al Hollywoodului lansează câteva dansuri extraordinare.

(Fotografii R. K. O. Radio Pictures)

Un criminal descoperit cu ajutorul unui leopard

S'ar putea crede că în întinsul de nisip al pustiului african sau în desișul junglei, crimele nu pot fi descoperite și nici făptașii urmăriți. Lucrul nu stă tocmai astfel, pentru că nimic nu trădează mai mult o tragedie sau un omor, ca niște oase albite, strălucind în bătaia soarelui dogoritor.

Poliția deșertului știe că acolo, unde rotesc în văzduh stoluri de păsări de pradă, se află pe pământ un stârv și, adesea ori, acest stârv e cadavrul unui om.

Pe ucigașul din povestea care urmează l-a trădat un leopard.

— Ce spui de asta, Berg? — întreabă comisarul Uniunii Sudafricane, Vanderspuy, pe agentul care tocmai intra în birou.

Olaf Berg, un polițist dibaciu, care descurcase multe afaceri grele, privi cu atenție la flaconul de laborator pe care i-l prezenta superiorul. Sticla era umplută cu alcool, în care plutea un obiect negru.

Scena se petrecea în birourile poliției din Dudstroom, într-o dimineață din vara trecută.

— Pare să fie degetul mare al unui om negru — răspunse Berg, după câteva clipe de contemplare. — Al cui e?

Comisarul povesti agentului că primise sticla chiar în dimineața aceea, dela medicul regiunii. Degetul fusese predat medicului de către un indigen, cu explicația, aproape de necrezut, că-l dăduse afară un leopard urmărit.

Poliția trebuia să caute pe cel căruia îi aparținuse acest deget. Agentul Berg luă asupra-și această însărcinare. El plecă din sat în sat și arătă degetul negrilor care lucrau la câmp. După zile de cercetare, perseverența lui dădu roade. Un indigen recunoscu degetul după forma lui puțin obișnuită.

— Asta e degetul cel mare al lui Dom Jims! — exclamă lucrătorul, de cum îl văzu.

— Și cine este Dom Jims? — se interesă polițistul. Fu informat că Dom Jims era un indigen mărginit la minte, care avea patru vaci și lucra la ferma unui mulatru, anume Kasper Jakal. Ferma se afla pe marginea fluviului Matjies și chiar acolo locuia și Dom Jims.

După câteva zile, agentul Berg sosea la fermă. El îl găsi pe Jakal rezemat de un gard și păzindu-și cireada de vite.

— Frumoase vite! — spuse agentul prietenos. — Ale cui sunt?

— Ale mele — răspunse, mândru, Jakal.

— Dar cele patru vaci, cari pasc colo mai departe? Jakal aruncă o privire iscoditoare și apoi răspunse calm:

— Alea?... Sunt tot ale mele. Le-am cumpărat dela paznicul meu, dela Jims.

— Și Jims unde e acum?

— L-am învoit, a plecat acasă, în satul unde s'a născut.

Agentul dădu din cap și înainte de a se îndepărta, mai întreabă:

— Dar de unde e Jims?

Jakal îi spuse numele satului.

În cătunul lui Dom Jims nu se știa nimic despre el. Agentul avea acum convingerea că păstorul fusese ucis de către Jakal și că criminalul îi luase cele patru vite. Nu exista însă nici o dovadă. Numai degetul din flaconul de spirt.

Neobositul agent începu să cutreere munții din împrejurimi, cercetând vizuinele de leoparzi. Găsi mai multe și pe toate le-a cercetat cu deamănuntul, dar fără rezultat. În cele din urmă avu noroc: într-o vizuină dăte peste gulerul unei cămăși bărbătești, cu nasturele care mai era încheiat.

Berg curăți de praf și de noroi acest corp delict și se întoarse cu el la ferma lui Jakal. De data aceasta, mulatru nu era acasă; deaceia el intră în vorbă cu soția lui. Ea recunoscu mai întâi că

spăla rufele bărbatului ei cât și pe cele ale lui Jims. Atunci agentul scoase gulerul din buzunar:

— Asta ce este? — întreabă el.

Femeea își pierdu cumpătul.

— Mie să-mi răspunzi la întrebare! — strigă agentul.

Femeea lui Jakal începu să țipe și să plângă:

— Dumnezeu mi-e martor că nu știu nimic despre asta!

În Uniunea Sudafricană, legea — la fel ca la noi — nu îngăduie judecătorului să ia martor pe soție într-o acuzare de omor, împotriva soțului ei. Agentul, deși vedea că din ce în ce bănuelile sale se întăresc, n'avea încă nici o dovadă convingătoare. Dacă ar fi putut descoperi cadavrul!

Încăpățânatul polițist se hotărî să pornească în munți ca să-l caute. Printr-o adevărată minune, în răstimp de 24 de ore dăte peste el.

Își luase o călăuză, pe indigenul Piet. Conducându-l de acesta, el descoperi un colț de stâncă, înnegrit de foc; alături, se afla o cracă ruptă dintr'un tufiș de blombos și care slujise, desigur, la așăarea focului. Urme adâncite în pământ arătau că fusese trăită o greutate și duceau până la marginea unei prăpastii adânci. Agentul se plecă deasupra ei: în perețele prăpastiei creștea un arbust și câteva crăci erau frânte...

Căutând cu deamănuntul, cei doi găsiră o potecă întortochiată, pe care urmând-o, putură să coboare în adâncul prăpastiei. În fund, deabia dacă pătrundeau razele soarelui. Acolo, în penumbra verzuie, se împiedicară de un cadavru. Erau rămășițele lui

Dom Jims. Agentul începu să cerceteze cu deamănuntul. Desigur că animalele de pradă îl descoperiseră: o mână lipsea. Dar dovada evidentă a crimei era o rană de glonte în piept. Cu ajutorul călăuzei, polițistul scoase cadavrul afară din prăpastie, la locul unde fusese focul și apoi porni înapoi. Pe drum, Berg întâlni și tufișul de blombos, din care fusese ruptă creanga. Asemenea tufișuri sunt rare în acea regiune. Acesta creștea chiar lângă drumul ce ducea spre ferma lui Kasper Jakal.

Rețeaua dovezilor se închidea deci, tot mai strâns, în jurul mulatruului, pe care lăcomia de avere îl făcuse criminal. Medicul districtului găsi în coloana vertebrală a cadavrului glonte ucigătoare: fusese tras dintr-o pușcă veche, care se încălzea pe gura țevii. Suprafața glontelui avea o margine mai ridicată, cu o gaură mică, ceea ce arăta că forma în care fusese turnat era stricată.

După multe cercetări discrete, polițistul stabili că mulatru Kasper Jakal plecase într-o zi cu servitorul său în munți și că apoi se întorsese singur. Înainte de plecare împrumutase o pușcă dela un vecin. Dela altul luase o formă de turnat gloanțe. Berg luă și el forma dela acesta din urmă și turnă câteva gloanțe. Gloanțele erau identice cu cel găsit în cadavru: toate prezentau același defect.

Astfel lanțul de dovezi, care începuse cu o bucată din degetul cel mare al mâinii, duse la un proces de omucidere, care s'a terminat cu condamnarea la moarte a lui Kasper Jakal.

Progresele științifice ale laboratoarelor criminalistice din lumea civilizată au ecou în conștiința și râvna polițiștilor din pustiul african.

Șopârle uridă a pustiului.

Humor

CURIOZITATEA COPIILOR.

— Petrică, ce-ți veni să stai cu ochii închiși în fața oglinzii?
— Mămico, aș vrea să văd cum sunt eu, când dorm!

LOGIC.

— Mamă, pe mine m'ai cumpărat într'un magazin de desfacere?
— De unde ai mai scos și prostia asta?
— Păi uite mamă, la degetele mele! Nu-i niciunul la fel!

CUM VORBIM!

— Nu vezi, mi-ai făcut pantalonul cu un kilometru mai lung decât trebuia!
— Cu cât vreți să vi-l scurtez?
— Păi, cel puțin cu un centimetru!

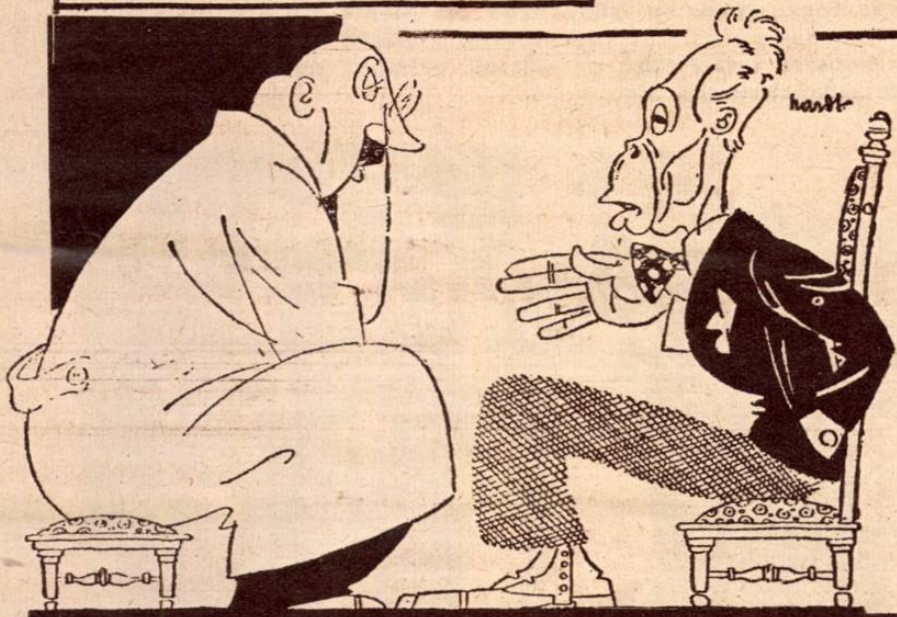
Stăpâna: — Știi, nu sunt prea mulțumită de certificatele pe care mi le prezinți.

Noua servitoare: — Nici eu, co-niță. Dar sunt cele mai bune pe care am putut să le capăt.

BĂTRÂNUL ȚÂNȚAR CĂTRE FIUL SĂU:

— Asta e un armăsar, dar a fost și el din neamul nostru!

— Doctore, sunt bolnav. Am ved-nii. De câte ori mă uit în oglindă, văd un urangutan care mă privește fix.

ALUZIE DISCRETĂ

Trecuse de mult de miezul nopții. Gazda întreabă, discret:

— Domnule Popescu, ți-e cumva frică să umbli noaptea pe stradă?

— Nicidecum, domnul meu.

Amfitrionul se precipită entuziasmat:

— Bravo! Mă bucur nespul! Îți mărturisesc, mă temeam c'o să rămâi până mâine dimineață, la noi.

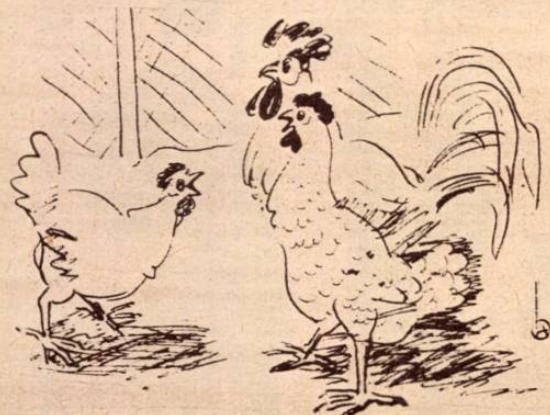
Doi turiști admiră o peșteră mare, care se află în nordul Scoției. Călăuza le dă tot felul de lămuriri. În cele din urmă, un englez întreabă:

— Spune-mi, te rog, întotdeauna a fost peștera asta aici?

— De fapt nu e de prea mult timp — mai înainte era doar o gaură de cârțiță.

— ???

— Da, și trecând pe aici, un scoțian i-a căzut un șiling înăuntru.

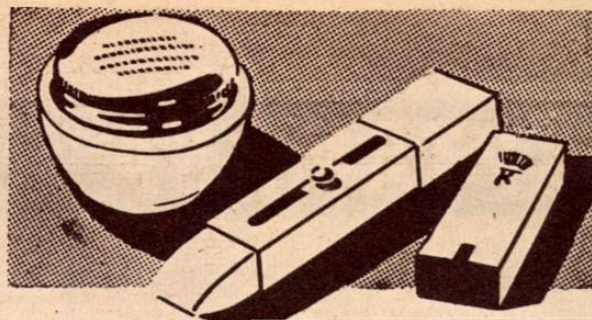
GĂLCEAVA ÎN FAȚA COCOȘULUI.

— Nu mă'mpac nici în ruptul capului! N'o să uit nici în tîgaie ce mi-a făcut!

— Viteazul mamei, viteaz! Ce cucui ți-ai făcut în frunte! Cum ai putut să nu plângi?

— Păi, fiindcă n'am știut că ești acasă...

KHASANA

Rouge de buze

dă imediat buzelor o înfățișare fragedă și sănătoasă, înfrumusețând gura Dv. Rouge-ul de buze Khasana nu se șterge — rezistă intemperiei, apei și sărutărilor — o singură aplicație fiind suficientă. Printre cele 6 nuanțe diferite, veți găsi cu siguranță culoarea potrivită care să armonizeze cu trăsăturile și expresia feței Dv.

KHASANA

Rouge de obraz

o creațiune minunată, un produs de înfrumusețare care dă obrajilor Dv. un colorit trandafirii, o frăgezime încântătoare. Un strat subțire e de ajuns, Rouge-ul de obraz Khasana prinde îndată și se menține toată ziua fără a-și pierde culoarea.

Deveniți zilnic mai frumoasă

dacă vă îngrijiți pielea rațional! Scherk Cold Cream, de noapte, compusă din ceară curată și uleiuri fine, nutrește țesutul, îndepărtează ridurile și dă obrazului o înfățișare sănătoasă și înfloritoare. Iar crema de zi Trisena, uscată, aplicată înainte de a vă pudra, menține tot timpul fața mată, fragedă și superb parfumată.

Cremele Scherk se vând în borcane
de Lei 90 și 120 — în tuburi de Lei 45 și 65.

Coșurile sunt respingătoare și trebuiesc tratate

...întrucât se pot infecta. Pomada Cadum aplicată seara, le micșorează mult până dimineața. După câțiva timp, ele încep să dispară. E bine să aveți întotdeauna în casă o cutie cu Pomada Cadum — indispensabilă pentru eczeme, acnee, urticarie, înțepături de insecte, tăieturi și arsuri ușoare. Și costă atât de puțin...

Cereți numai veritabila Pomadă Cadum!

Togal

contra

Sigur vă veți vindeca de
Reumatism | **Neuralgii**
Gută | **Răceli, Gripă**
Sciatică | **Durerii de cap**

luând tablete Togal. Dacă peste 7000 de medici și-au exprimat în scris aprecierile lor cele mai elogioase asupra Togal-ului, puteți să-l întrebuințați și Dv. cu toată încrederea. Insistați deci asupra Togal-ului. La Farmacii și Droguerii. Lei 52, 130,- (și Lei 12,-).

reumatismului

„REALITATEA ILUSTRATĂ”, revistă de informații și cultură generală. Apare săptămânal, în 24 de pagini mari, tipărite la heliogravură, și un supliment: „De toate pentru toți”, în 24 pagini tipar obicnuit. Director: Nicolae Constantin. Redacția și administrația: BUCUREȘTI, str. Const. Mille 7—9. Telefon 3-8430. Cec. postal: 2741. Adr. telegrafică: „Realitatea” București. Prețul abonamentelor: în țară: pe un an 400 lei; șase luni: 200 lei; trei luni: 100 lei. În Albania, Anglia, Danemarca, Finlanda, Italia, Norvegia, Suedia, precum și în statele din America de Nord și de Sud, Asia, Africa, Oceania, pe un an: lei 700; pe 6 luni 350 lei; pe 3 luni 150 lei. În toate celelalte țări din Europa, pe un an: 550 lei, pe 6 luni 280 lei; pe 3 luni 150 lei.

SĂPTĂMÂNA IN IMAGINI

DEFILAREA LA SFÂRȘITUL MANEVRĂLOR

După festivitățile dela Alba-Iulia, M. S. Regele, Marele Voevod Mihai, generalul Garmelin, membrii guvernului șefii de partide, reprezentanții autorităților, au plecat la Sibiu, pentru a primi marea defilare a trupelor, la încheierea manevrelor. Ținuta ireproșabilă a armatei, a impresionat pe toată lumea.

Fotografiile noastre înfățișază pe M. S. Regele Carol II și Marele Voevod Mihai trecând trupele în revistă.

SUVERANUL A IMPLINIT 44 DE ANI

Cu prilejul zilei aniversare a M. S. Regelui Carol II, au avut loc mari festivități în toată țara. La mănăstirea din Sinaia s'a oficiat o slujbă religioasă, la care au asistat reprezentanții Curții și ai autorităților. Fotografia noastră înfățișază pe oficiali primind defilarea trupelor pe treptele mănăstirii din Sinaia.

CAMPIONATUL DE FOOT-BALL

Duminică s'a disputat în Capitală matchul pentru campionatul diviziei naționale, dintre Venus-București și Universitatea-Cluj. Primii au învins cu scorul de 9:3. Fotografia noastră înfățișază o fază din match.

FEMEILE FAC SPORT

olicăm aci reprezentantele echipelor de wolley-ball feminin, „Iureș-Club” și „Bonaparte”. Tinerele sportive surâd grațios reporterului fotografic.

D. MAIOR SIDOROVICI A FOST NUMIT COMANDANT AL „STRAJEI ȚĂRII”

În cadrul unei deosebite solemnități, a avut loc instalarea domnului maior Sidorovici la comanda „Străjei Țării”. În fotografia noastră, d. maior Sidorovici are în stânga pe d. general Manolescu și d-ra Cămărășescu și în dreapta pe d. prof. Șoimescu.

(Foto Berman)

**Măria Sa Ma-
rele Voevod
Mihai de Alba
Iulia a împlinit
16 ani și a că-
pătat gradul
de sublocote-
nent în armata
r o m â n ă.**

**UN PORTRET RECENT AL M. S. MARELE VOEVD MIHAI, EXCLUSIV
PENTRU „REALITATEA ILUSTRATĂ”**

(Foto-desen Grosaru)

Marile festivități dela Sinaia

Duminică au avut loc la Sinaia, mari serbări premergătoare celor de Luni, când Voevodul Mihai a fost înălțat la gradul de sublocotenent. La Piatra Arsă a avut loc solemnitatea investirii Principelui regent Paul al Jugoslaviei cu comanda onorifică a batalionului grăniceresc.

După amiază, au sosit în gara Sinaia înalții oaspeți, cari au onorat cu prezența lor festivitățile de Luni.

Reporterul nostru fotograf a prins Duminică o serie de imagini interesante, din care redăm câteva aci:

1) M. S. Regele Carol II și A. S. R. Principele Paul, îndreptându-se spre locul solemnității dela Piatra Arsă.

2) A. S. R. Principele Paul defilează în fruntea regimentului 3 Grăniceri, al cărui comandant onorific a fost numit. Defilarea este primită de M. S. Regele Carol II.

3) Ofițerii regimentului 3 Grăniceri, sunt prezentați noului comandant, A. S. R. Principele Paul. În stânga Prințului regent, pe fotografie, M. S. Regele Carol II și Marele Voevod Mihai.

4) D. general Ilasievici, ministrul apărării naționale și d. general Paul Theodorescu, subsecretar de stat la Ministerul apărării naționale, fotografiați Duminică la Sinaia.

5) Principele moștenitor al Suediei, Gustav Adolf, este întâmpinat în gara Sinaia de M. S. Regele Carol II.

6) D. general Georges, delegatul Franței la festivitățile de Luni, sosind în gara Sinaia.

(Foto Berman)

Intrebați oglinda

despre frumusețea, pe care o obțineți prin rouge-ul de buze MICHEL

Există numai un singur mod sigur de a vă convinge despre toate avantajele rouge-ului de buze MICHEL, — și acesta este de al întrebuința și de a privi apoi în oglindă. Observați cât de atrăgătoare este nuanța lui, și cu cât apare mai tânără și mai ispititoare gura Dv. Observați și cât timp se menține și cât de moi vă face buzele. Persistați, când cumpărați, să vi se dea veritabilul MICHEL, cu numele gravat pe etui.

ȘAPTE NUANȚE FERMECĂTOARE:
Blonde • Brunette • Cherry • Capucine
Vivid • Raspberry • Scarlet
MĂRIMI DE LUXE, MARE, POPULAR

Tot așa cum vă dă plăcea rouge-ul de buze MICHEL, tot astfel vă va plăcea și pudra MICHEL și fardul bine aderent MICHEL. Întrebuințați apoi pentru ochi, cosmeticul MICHEL care rezistă la apă și nu astudă.

Michel

Repr. G-rală „Parfimerie” — București
Str. Romulus, 64

Solemnitatea înălțării la gradul de sublocotenent a Marelui Voevod

Solemnitatea înălțării la gradul de sublocotenent a Marelui Voevod Mihai s'a desfășurat Luni dimineață, într'un cadru de mare sărbătoare.

Fotografia noastră înfățișază :

1. In tribuna regală, dela stânga spre dreapta: M. S. Regele Carol II, Principele moștenitor Gustav Adolf al Suediei, Arhiducele Anton de Habsburg, Principele Carol al Belgiei, Principele regent Paul al Jugoslaviei și Marele Voevod Mihai.

2. D. general Ilasievici, ministrul apărării naționale, citește decretul prin care Marele Voevod Mihai este înălțat la gradul de sublocotenent.

3. Marele Voevod Mihai, depune jurământul de credință, ca sublocotenent.

4. M. S. Regele își sărută fiul, imediat după solemnitatea înălțării.

5. Delegațiile străine la solemnitate.

6. M. S. Regele și Marele Voevod Mihai trec trupele în revistă. (Fotografii Berman)

Un ten curat e frumos !

Dar sunt puține doamne atât de fericite, cari să se poată bucura de un ten impecabil. Apa de față **Three Flowers Skin Tonic and Freshener, Richard Hudnut**, tonic înviorător al tenului, e un astrigent al porilor dilatați, care aduce servicii excelente chiar întrebuințat singur, deși el constituie numai unul din cele 5 preparate pentru îngrijirea frumuseții, **Three Flowers Richard Hudnut**.

Tratamentul complet se compune din 5 preparate; recomandăm deci fiecărei doamne, care ia în serios grija frumuseții, să-l aplice acasă în mod continuu, așa precum prescrie **Richard Hudnut** pe baza unor experiențe îndelungate și încununate de succes.

RICHARD HUDNUT

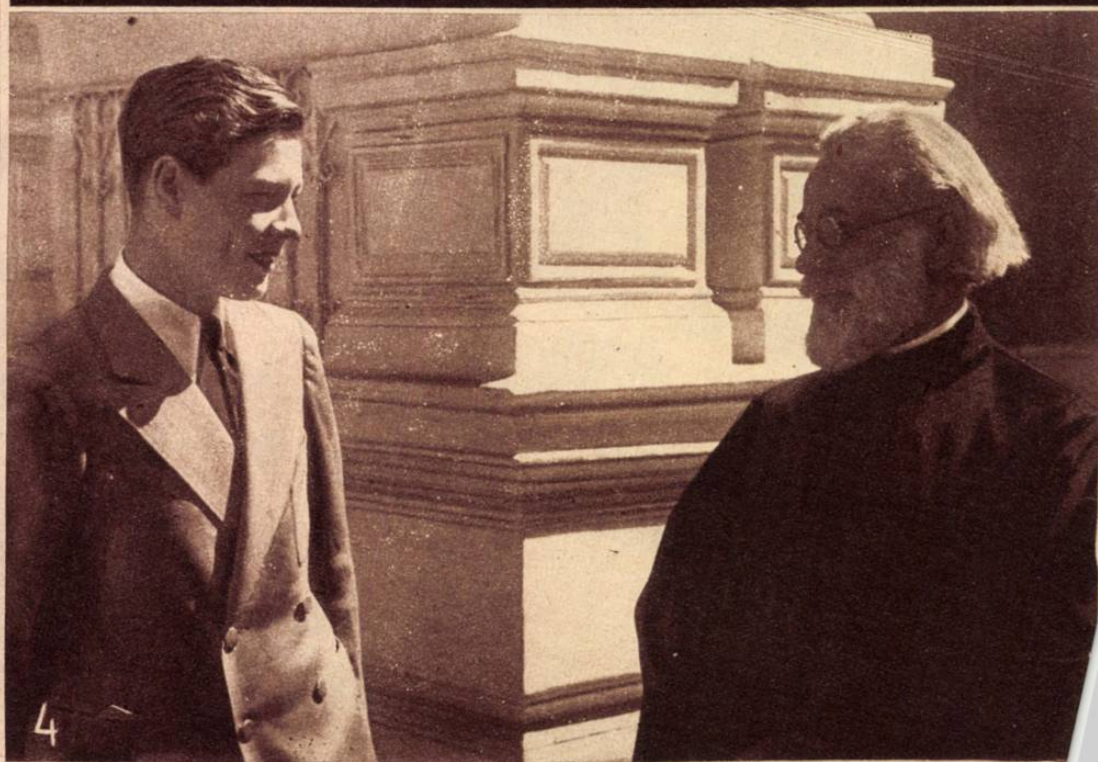
Three Flowers Beauty Treatment

Neuralgii? FRICTIUNEA **HORIA**

MĂRIA SA VOEVODUL MIHAI

Moștenitorul tronului a împlinit luni 25 Octombrie, 16 ani. Cu prilejul acesta, M. S. Voevodul Mihai a încins sabia, devenind cel mai falnic — deși cel mai tânăr — sublocotenent al armatei române. „Realitatea Ilustrată” urează vlăstarului domnesc, care întrupează toate nădejdiile acestei țări, viață lungă și toată mulțumirea de care e vrednic. Cu prilejul sărbătoririi Măriei Sale, revista noastră publică în aceste pagini aspecte din viața de toate zilele, în 1937, a Marelui Voevod. Din fotografiile publicate — inedite și exclusive — se desprinde o parte din activitatea multiplă a Măriei Sale.

(Foto Grosaru).

1. M. S. Voevodul Mihai și câinele său „Rac”.

2. Voevodul și camarazii săi într-o recreație.

3. Voevodul știe să se ajute singur în orice împrejurare.

4. Voevodul Mihai într-o oră de studiu.

5. Pasiunea cea mare a Voevodului: automobilismul.

6. Arbitru la volleyball.

7. Voevodul Mihai străjer.

12 atitudini diferite

Am adunat în această pagină, fotografii care arată expresivitatea deosebită a figurii M. S. Voevodul Mihai. Rar se poate întâlni la un adolescent un joc de fizionomie atât de variat. Desigur că dacă Marele Voevod Mihai n'ar fi fost chemat la rangul înalt pe care îl are, și ar fi fost — cu înfățișarea sa — un muritor de rând, ajungea unul dintre marii artiști ai ecranului.

(Fotografii exclusive „Realitatea Ilustrată”).

Un admirabil medicament pentru neno- rociți cari suferă de boli nervoase de stomac

ne scrie d. redactor C. I. din București, str. Popa Soare 70. „După îndemnul colegului meu de redacție d. Constantinescu am luat 2 flacoane Gastro D. După o pauză oarecare am constatat cu mare mulțumire dispariția spasmelor pilorice și în același timp o influență în bine asupra duodenului. Vă mulțumesc foarte mult atât dv. cât și colegului meu, care l-a recomandat atât de călduros. Este un admirabil medicament pentru acei ne-

norociți cari suferă de boli nervoase de stomac“. Farmacia Thoiss din București, calea Victoriei 124, expediază contra ramburs de 135 lei și ține la dispoziția celor necredincioși sute de scrisori de mulțumire, din care se poate vedea că reclama făcută este prea modestă, față de entuziasmele scrisori primite și față de valoarea curativă a acestui medicament. Este recomandat de medici.

GRIPA RĂCEALA NEURALGIA

COMBATE sigur
JAWOL

Deveniți zilnic mai frumoasă

dacă vă îngrijiți pielea rațional! Scherk Cold Cream, de noapte, compusă din ceară curată și uleiuri fine, nutrește țesutul, îndepărtează ridurile și dă obrazului o înfățișare sănătoasă și înfloritoare. Iar crema de zi Trisena, uscată, aplicată înainte de a vă pudra, menține tot timpul fața mată, fragedă și superb parfumată.

Cremele Scherk se vând în borcane de Lei 90 și 120 - în tuburi à Lei 45 și 65.

CHIRURGIE ESTETICĂ

Indepărtarea operativă a ridurilor
Dr. RUDOLF HOFFMAN
fost asistent la clinica univ. din Berlin

a nasului
urechilor

feței
gusei
și pieptului

INSTITUT de

COSMETICĂ

Îngrijirea feței. Distrugerea părului de prisos, a coșurilor, negilor etc. Masaje. Măști de înfrumusețare și întinerire. Masca Sanoffin.

ANNEMARIE HOFFMANN

BUCUREȘTI. — B-DUL DOMNITEI, 30 BIS — TEL. 4.19.50

COSMETICA MEDICALĂ

Distrugerea definitivă a părului de prisos prin Diatermie după sistem Prof. Kromajer. Îngrijirea feței (coșuri, negi, etc.) prin masaje electrice și hormoni. Tratament contra căderii părului. Cură de slăbire. Informațiuni gratuite. Consult. 2-7 și cu ore reținute.
Bulev. Elisabeta nr. 3 A. vis-a-vis Cercul Militar. Tel. 3.28.35.

Dr. ELISABETA MOLNAR

MEDIC STOMATOLOG

Fost asistent la clinica universitară din Cluj

BOALE DE GURĂ și CHIRURGIE DENTARĂ

Proteză, tehnică modernă, coroane de porțelan

București - str. Brezoianu, 29. Et. I
Consult. 3—6 Telefon 46601

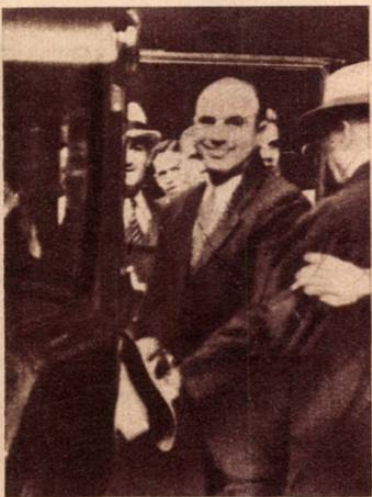
FAPTELE SĂPTĂMÂNII

Symbolism diplomatic

SIMBOLISMUL s'a ivit într'un moment istoric când apele realităților sociale s'au ostoit. Poeții cari, de obicei, se plimbă pe frunțile vieții, au zărit în oglinzile liniștite ale apelor cotidiene numai chipul lor, înconjurat de aureola metaforelor. În adâncuri, sedimentul depus fermenta forma nouă de viață. Symbolismul francez a fost uzina în care s'au șlefuit diamante fine și tăioase, pentru viitorii creatori ai realismului, diamante care-au tăiat adânc în lutul vieții. În politică, spiritul francez n'a părăsit niciodată acest diamant al simbolului, care-a sculptat marile realități ale omenirii. Dela revoluția franceză, până la Delbos, Franța n'a încetat să ofere omenirii aceste simboluri eterne, cari au desprins din imanența istoriei blocuri uriașe de realizări, din cari s'au înfruptat toate popoarele. Symbolismul german, acel joc nebulos de forme impalpabile, s'a descompus, întotdeauna când a venit în contact cu realitatea. Symbolismul metafizic n'a trecut de marginile idealului. În politică el a figurat ca o punte țesută din fire de paianjen, peste lumea realităților. Cum ai încercat s'o treci, te-ai trezit cu moalele capului zguduit de cea mai brutală realitate. De o vreme, diplomația a intrat în faza symbolismului. Se fac plăți simbolice. Se încheie pacturi simbolice. Combatanții tuturor țărilor țin congrese, unde pecetluiesc o pace simbolică. Iar ultima manifestare a acestui gen al gândirii omeniești e propunerea Italiei de-a face o „retragere simbolică“ a armatelor din Spania. Omenirea se sbate între cele două simbolisme, între metafora plină de miezul concret al păcii și între masca ce ascunde obrazul hăd al războiului. Anglia își recitează rolul, mânuind symbolismul francez, Italia își cântă aria, după un text cu expresii ale symbolismului german. Symbolismul în diplomația italo-germană însemnează retragerea „simbolică“ a voluntarilor din Spania și continuarea războiului sângeros. Iar în limbajul francez, însemnează primul acord al unei simfonii a păcii.

Gangsterii valutei

PROHIBIȚIA alcoolului în America a dat naștere celui mai teribil capital din viața socială a republicii de peste ocean. Prohibiția a atras contrabanda cu tot aparatul ei, care a măcinat toate valorile morale ale societății. Poliția a fost neputincioasă, în fața iscusinții și forței formidabile a gangsterilor contrabandiști. Au rămas nume celebre, cari au constituit fascinația tuturor minților încinse de misterul vieții unui Al. Capone. Prohibiția valutei a avut același efect. Se practică pe o scară întinsă această contrabandă, legată de riscuri, dar și de imense avantagii. Iar din umbră operează gangsterii.

Sunt bandiții marilor orașe. Metodele lor sunt pretutindeni aceleași, iar viața gangsterilor valutei e același amestec de confort și aventură, de monotonie casnică și sbucium de criminal. Principalul asasin al lui Goldschläger e tatăl a trei fetițe, soțul unei femei, de „profesiune casnică“, familist, zeles de liniștea și reputația casei sale. Nu ducea o viață clandestină, dimpotrivă, omul avea telefon, birou de primire, salon pentru siestă și toate cele necesare unui traiu de burghez cum se cade. Rămul Gabriel Kulda, gangsterul valutei, a dus o viață echivocă. Încă nu avea cinismul unui Capone. Gangsterismul valutei e abia în față, la noi. Nu s'a constituit încă, într'o colectivitate puternică, organizată, înarmată, care să înfrunte autoritățile. Gangsterii valutei mai știu ce este riscul pielei, până nu e târziu, răul trebuie curmat din rădăcină. Gangsterismul valutar poate deveni un mit, cu efecte sociale. Așa cum abrogarea prohibiției valutare, singura care ar fi în stare să desființeze contrabanda, e imposibilă, măsurile drastice trebuiesc luate fără zăbavă.

Freudism

UN medic a conferențiat despre Sigmund Freud și freudismul. Ce ciudat cum teoriile generale se pretează la tot felul de tălmăciri. Am mai auzit cândva, de la un medic, o tălmăcire cu totul opusă. Tot sgo-motul care se face în jurul acestui nume, se datorează unei neînțelegeri. Lume multă l-a hulit dar și mai multă a transformat cuvântul lui în credință. A dus lupte înverșunate cu oamenii de știință, speriați de unele formule și metode. A fost acuzat de șarlatanism, pentru că s'a încumetat să umele cu flacăra intuiției, într'un domeniu supraincercat de explozibilul superstițiilor. În fond, Sigmund Freud n'a fost decât un medic conștiințios, dotat cu o imensă doză de observație și de ceea ce caracterizează pe omul genial — asociație de idei. Căutând să tămăduiască o boală mai mult banală: isteria, el a dat peste cauzele nevrozelor, ale căror rădăcini sunt remificate în inconștient. De acolo, pornesc vedeniile visurilor, ticurile și explorând, intuitiv acest labirint necercetat al sufletului, Freud a zărit stratificarea geologică a psihicului omenesc. Monist prin gândire, el a creat pansexualismul psihic. Toate celulele sufletului omenesc își trag seva din adâncul sexual al inconștientului. Și s'au cutremurat savanții așa cum s'au înfiorat, pe vremuri, când Darwin le-a spus că omul se trage din maimuță. De fapt, teoria lui Darwin a dus la o umanizare a omului, așa cum pansexualismul lui Freud a dus la o sublimare a instinctelor. E ceea ce predică magul dela Viena. Oamenii se credeau îngeri și a venit Darwin să le spună că umblă pe străzi cu chipul de maimuță. Era necesară această degradare a orgoliului omenesc ca să poată fi, apoi, înălțat pe scara evoluției creatoare. Freud a vrut să realizeze aceeași operă de epurație morală, în domeniul sufletesc. A întors fața luminoasă a inconștienței individuale spre adâncul inconștientului. Și omul s'a îngrozit. L-a arătat, însă, calea spre sublim, spre înălțare prin spovedanie. Toate lighioanele cari mișună în iadul inconștientului dispar, la primele raze ale privirii omeniești. Ipocriziei, Freud i-a strigat: *Katharsis!* Astfel, el a adus un nou aport la solidaritatea omenescă. Prin Katharsis — spovedanie — omul se

întoarce cu fața la om, devine solidar cu semenul său. Boalele sufletești se vindecă prin spovedanie, e părerea lui Freud. Și ridicând prescripția medicală la rangul de concepție ideologică, Freud a contribuit la formarea unei noi mentalități de solidaritate între oameni. Pentru vremurile care vin, Freud a pregătit un instrument de tămăduire a rețelor societății noastre: *Katharsis, spovedania*.

Apusul lui Pan

CONGRESUL băutorilor din Germania a hotărât de tronarea lui „Tata Noe cel Bătrân”. Pe colinele spumoase ale Rinului, unde magicul Bachus și bunul tata Noe, corăbierul, dansau de veacuri, la cântecul din naiu al istețului Pan, s'a înfipt o nouă flamură. Cu o unanimitate, ciudată pentru un congres de sugători ai elixirului lui Bachus, s'a votat un corectiv la vechiul dicton: „*in vino veritas*”. Bunii Germani, ciocnind paharele, vor trebui să ostească, în gâlgâielile vinului: *in vino germanico veritas*. Iar un amendament, întrunit în cuptorul încins de o temperatură de 96 grade, respinge botetul vinului cu apa „*religiei catolice*”. De acum încolo, pivnițele germane se vor aproviziona cu apă păgână din Sprea. Lozîncă „amicilor vinului german” a răsunat prin toate podgoriile Rinului și a cutremurat din temelie, coloanele bachice din vechile „gale”. În vino germanico veritas — răsună buciul în podgoriile germane. Iar sprintenul Pan, luând în cărcă pe bunii săi prieteni, Bachus și tata Noe, s'a refugiat înapoi, pe colinele Heladei, până vor trece și aceste vremuri de bejenie.

Puterea iluziei

LA Napoli, orașul din preajma Vezuviului, a rulat, nu de mult, filmul distrugerii orașului San-Francisco. Napolitanii, oameni cu sângele fierbinte ca lava vulcanului din fața lor, rețraiau, cu pasiune, momentele de groază de pe ecran. Cutremurul e un element al lor, un fenomen prea cunoscut pe acele locuri. În clipa de teroare deslănțuită de natură, o gură de incendiu, din sala cinematografului, s'a spart. Apa a fâșnit în sală.

SĂPTĂMÂNA TEATRALĂ

„Frații Karamazoff”. — „Margareta de Navara”.

Puternica dramatizare a lui Copeau și Croué după „Frații Karamazoff” de Dostoievsky a fost admirabil înscenată și interpretată la Teatrul Regina Maria.

Acțiunea vulcanică, dramatică, tumultuoasă, sbuciumată a piesei, a fost urmărită cu încordare. Meritul este în egală măsură al interpreților și al regisorului.

Marea biruință a seriei a înregistrat-o d. **George Vraca**. În plină vigoare, în plină evoluție, acest ex-

Actul V din „Frații Karamazoff”.

Actul I din „Frații Karamazoff”.

Berthola (Caterina). A vorbit însă tot timpul prea scăzut. Admirabile ca atmosferă, decorurile pictorului **Siegfried**.

Despre „Margareta de Navara” preferăm să nu spunem nimic. Avem prea mare stimă pentru personalitatea teatrală a d-lui **Iancovescu** așa încât nu putem considera decât ca un accident — dureros ce-i dreptul — ultimul d-sale spectacol.

ion golea

(Fotografii

Cosmophot).

celent interpret a reușit o creație magistrală în rolul covârșitor de greu al lui Dimitri Karamazoff. Eroul lui Dostoievsky a trăit pe scenă — pasionat, violent, sbuciumat — de parc'ar fi fost zmul din paginile romanului. D. **Tony Bulandra** (Ivan) — impresionant în scena nebuniei din ultimul act — d. **Romald Bulfinsky** (tatăl — masiv, mai ales în scena de-acasă care prevede crima — și d. **Storin** — într'un rol episodic căruia i-a împrumutat însă toată marea d-sale prestanță — au alcătuit împreună cu d. **Vraca** quartetul de ași al spectacolului. D-ra **Tantzi Cocea**, răpitor de frumoasă ca apariție, a trecut cu bine greul examen al rolului care i-a fost încredințat. A avut multe momente foarte, foarte bune. D. **Cr. Etterle** a muncit și a studiat până în cele mai mici amănunte rolul lui Smerdiakof. A obținut un succes care este o răsplătă binemeritată pentru activitatea sa de până acum. Un tânăr de mare talent d. **Ion Aurel Manolescu** interpretul lui Alexei. Calități frumoase a învederat și d-ra **Clody**

Actul II din „Margareta de Navara”.

Citiți:

„MAGAZINUL”

RADION spală singur!

Cel mai ușor mod de a spăla rufe

La îndemâna orișicui.

Fierbeți rufe timp de vre-o 30 minute într'o soluție de **Radion**. Și atâta tot!

A FUGIT DE LUME

în creerii munților...

PEȘTERA Mircea Voevodul e ascunsă bine, în vârful muntelui Basarab. Deși nu-i departe de Mănăstirea Cozia, pe valea Oltului, chiar drumetul încercat ajunge cu greu la ea, fiind povârnișul repede, plin de hârtoape și alunecos. Potecă nu se află și omul trebuie să se cațere, sau să se târască pe brânci, până la stânca în care e săpată peștera. Tocmai aci departe de lume, departe de toate ispitele și toată zădărnicia pământească și-a aflat adăpost maica **Emanoila Marinescu**. În peștera din vârful

Maica Marinescu trăiește din produsul muncii ei : ea toarce și țese lăna la război.

Deși peștera se află la marginea pădurii, pustnica nu se atinge de avutul statului și-și cumpără lemnele de care are nevoie. În fața adăpostului ei, străjerii, cari au făcut aci o vizită, au ridicat o cruce.

Seara, în adăpost.

voinică și de mai multe ori pe an face drumul până în vale, la Căciulata, sau la Cozia, să vândă țesături și împletiturile pe care le lucrează și să cumpere apoi cele de trebuință.

Adăpostul pe care și l-a făcut, pare o capelă primitivă. Pustnica își petrece vremea în rugăciuni, citind cărți sfinte și lucrând. Vara vin, din când în când, vizitatori. Când îi zărește, maica bate toaca, arătând astfel calea drumetilor, cari altminteri n'ar putea da peste peștera ascunsă.

Turistii cari vin s'o vadă sunt poftiți să se înscrie într-o condică, dar pustnica refuză orice dar : nu e cerșetoare, care vrea să exploateze mila oamenilor, ea trăiește din munca ei.

(Foto I. Berman).

↑ Interiorul peșterii, cum a fost aranjat de maica **Emanoila**.

muntelui ea duce un trai aspru, plin de lipsuri, dar cu bucuria că zi de zi se apropie tot mai mult de Împărăția Cerului.

Rămânând orfană de mică, pustnica de azi a fost dusă la mănăstirea „Dintr'un lemn”, pe când avea 12 ani.

De cum s'a mărit a schimbat mănăstirea și a trecut la Horezu. Nu s'a împăcat cu stăreț și s'a mutat la Arnota, apoi la Vălenii de Argeș și în urmă la Mănăstirea Stănișoara, în peștera Neofit. Aci i s'a arătat în vis drumul la peștera Mircea Voevodul. Și călugărița a luat drumul greu al muntelui.

De cinci ani trăiește aci singură. Vara se mai abate câte cineva la ușa ei, iarna însă numai lupii sau alte fiare dau târcoale adăpostului.

Astăzi e în vârstă de 49 de ani, dar e

Monaha pustnică, în fața locuinței ei.

← Când vreun rar vizitator se apropie de peșteră, maica îl primește cu cântece religioase și în sunete de toacă.

O GHEATA CARE NU STRÂNGE

Care este visul oricărei femei? Un pantof mic, dacă nu se poate chiar mititel. Dar visul oricărui cismar e o gheată imensă, care să întunece orice concurență.

La expoziția de pantofi din Londra, frumoasa din fotografie încearcă o gheată uriașă, care pune în evidență micimea pantofului ei. Spre satisfacția cismarului și a femeii.

O ȘCOALA IN SERVICIUL UNUI SINGUR COPIL

Orașul Columbus din Statele-Unite a bătut recordul griii pentru copii. O școală a rămas pustie, după ce toți copiii au absolvit-o. Unul singur a rămas să mai facă un an. Pentru acest mic elev, școala a rămas deschisă, iar profesorii la postul lor. Un an întreg, școala și profesorii vor sta la dispoziția copilului. Când micul Gene Humble va bate țurca sau mingea, școala și profesorii vor avea vacanță.

În fotografie, Gene e în clasă și pe catedra profesorului stau adunate toate uneltele școlii. America e paradisul copiilor.

UN AMERICAN

își tatuează picioarele

Mister Theodosius D. Rockwell din Portland e un călător pasionat. Niciun colț al celor două Americi n'a rămas necercetat de jovialul și nelineștitul American. Așa cum, pentru dumnealui, s'a hotărât e nou sub soarele celelalte continente. Așa cum se avântă în necunoscut, Mr. Theodosius și-a tatuat pe picioare numele în 40 de limbi. De-l va găsi cineva în junglele Africii, să știe că a dat peste americanul din Portland. Sau bătând mii de kilometri prin țări străine, mister Rockwell se teme să nu-și piardă picioarele la o margine de drum. Oricine le va găsi, va ști să le expedieze proprietarului.

VIM

CURĂȚĂ TOT
fără a sgârâ

și **cuvetele**

sentimente, ceea ce era până azi, d-na Rex Bell a devenit astfel furnizoarea de... fripturi pentru fostele sale colege. Evoluție!

ȘTIȚI CĂ...

JANET GAYNOR, mărunțica vedetă americană, utilizează în scenele de dragoste, un scăunel, care-i permite să ajungă la egalitate, cu partenerul ei? Ne întrebăm ce se va întâmpla dacă Janet va juca vreodată cu Gary Cooper, care se știe că măsoară aproape doi metri? Doar o scară îi va scoate din încurcătură.

INAINTE DE A FACE CINEMA

CLAUDETTE COLBERT avea drept țel în viață: pictura. Ispititoarea vedetă nu s'a gândit niciodată să se dedice artei cinematografice. Soarta însă a decis altfel...

LUCIE LE SUEUR

ESTE numele de față al Joanei Crawford vedeta care a străpuns atâtea inimi și a nenorocit doi bărbați: pe soții ei Douglas Fairbanks jr. și Franchot Tone... Locul de naștere al frumoasei stele este San Antonio (Texas); luna: Martie; ziua: 23.

RUBRICA UMORISTICĂ

A gazetei Hollywood-ului, a relatat acum câteva zile pățania „fiorosului” Frankenstein, pe numele său de star Boris Karloff. În timp ce se filma o scenă din noul său film — una din acele scene caracteristice lui Karloff, care fac pe spectatori să palpitate — apărut în studio un micuț și inofensiv șoricel. Karloff, care era concentrat asupra momentului, de îndată ce auzi chițcăitul musafirului nepoftit lăsă totul baltă și o zbughi afară. „A fost un haz de nedescris... „Inspăimântătorul”, „fiorosul” Karloff, s'a speriat de un șoarece... Ce ironie!

LILY DAMITA

CUNOSCUTA vedetă a filmului american,

Lily Damita

Dick Powell

Janet Gaynor

Marlene Dietrich

MARE haz a stâr-
nit, în cer-
rile Holly-
woodu-lui
cazul petrecut
într'una din nopțile trecute
în vila Joanei Craw-
ford. Pe la orele 12 jum.
un necunoscut s'a introdus în
apartamentul frumoasei vedete,
de unde a revenit după cinci
minute când a fost prins de po-
lițistul din post. Anchetat la poli-
ție, hoțul a declarat că s'a introdus
în vila stelei, cu scopul de a fura...
un portret al vedetei sale preferate.
Intr'adevăr, făcându-i-se percheziție,
s'a găsit asupra-i o fotografie, înfă-
țișând chipul Joanei Crawford. Abia
a doua zi, cazul a fost adus la cunoștința
păgubașei, care, adânc impresionată de
aventura admiratorului ei înfocat, a cerut
liberarea lui.
Pe dealtă parte — scriu ziarele — acest
fapt a dat naștere unui nou conflict, cu
soțul ei Franchot Tone care e teribil
de gelos...

PRIMA VEDETĂ CU „SEX-APPEAL”

CLARA BOW și-a deschis un restaurant la
Hollywood. Din vânzătoare de patimi și

a fost recent la Paris, unde s'a întâlnit, pentru prima oară, cu soacra ei, venerabila d-nă Flynn. Respectivile doamne au discutat timp de două ore și — culmea! — n'a ieșit nici un scandal...

CHARLES BOYER

PRIMEȘTE atât de multe scrisori dela admiratoare, încât dac'ar sta să le rezolve pe toate, ar însemna să nu facă altceva toată ziua, decât să citească. Fără să mai vorbim de răspunsuri...

VĂ PLACE SĂ VĂ SĂRUTAȚI ÎN STUDIO?

ACESTA este titlul anchetei pe care a întreprins-o, recent, o gazetă din patria filmului. Răspunsurile s'au împărțit în două categorii, triumfând adversarele sărutului, cari sunt: *Katharine Hepburn, Ginger Rogers, Norma Shearer* și s'globia *Simone Simon*. Aceasta din urmă a ținut să precizeze: „E și firesc să nuți placă să te săruți pe platou, unde pe lângă că ți se administrează un strat insuportabil de fard pe buze, mai ai și martori... operatorul, regisorul, mașiniștii, etc. etc.

INTERESANTĂ

ESTE statistica de sinucideri, întocmită de o publicație săptămânală din Los Angeles. Au fos'

Joan Crawford

Boris Karloff

Wallace Beery

date astfel la iveală o serie de „victime”, ale câtorva din cele mai proeminente staruri ale Hollywood-ului. *Marlene Dietrich* este trecută prima pe acest tablou: ea are „pe conștiință”: cinci liceeni, un fiu de miliardar, un chelner și un dansator; urmează *Joan Crawford* cu 4 bărbați, cari s'au sinucis pentru dânsa: unul aruncându-se în fața automobilului ei, iar ceilalți otrăvindu-se; a treia vedetă cu „victime” este *Simone Simon*. Farmecul picantei steluțe a determinat pe patru adolescenți să-și pună capăt zilelor. Se pare că pentru a te considera mare celebritate la Hollywood, trebuie să ai neapărat 3-4 victime...

DICK POWELL

ARE un copil de doi ani. Soțul *Joanei Blondell* își îndrăgește mult căminul. Ce deziluzie pentru admiratoarele sale...

AMUZANTĂ

ESTE declarația făcută unei gazete de către un privilegiat, care a avut ocazie să viziteze multe studiouri. „Scopul principal al vizitei mele, în ateliere, nu era să văd instalațiile tehnice, ci vedetele. Voiam să le văd la lucru. Tot entuziasmul pe care-l adusesem cu mine s'a risipit însă, dela primii pași făcuți în studio. Am găsit în locul divelor de răpitoare frumusețe, pe care le admirăm pe ecran, niște ființe urâte, grase... și mai toate cu pistrui... Deși nu văzusem decât câteva chipuri, am plecat, jurând că nu voi mai călca în viața mea într'un studio... Explicația? Omul nostru venise prea devreme la studio, când vedetele nu se machiaseră încă...

SHIRLEY TEMPLE DECADE?

LA Hollywood circula cu insistență versiunea că epoca de glorie a micuței *Shirley Temple* se apropie de sfârșit. Ziarele relatează, cu un lux de amănunte, acest fapt, dând chiar diverse nume de copii, destinați a lua locul prodigioasei vedete.

WALLACE BEERY

APRECIATUL actor american, s'a născut în *Kansas City*, într'una din zilele luni Aprilie. El este fiul unui polițist și are doi frați: *William* și *Noah*. Acesta din urmă e tot actor de cinema, însă cu mai puțin succes decât fratele său. Știți ce-a fost *Beery*, înainte de a-și profila silueta pe ecran? Dresor de circ. Fiind necesar un îmblânzitor de animale, într'un film vechi al companiei *M. G. M.*, s'a recurs la serviciile lui. Atras de magia obiectivului, în fața căruia defilase doar câteva clipe, *Beery* s'a angajat ca măturător de platouri, în susnumitele studiouri. Cu timpul a fost remarcat de un regisor, care i-a pus talentul în valoare. La început roluri de figurație, mai apoi personaje secundare și astfel *Beery* a ajuns star. L. CASS

Un ten
delicat ca
floarea de cireși

ȘI NU UITAȚI:
Pentru protecția și
întreținerea tenului
în timpul zilei:
Elida Ideal Creme

Pentru curățirea și
alimentarea pielii
în timpul nopții:
Elida Cold Cream
cu Citron

Neprețuită e trumusețea delicată a unui ten curat! Dar cât e de trecător farmecul său, dacă nu-l îngrijim așa cum trebuie. Baza elementară a oricărei îngrijiri a tenului trebuie să fie un săpun de calitate: *Elida Lilas Grand Luxe*. Spuma sa fină desprinde din porii epidermei orice murdărie ce ar periclita tenul; îngrijește pielea conservându-i finețea și frăgezimea.

ELIDA
Lilas Grand Luxe

Printre indigenii mexicani există unii cari s'au civilizat în contactul cu europenii. Aşa sunt, de exemplu, Lacadonii, pe care-i vedem în fotografia aceasta.

Tip de indian din insula Rechinilor, în faţa colibe sale.

Juan Tomas, căpetenia indienilor.

MORTII

DIN INSULA RECHINILOR

ACUM câteva săptămâni un vaporas lăsa în urmă portul Mazatlan, pe coasta apuseană a statului Mexic şi, sub dogoarea unui soare de foc, îndrepta prora spre insula *Tiburon* (insula Rechinilor) situată la câteva mile de ţarm.

Vasul avea pe bord o misiune de savanţi sud-americani şi câţiva ziarişti. Scopul călătoriei lor : să studieze insula şi să-i cunoască populaţia. Aceasta cu atât mai mult cu cât oamenii de-acolo, siliţi de foamete

şi de sărăcie, hotăriseră să se stingă, să nu mai procreeze, înfăşit să dispară.

Exemplu unic în istorie, cumplită soartă a unui popor odinioară bogat şi viteaz, copleşit apoi de-o civilizaţie străină, mai tare decât el şi pe care n'a fost în stare să şi-o însuşească...

Climatul e ucigător de călduros în această regiune a globului. Insula rechinilor se înfăţişează asemeni unei făşii de uscat, alcătuită din nisip, din stânci şi o sumedenie de moviile sterpe.

Populaţia trăieşte numai din pescuit. Însăşi marea, sgârcită în peşti prinprejurul coastei, pare să-i urască de moarte, pe aceşti năpăstuiţi.

În orice anotimp, cât e ziua de mare, zeci de plute minuscule foiesc în jurul insulei, în căutarea acestei sărăcăcioase hrane. Toţi aleargă după o mână de peştişori problematici, înălţând spre cer un tânguit monoton şi grav, ce repetă mereu şi neschimbată aceeaşi poveste tragică a decăderii lor.

Epidemii, boale şi betesuguri de tot soiul pustiesc fără încetare acest ţinut blestemat, toate având la obârşia lor numai şi numai o cauză : foamea.

Totuşi a fost o vreme când acest trib se fălia cu numărul impresionant şi vitejia locuitorilor săi.

Aceştia sălăşluiau pe atunci pe continent, trăind fericiţi, în bogăţie şi îndestulare, războindu-se rareori şi aducând în sclavie alte popoare mai slabe.

Dar într-o zi se iviră nişte corăbii, având pe bordul lor războinici de rasă albă, înarmaţi până în dinţi. Era cucerirea spaniolă, cu întregul ei cortegiu de grozăvii şi prăpăd...

* * *

Când misiunea ajunsese în insulă, o turmă înfometată de zdrenţuroşi le ieşi în întâmpinare. Şi numai oameni în vârstă. Femeile aveau faţa mânjită cu tot felul de culori, ceea ce le dădea un aspect sălbatic şi respingător, care însă nu le împiedica să aibă o reputaţie de înţelepciune şi, ori decâte ori tribul se aduna la sfat, părerea lor era luată în seamă şi respectată.

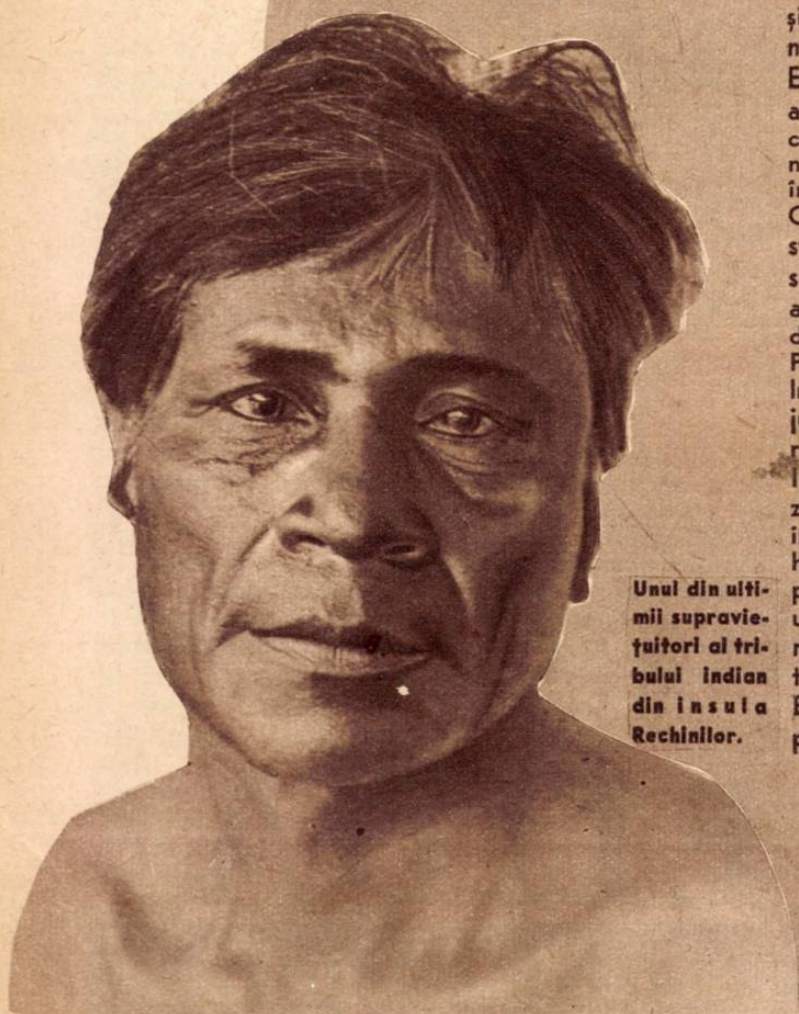
În fruntea aceluia straniu convoi, venia *Juan Tomas*, un mexican, şeful prin drept divin, încălţat cu o pereche de sandale ferfeniţă, purtând pantaloni scurţi de pescar, iar în jurul mijlocului o cingătoare roşie, simbolul demnităţii sale. *Juan Tomas* este omul cu vorba sfântă, inspirată de-a dreptul de către zei.

Ori în vreme ce vizitatorii pătrundeau în sat, primiţi de populaţie fără semne de duşmănie, ba chiar cu o anumită demnitate, sute de păsări şi fâlfâiau aripile de-asupra insulei, într'un sbor lin şi sigur.

O întrebare străfulgera atunci prin mintea călătorilor.

— Dece nenorociţii aceştia, lipsiţi neconţinut de hrană, nu vânează cârdurile de sburătoare cari, fără doar şi poate, se reproduc în libertate? Ar fi un vânat dintre cele mai minunate!

— *Zei au creat aceste păsări libere* — explică unul din indigeni, într'o limbă în care se desluşi cu uşurinţă dialectul „maya” şi cel spaniol — *spre a se mişca prin văzduh şi e vai de acela care le-ar atinge... Dacă cineva dintre noi s'ar încumeta să le trimită o săgeată, e alungat de-acî şi afurisit pentru ve-*

Unul din ultimii supravieţuitori ai tribului indian din insula Rechinilor.

cii vecilor. La drept vorbind, la ei, nevoia de a trăi se izbește de un principiu religios neclintit și, în ciuda zdrențelor acestor nenorociți, lupta nu e lipsită de măreție, iar statornicia față de un principiu mistic, la niște ființe atât de abrutizate, e cu drept cuvânt mișcătoare. Vântul și asprimea vremii nimicesc adesea colibele lor făcute din lut și paie, iar ei, nemaidându-și osteneala să le reclădească, se adăpostesc în urmă — de bine, de rău — sub dărâmăturile lor. Atunci membrii misiunii au împărțit merindele aduse într'adins pentru locuitorii insulei. O plăcere animalică, bucuria de-a avea în sfârșit cu ce să se sature, se citia pe chipurile acelor obidiți.

După ospăț, în vreme ce sorbea pe îndelete și lacom un pahar mare cu coniac, Juan Tomas, șeful, desvălu cu bogăție rară de amănunte și o nesfârșită liniște sufletească, pricina pentru care el și supușii lui luaseră hotărîrea atât de stranie, de-a nu se mai înmulți.

— Ar fi o nebunie din partea noastră să mai aducem copii pe lume, când știm că viața n'ar fi pentru ei decât nenorocire și suferință, ca și pentru noi.

Rasa albă ne-a învins și nu ne mai rămâne decât să pierim. Hotărîrea aceasta n'a fost luată individual, ci tribul întreg s'a învoit, în privința sinuciderii colective, iar acel sau aceea care și-ar călca jurământul, va fi alungat fără milă, din mijlocul nostru.

— Dar nu puteți găsi un teren mai prielnic existenței voastre? Dece să rămâneți o viață întreagă prizonierii acestor meleaguri dezolate și sterpe? l-a întrebat cineva.

— Incotro să ne ducem? Menirea noastră, pe pământ, s'a sfârșit și nu ne mai rămâne decât să grăbim această dispariție.

— Totuși, dacă nu mă'nșel, știu că guvernul mexican v'a făcut propuneri, oarecum ispititoare, spre a vă scoate din această situație îngrozitoare: V'a dat speranța posibilității de-a reintra în sânul civilizației, de-a vă salva dela o pieire sigură.

— Osteneală zadarnică! Aflați că tocmai așa ceva nu ne con-

vine și că în ruptul capului n'am consimțit să avem de aface cu oamenii de rasă albă — răspunse șeful, plin de hotărîre și demnitate. Prizonierii, pe cari îi luau străbunii noștri, muriau în chinuri, dar li se cruța durerea înjositoare a robiei. D-voastră, stăpânitorii albi, ne-ați învins, dar din nenorocire, deși sunteți mai cruzi, nu ne-ați luat viața.

Intrând în contact cu dv. ar trebui să ne supunem?

Preferăm să murim liberi...

În convorbirile locuitorilor din Insula Rechinilor, se întâlnesc adesea crâmpene de amintiri, despre o epocă legendară, când canibalismul se practica acolo, în mod obișnuit. Își amintesc — spun ei — de vremurile fericite de altă dată, când își mâncau dușmanii, în mijlocul dansurilor și țipetelor de bucurie.

Dar această îngâmfare barbară n'are nici un temei autentic. Nicăieri, acolo, nu există vreo amintire despre așa zisele cazuri de antropofagie. Savanții cred mai curând într'un fenomen de delir colectiv, pricinuit de foamete. Cu alte cuvinte, acești oameni veșnic flămânzi, ar căuta în amintiri

(urmarea în pag. 15-a)

Indian executând un dans sălbatec.

Întreaga populație din Insula Rechinilor, așa cum erau cu 50 de ani în urmă. Astăzi, ce decădere!

Munți de natură vulcanică în interiorul insulei.

Stâncă de cretă în insula Rechinilor. (Tiburón).

Piscul unui munte vulcanic.

Lacuri de natură vulcanică.

0 avere fantastică de 2.000.000.000 dolari și sute de naivi escrocați

BAKER HEIRS'
BULLETIN

Published by Baker Heir's Genealogical Association
 Send all mail to Editor: W. H. Baker, Box 589, Kansas City, Mo.
 Kansas City, Mo., March 1, 1929.

Trei generații
au stors, dela
rații de naivi,
dolari, vreme
ani, dându-se
tenitorii unui
lușionar, care
niciod

Dna. Lillian A. Ryan, din
Portland, (Oregon), care
a câștigat de pe urma
urii excocherii atât
de mulți încât a putut
crește bine 16 copii.

Mon
se at
care
croci
ni m
lului

Jude
make
tribu
la ju
lului

Dna. Lillian A. Ryan, din Portland, (Oregon), care a câştigat de pe urma uriaşei excrocherii atât de mulţi încât a putut creşte bine 16 copii.

Monetăria Statelor Unite
se află pe terenul despre
care organizația de es-
croci spunea că s'ar cuve-
ni moștenitorilor colone-
lului Baker.

Judecătorul F. P. Schoonmaker, care-a prezidat tribunalul din Pittsburgh la judecarea senzaționalului proces.

AU trebuit unsprezece ani de neîncredere cercetări din partea inspectorilor Oficiului Poștal, sub conducerea lui A. T. Hawksworth, spre a se descoperi această fraudă — cea mai mare, mai veche și mai originală, din câte s'au făcut vreodată, în Statele Unite, sau în orice altă țară, de pe fața pământului.

Printre cei arestați, în această afacere, se afla și un avocat, anume William Conway Smith, care a profitat de pe urma înșelătoriei, mai toată viața sa, murind de bătrânețe, la vârsta de 73 de ani, în prima lui noapte de închisoare.

Acuzata Lillian A. Ryan în vârstă de 43 de ani, din Portland (statul Oregon) a realizat cu faimoasa escrocherie câștiguri ce i-au permis să crească 16 copii. Afacerea părea o industrie permanentă, menită să dureze la infinit.

Dar partea cea mai ciudată este că această venerabilă pungășie, deși avea o organizație, pare să fi fost lipsită de un „spirit conducător”, de orice direcțiune, ceea ce a fost una din cauzele pentru care inspectorii au avut atât de lucru. Organizația era perfect vizibilă și se făceau afaceri pe o scară foarte întinsă, dar, întocmai ca într-o colonie de furnici, nu existau căpetenii.

Vechea și uriașa organizație mai prezenta încă o curiozitate și anume, că la baza ei nu se afla absolut nimic.

N'a existat nicidecum o moștenire a colonelului Baker, pentru că acesta a fost pur și simplu o ficțiune. Dar o ficțiune care a durat atâtea vreme, încât s'au acumulat o sumedenie de legende și documente false, la temeiul cărora stă testamentul „Colonelului Baker”.

Acesta a fost plăsmuit pe la 1890, astfel ca astăzi poartă semne de adevărată vechime. Strania organizație avea un departament al genealogiilor, unde, pentru o taxă de 10 sau 100 de dolari, după punga victimei, aceasta putea să descopere dacă descindea cu adevărat din Baker și avea deci dreptul la o parte din fabuloasa avere a eroului național. Există chiar și o publicație lunară „*Buletinul Moștenitorilor lui Baker*” tipărită la Camden, în statul New Jersey și menită să întretie interesul victimelor.

Inventatorul acestei povești, de mult mort și dat uitării, nu va fi probabil niciodată cunoscut, dar legenda în care au crezut mii de oameni naivi, de pe tot întinsul Americii de Nord, este pe scurt cam așa:

Colonelul Jacob Baker (care se mai scria și Becker pentru victimele germano-americane) din Pennsylvania, a fost un erou revoluționar, care a luptat cu atâta vitejie, sub George Washington, încât, după război, Congresul l-a răsplătit, dăruindu-i mai multe mii de pogoane, în Statul unde văzuse lumina zilei. O asemenea răsplată nu era nici improbabilă și nici exagerat de generoasă. Pe vremea aceea majoritatea continentului american era un pustiu unde oricine era birie venit, până ce-l descopereau indienii și-l scalpau. Dar cum nu câștiga nimic de pe urma vastului teritoriu și avea nevoie de bani peșin, colonelul îl dădu în arendă, pe 99 de ani, cuiva care dispunea de ceva capital, în schimbul unei sume de nimic.

Colonelul muri, așa cum trăise, în sărăcie, dar el dispuse prin testament ca moșia să fie împărțită egal între urmașii săi, bineînțeles atunci când îndelungatul contract de arendare

Unul dintre exemplarele publicației „Buletinul Moștenitorilor lui Baker” ce apărea adată pe lună, amăgiud cu viziunea unor fantastice averi, pe acei cărora li se demonstrase că aveau dreptul la o parte din uriașa moșie, dăruită de către Washington, unui Colonel Baker — care n'a existat nici când — pentru acele sale de vitejie.

va fi expirat. Încă de pe vremea aceea, terenul începuse să câştige în valoare. Oraşul Philadelphia începuse să se desvolte rapid în preajma sa. Se cultivau ferme şi se exploatau mine de cărbuni. Dar moştenitorii imediaţi se gândiră că n'aveau să trăiască până la capătul celor 99 de ani ai arendării şi-şi pierdură orice interes pentru vasta moşie a colonelului, iar murind, ei uitară s'o menţioneze, în testamentele lor.

În cele din urmă, contractul de arendă expiră, iar terenul ar fi revenit, legalmente, cu toate clădirile și amenajamentele de pe el, descendenților colonelului, dar nimeni nu se prezintă să-l reclame. Dar se înțelege că acei cari se aflau acum în posesia diferitelor imobile, ferme și mine, de pe terenul cu pricina, continua a dispune de ele vânzând și trecând prin testament, proprietăți ce nu le aparțineau.

Singurul adaus, ce pare a se fi făcut legendei originale, este că între hotarele concesiunii se cuprindeau majoritatea minelor de cărbuni, de care depindeau toate uzinele metalurgice din Pittsburgh. Prima versiune puneă în mâna moștenitorilor întreaga industrie carboniferă a regiunii.

Dacă această poveste ar fi fost adevărată, averea „moștenitorilor lui Baker” ar atinge astăzi cifre uluitoare. Rockefeller, Rothschild, Cresson și toți ceilalți mari bogătași, despre care ne vorbește istoria, n'ar fi fost în stare să cumpere patrimoniul ce s'ar cuveni astăzi acestor descendenți. Organizația pare a-și fi dat seama că adevărata cifră n'ar fi qăsit crezare și de aceea a

ARTICOLE DE BĂRBATI

cumpărați

*la Vulturul de Mare
cu peștele în ghiare*

Theodor Atanasiu & Co. S.A.

STR. BAZACĂ 1 / STR. CAROL 76-78-80-82 / STR. HALELOR 21

A APĂRUT

MAGAZINUL

Pe luna Octombrie. — 160 pagini 25 lei.

O LECTURĂ PASIONANTĂ:

„ROMANELE CAPTIVANTE”

In fiecare lună un nou roman.

evaluat modest averea cam la vreo două miliarde de dolari.

Pentru că soțiile de fermier să-și scoată economiile dela ciorapi, agentul organizației le dă să citească lista câtorva dintre cei mai de seamă „psipășiți” pe terenurile lui Baker, între hotarele căruia se cuprindea principala secțiune comercială a Philadelphiei, inclusiv Oficiul Poștal al Unchiului Sam și chiar monetăria Statelor Unite, fără a mai vorbi de faimosul City Hall al Philadelphiei, valorând 26.000.000 dolari și Gara Pennsylvaniei. „Buletinul” pe Aprilie 1929 publica o lungă enumerare a așa zișilor pripășiți printre cari figurau următoarele edificii:

Adelphia Hotel, evaluat la 2.300.000 dolari, Ritz Carlton la 2.200.000 dolari și Bellevue Stratford la 5.000.000 dolari. Printre sgîrle nouri erau menționate Land Title Building, 7.000.000 dolari, Real Estate Building 3.750.000 dolari și multe altele. Independence Hall, Squarul Franklin și chiar mormântul lui Franklin se aflau, după spusele Buletinului, pe terenurile Colonelului Baker, împreună cu numeroase teatre și magazine, printre cari, marile întreprinderi Wanamaker.

Cu o lăudabilă generozitate, organizația declara că nu avea intenția să-l evacueze pe Unchiul Sam sau pe John Wanamaker. După ce se stabilia cifra chiriilor datorite pe trecut, aceste instituțiuni aveau să plătească proprietatea la valoarea ei actuală. Se spunea chiar că guvernul federal, prevăzând inevitabila zi a socotelilor, acumulasă un fond de mai multe milioane dolari, pentru a-și putea păstra monetăria și oficiul poștal. Dar unchiul Sam era departe de-a avea idei atât de generoase. În loc să puie bani deoparte, pentru plata așa-ziselor datorii, el cheltuia mii de dolari în investigații. Din registre se stabili că trei Jacob Baker din Pennsylvania luptaseră în armatele revoluționare, dar cei doi, departe de-a fi obținut vreo răsplată, apăruseră înaintea curții Marțiale pentru dezerțare iar un al treilea se alesese doar cu o modestă decorație. Nu existase însă nicicând un Colonel, sau Căpitan Baker.

Mare lucru nu s'ar fi putut face însă cu această descoperire, pentru că escrocii ar fi putut spune că luase naștere cu mult înainte ca ei să fi văzut lumina zilei și că fuseseră la răndu-le amăgiți. Organizația părea a fi făcut oarecare cercetări istorice deoarece legenda sa pretindea că Baker avusese două fiice, Elisabeth și Sarah. Și Sarah fu aceea căreia i se datorește toată încurcătura, pentru că ea avu o fată, căreia-i dădu numele său.

O secție specială a Oficiului Poștal începu să traseze genealogiile a 200 de Jacob Baker, cu care ocazie se stabili că fiecare dintre aceștia avuseseră două fiice numite Elisabeth și Sarah și că toate aceste Sarah avuseseră câte o fetiță, cu același nume. Rezulta deci de aci, că mai toți Bakerii din ținut ar fi putut ușor să-și găsească obârșia într'un Jacob Baker, sau altul. Atunci se puseră pe lucru agenții guvernului. Ei

făcură cercetări intense, luând declarații scrise dela peste 400.000 de pennsylvanieni. Adunară copii de pe toate testamentele lăsate cândva de vreun Jacob Baker, în acel stat și copii de pe actele de proprietate ale fiecărui metru pătrat, stăpânit cândva de vreun Jacob Baker sau de vreun descendent al său. Ei cercetară actele de proprietate ale fiecăruia dintre locuitorii celor 67 de districte pennsylvaniene și un birou special de experți fu însărcinat cu examinarea documentelor operațiune căreia i se consacrară nici mai mult nici mai puțin decât 400 de zile. Se verificară titluri de proprietate, începând de pe la 1681, când Regele Charles II dăruie lui William Penn ținutul, în care se cuprinde astăzi Statul Pennsylvaniei. Hawksworth însuși fu nevoit să piardă câțiva ani interviewând sute de victime ale uriașei escrocherii.

Inspectorul examină testamentul Baker, ce se presupunea a fi fost scris în 1839 descoperind prin mijloace chimice, că hârtia documentului fusese fabricată prin 1890 și artificial învechită. Grafologi experți constatară că semnăturile maritorilor fuseseră falsificate, iar drept rezultat al tuturor acestor cercetări. Departamentul Oficiului poștal anunță într'un buletin următoarele:

„Nu încape îndoială că promotorii organizației înșelau, cu ajutorul unui document fals, mii de persoane, care se credeau, sau erau făcute să se creadă moștenitori ai unui vast patrimoniu”

Victimele erau mulse în fel și chipuri. Se formau pretutindeni asociații Baker, cu cârți de membru, ce costau între 10 și 20 de dolari și cotizații săptămânale.

Iar dacă cineva, cum ar fi fost un imigrat, de dată mai recentă, nu avea nici cea mai mică șansă să se vadă în ipoteza de moștenitor, și regreta acest fapt, era introdus în marea pun-gășie, vânzându-i-se o acțiune de moștenitor, pe un preț de două ori mai mare, decât acela pretins așa-zișilor adevărați moștenitori, iar unele victime au plătit până la 7000 de dolari, ca să-și asigure partea leului.

Mai bine de un milion de dolari (două miliarde de lei) se încasase dela aceia pe cari inspectorii îi chemară să dea informații și cine știe câte alte milioane s'au mai stors de la începuturile acestei mari escrocherii și până la descoperirea ei.

Pe cât se pare, orice individ discret, căruia-i surâdea jocul, era bine venit, atâta vreme cât nu încălca drepturile vreunui alt escroc din bandă. Pe lângă Lillian, mamă a 16 copii, au mai fost condamnate în acest proces, alte patru femei: Mrs. Albert P. Baker din Panama, Msr. Baker Kelly Best din Greensburg, (Pennsylvania) Margaret Lighthill și Bertha Ross Dodson din Pittsburgh. Ba chiar și un preot, Rev. Norman H. Blough din Davidsville, (Pennsylvania) a fost prins în această piașă.

B. A.

Morții-vii din insula Rechinilor

(urmarea din pag. 13-a)

rea unor presupuse ospățuri pantagruelice și barbare, o satisfacție pentru nevoia lor de hrană, niciodată potolită.

— Dacă nu mai mâncăm carne de om — spun ei — pricina este că nu mai suntem destul de tari spre a ne cuceri prada. De altminteri, e de preferat să mănânci un om, decât să-l faci rob, pe el și pe urmașii lui...

Înainte ca vizitatorii să fi părăsit insula, populația din Tiburon a ținut să le ofere un spectacol de dansuri sugestive.

Era un fel de ocol împrejurul șefului. O procesiune în pas domol, acompaniată de uruitul tobelor. Întâiul dansator, un bărbat, făcu începutul și la câteva clipe după aceea, toți erau în picioare, intonând un cântec sălbatic, plin de-o nesfârșită melancolie. Nu era o arie monotonă, ci un cântec de moarte și rămas bun vieții, având în el farmecul fericirii supreme. Pe înserat, vizitatorii se întoarseră pe vapor. În urma lor lăpătau câteva pirogi, din cari porniau strigăte de adio.

În liniștea încremenită a înserării, nu se auzea decât un cântec monoton și falfăit al greoi al pasărilor uriașe cari, de bună seamă insuflaseră acestor oameni, de-alungul anilor, dragostea de libertate, cu prețul morții.

— În 1853 — spunea la înapoiere unul dintre savanți, reze-mându-se în coate de parapetul punții — tribul acesta avea 5000 de suflete; în 1894 mai puțin de 3000, iar astăzi n'au mai rămas cu totul decât cel mult o sută.

Peste douăzeci de ani, dacă nu chiar mai curând, va pieri și ultimul supraviețuitor dintre ei. Această hotărâre nestrămutată de a se stinge, e rezultatul veșnicei lor sărăcii...

Insula dispăruse la orizont... Prin întuneric, acest ținut urgisit căpăta forma unui mormint uriaș hărăzit celor câteva zeci de morții-vii, victimele dorinții lor aprige de libertate.

FERDINAND DEYNA

D. I. ANASTASIU
care obține un frumos succes în comedia polițistă „Noaptea de 13” care se joacă la Teatrul Modern de sub conducerea d-lui Ionel Țăranu.

Ofițerii centrului Filipești.

Premilitarii subcentrului Mănești

Tineretul premilitar din Prahova concentrat pentru instrucție și muncă de folos obștesc

IN cursul lunii Septembrie, circa 2000 tineri premilitari, din județul Prahova, au fost concentrați pe timp de 5 zile pentru instrucție și muncă de folos obștesc.

Tinerii premilitari au răspuns cu entuziasm la concentrare și timp de 5 zile au repetat toate cunoștințele căpătate la subcentrele respective și au căpătat altele noi.

Paralele cu ședințele de instrucție, tinerii au mai executat și lucrări de folos obștesc, la care s'au alăturat și locuitorii satelor unde s'au executat. Concentrările cu tinerii premilitari au mai avut însă pe lângă scopul repetării cunoștințelor și executarea de lucrări de folos obștesc și scopul de a-i deprinde depe acum cu lipsurile inerente războiului și să-i facă mai rezistenți.

Apoi, exemplul lor de muncă desinteresată pentru binele obștesc a adus la realitate pe săteni, cari au înțeles că a trecut vremea când ei așteptau totul dela stăpânire, când era vorba de repararea unei șosele stricate, de desfundarea șanțurilor sau de repararea podurilor și că a sosit timpul ca să pună singuri mâna să îndrepte ceea ce le este spre folosul tuturor.

Și n'a fost spectacol mai frumos, decât să privești cum tinerii și bătrânii, străjerii și străjerele, într'un avânt comun, schimbau ca prin farmec, totul în urma lor.

Tinerii premilitari ai subcentrului Măgureni.

Un subcentru vesel: Dițești, ai căruia tineri premilitari, fiind muzicanți, vin la ședințe și cu instrumentele: vioară, țambal, etc.

← Tinerii premilitari în timpul unei ședințe de educație cetățenească.

Seara apoi, când programul lua sfârșit, cu aceeași voie bună, își era dat să vezi cum tinerii se întorceau cu cântece către satele unde erau cantonați, de parcă se întorceau dela nuntă, ci nu dela muncă.

Așa, zilele au trecut pe nesimțite una după alta.

Cei două mii de tineri concentrați în seria I s'au întors acum la casele lor, urmând ca alții să le ia locul.

Visul M. S. Regelui Carol II de a schimba fața țării cu tineretul, a început să se realizeze.

Prețutindeni pulsează o nouă viață și un nou crez își croaște drum văzând cu ochii!

Cei cari simt românește, Te-au înțeles Măria Ta și Te urmează pe acest drum care duce la realizarea visului cel mare al Măriei Tale: ridicarea din întuneric și nevoi a poporului nostru cu noi și prin el.

D. M. Crăciun-Moreni

Ofițer de rezervă — instructor din P. P.

